

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/49 • 24 Aralık 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Emeğe topyekün kölelik dayatması!

Haklarımız ve geleceğimiz için 'torba yasa'ya HAYIR!

İÇİNDEKİLER

Emekçilere değil, sermayeye hizmet için hazırlık!.....	3
“Çift dilli yaşam” talebine tahammülsüzlük!	4
Haklarımız ve geleceğimiz için torba yasa tasarısına hayır!	5-6
İzmir’de ‘torba yasa’ya karşı binler yürüdü	7
Yolsuzluk kapitalizmin hamurunda var!	8
Fabrikalarda eylemler sürüyor... ..	9
DİSK Tekstil’de genel kurul	10
Buca’da direniş dayanışmayla büyüyor	11
Sa-ba işçisi onuru ve hakları için direnişte!	12
Dev Sağlık-İş’ten asgari ücret eylemleri ..	13
Çorlu’da işçi mitingi	14
“İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!”	15
Sınıfı örgütleme seferberliğine! ..	16-17
KESK’te Olağanüstü ve Olağan Genel Kurul süreçleri ve görevler	18-19
“Güvencesizliğe giden yolda kamu emekçileri”.	20
Katiller Maraş katliamının 32. yıldönümünde de eserlerine sahip çıktı!....	21
19 Aralık katliamı ve direnişinin 10. yılında eylemler....	22-24
Bir kez daha dar grupçu ve ilkeden yoksun küçük-burjuva solculuğu!	24
19 Aralık katliamı Avrupa’da lanetlendi.	25
19-22 Aralık katliamı 10. yılında! Gençlik söz hakkı için alanlardaydı! ..	26
Emek ve meslek örgütleri öğrencilerin yanında... ..	27
Beytepe’de eylemler.....	28
“Erdal Eren Yoldaşımız”.....	29
“Kadın işçileri doğa katletti” arsızlığı.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/49 * 24 Aralık 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

İçerisinden geçtiğimiz şu günlerde birleşik mücadele ihtiyacı giderek artıyor. Çünkü sermaye ve hükümeti eliyle işçi sınıfına kapsamlı saldırılar yöneltiyor. Bu saldırılar bir bütün olarak işçi sınıfını ve emekçileri vuruyor. Sermaye tüm yüklerinden kurtulmak, kadın ve çocuk emeğini daha fazla kullanmak, serbest sömürü bölgeleri yaratmak ve ücretleri daha da düşürmek istiyor. Hükümet de ona istediklerini tek tek değil “torbayla” vermeye hazırlanıyor. Deyim uygunsa işçi ve emekçilerin canına okuyacak bu saldırı torbasının içeriğine ilişkin ayrıntıları sayfalarımızdan bulabilirsiniz.

Saldırı böylesine kapsamlı ve şiddetli olduğu için harekete geçme ihtiyacı da yakıcı hale geliyor. Bu nedenledir ki ileri sendikal güçler ile doğrudan saldırının birinci dereceden muhatabı sınıf bölükleri eylemlere başlamış bulunuyorlar. Belediye işçilerinin yaygın sayılabilecek eylemlerinin ardından DİSK de İzmir’de bir miting gerçekleştirdi. Tüm yetersizliklerine rağmen konfederasyon düzeyinde saldırı programına karşı bu düzeyde bir eylem gerçekleştirilmesi, mücadelenin bundan böyle ilerletileceği mecra hakkında bir fikir vermektedir. Belirtmek gerekiyor ki önümüzdeki hafta sonu da İstanbul’da Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu alanlara çıkacak.

Fakat yumurta kapıya dayandıktan sonra başlatılan bu eylemler ihtiyacı karşılamaktan uzaktır. Çünkü bu düzeydeki kapsamlı saldırıları göğüslemek sınıfın birleşik-militan eylemiyle mümkündür. Esasında da genel grev-genel direniş düzeyinde bir mücadele gücünü ortaya koyabilmek şarttır. Ancak üst kademe bürokratlarının kıllarını kıpırdatmaması, alt kademe yöneticilerin ise büyük ölçüde uzun zamandır bu havaya kendilerini kaptırması ve gerekli hazırlıkları yapabilecek bir iradeye sahip olmaması, mücadele görevlerinin üstesinden gelmeyi zorlaştırıyor.

Yine de sınıf mücadelesinin güçlü gelişme dinamiklerine sahip olduğu gerçeğini unutmamak gerekir. Canı yanan işçi ve emekçiler, harekete geçme zamanının geldiğine kendilerini inandıracak bir güçlü mücadele kanalı açıldığında dalga dalga ileri

çıkacaklardır. Böyle olacaktır, çünkü işçi sınıfı ve emekçiler için çalışma ve yaşam şartları dayanılmaz boyutlardadır ve sermaye yeni saldırılarıyla da gösterdiği gibi daha fazlasını istemektedir. Bu nedenle görev böyle bir kanalı açabilmektir. Siyasal ve sendikal alanlarda ortaya konulacak çaba öncelikle bunun üzerinde yoğunlaştırılmalıdır.

Bu bilinçle ortada duran mücadele görevlerini üstlenmek durumundayız. Yeni bir çalışma ve mücadele temposu içerisine girdiğimiz şu koşullarda bunu yapabileceğimizden de kuşku duymuyoruz.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

CHP’de “yeni dönem”...

Emekçilere değil, sermayeye hizmet için hazırlık!

“Değişim sancıları” çeken CHP, birkaç aylık arayla ikinci kurultayını gerçekleştirdi. Önceki kurultayda Kemal Kılıçdaroğlu’nun parti başkanlığına getirilmesiyle “değişim” yönünde ortaya konulan iddia, parti meclisinin bu kurultayda yenilenmesi ile daha da güçlendi.

Geçen kurultayda Önder Sav ekibi ile ortak hareket edip Deniz Baykal ekibini saf dışı bırakan Kılıçdaroğlu, son kurultayla Sav ekibinin CHP’deki ağırlığını önemli ölçüde törpüledi. Ancak bu kadarı CHP içindeki klikler çatışmasını ortadan kaldırmaya yetmedi. Nitekim son dönemde CHP’de öne çıkan isimlerden Gürsel Tekin ile Kürt siyasi aktörlerinden Sezgin Tanrıkulu’nu saf dışı bırakmak amacıyla yapılan başarısız girişim, klikler arası çatışmanın önümüzdeki aylarda devam etme ihtimalinin yüksek olduğuna işaret ediyor.

CHP’yi rejim için işlevli hale getirme çabası

Kapitalist-emperyalist sistemin geçen yüzyılın son çeyreğinde dünyanın dört bir yanında başlattığı neoliberal saldırı, düzen partilerini uygulanacak programlar açısından tekleştirdi. “Sosyal devlet”in ölüm çanını çalan bu saldırı, burjuva partileri, aynı programı uygulamakla mükellef kıldı. Nitekim dünyanın farklı bölgelerinde ister sol liberal, ister sağ muhafazakar olsun, başa geçen tüm düzen partileri işçi sınıfıyla emekçilerin kazanılmış haklarını gaspeden neoliberal programları pervasızca hayata geçirdiler.

ABD, İngiltere gibi emperyalist ülkelerde Reagan-Thatcher tipi emekçi düşmanı sağcı yönetimlerle, Türkiye gibi bağımlı ülkelerde ise, faşist askeri cuntalarla uygulanan neoliberal saldırı, sermayenin azgınlıkta sınır tanımadığı bir dönemin kapılarını açtı. Emekçilere ve ezilen halklara karşı girişilen bu taarruz şiddetlenerek devam etmektedir.

Bu dönemde klasik sosyal demokrasi, sermayenin hizmetindeki emekçi düşmanı sağcı muhafazakar partilerle aynı icraatlara imza attı. Zira yeni programda, işçi ve emekçileri artı-değerden kırıntı vererek değil, devlet zoruyla denetim altında tutmak esastı. Başka bir ifadeyle, sosyal demokrat partilerin klasik rolü artık “demode” olmuştu. Sovyetler Birliği’nin dağılması, sosyal demokratların üstlendikleri yeni rolü, belli bir dönem ciddi sorunlarla karşılaşmadan oynama olanağı yarattı. Ancak bu alçaltıcı misyon, söz konusu akımların burjuvazi adına işçi sınıfı ve emekçileri denetim altında tutma imkanını ortadan kaldırmasa da, etkisini iyice azalttı.

‘70’li yıllarda “ortanın solu” söylemini yükselten CHP ise, işçi ve emekçilerin düzen karşıtı/devrimci alternatif arayışını bloke etmeye çalıştı. 12 Eylül faşist cuntası sonrasında yapılan ilk seçimlerde Amerikancı generallerin onayını alan bir ekiple işe başlayan “sosyal demokrat”lar, sınıf hareketinin kitleselleştiği ‘87-91 yıllarında ise bir kez daha sol söyleme sarıldılar. ANAP’ın iflasını getiren sınıf hareketi, CHP çizgisini temsil eden SHP’nin (Sosyal Demokrat-Halkçı Parti) nispeten güçlenmesini de sağladı.

DYP ile koalisyon hükümeti kuran SHP/CHP, azgın neoliberal saldırıların hayata geçirilmesini desteklemekle kalmadı, Kürt halkına karşı uygulanan kirli savaşın, ilerici Alevi hareketini hedef alan Sivas

katliamının, devrimci güçleri fiziki olarak tasfiye etmeyi amaçlayan yargısız infazların suç ortaklığını da yaptı.

Toplumun ilerici devrimci dinamiklerine düşmanlıkta sağcı-faşist zihniyetle aynı noktada buluşan “sosyal demokrat” akım, o günden bu yana iflah olmadı. Zira hem işçi ve emekçileri hem Kürt halkının bir kısmını dinci gericiiliğin etki alanına sürükleyen SHP/CHP’nin rezil icraatları, “sosyal demokrat” akımı da iflasın eşiğine getirdi.

CHP’yi hoyratça kullanıp posaya dönüştüren işbirlikçi sermaye iktidarı, buna karşın düzenin siyaset arenasında “sosyal demokrat” bir partinin varlık göstermesini istemekten de geri durmadı. Bu alandaki belirgin boşluk, son yıllarda rejimin efendilerini tedirgin eder hale geldi.

“Devletçi”likten “halkçı”lığa geçiş mi?

Burjuva siyaset arenasında sosyal demokrat bir partinin olmayışı, yıllardır hem Amerikancı rejimin efendilerini hem yordakçıların tedirgin ediyordu. İşçi sınıfı ve emekçilere, hatta burjuva bir akım olarak sosyal demokrasiye düşman olanlar bile söz konusu tedirginliği paylaşıyordu.

Bu tedirginlik boşuna değil elbet. Zira sömürü ve kölelik düzeni kapitalizme karşı biriken öfkeyi ne ırkçı-faşist ne muhafazakar-sağcı partiler kontrol edebilir. Ülkemizde bu uğursuz misyonu son yıllarda dinci gericiilik odağı AKP üstlenmiş olsa da, bu iş esas olarak sermaye hizmetindeki sosyal demokrat partilere düşer.

Sermaye ve emperyalistler adına arsız saldırılara devam eden dinci gerici AKP hükümetinin işçi sınıfı ve emekçiler nezdinde itibar kaybetmeye başladığı göz önüne alındığında, CHP’nin sosyal demokrat görünümüne bürünmesinin taşıdığı önem daha iyi anlaşılır. Nitekim sermaye adına yazıp çizen, söz söyleyen ilgili-ilgisiz kişi ve kurumların CHP’ye “akıl verme” yarışına girmesi de, düzen siyasetindeki bu eksikliği bir an önce giderme telaşından kaynaklanıyor.

Kemal Kılıçdaroğlu ile kurultayda işbaşına gelen yeni ekibi, sol/sosyal demokrat söylem ve vaatlere çubuğu bükerek, emekçilerde temelden yoksun beklentiler yaratmak için kolları sıvadılar bile. Kurultayda yaptığı konuşmada, “bürokratik devlet solcusu” olmayacaklarını ilan eden Kılıçdaroğlu, CHP’nin devletten çok halka yakın duracağını öne sürdü.

Uzun bir vaatler listesi sunan CHP’nin yeni şefi, hem kapitalist sisteme hizmet edeceklerini, hem bu sistemin her gün yeniden ürettiği işçi sınıfının, emekçilerin, gençliğin ve toplumun ezilen diğer kesimlerinin sorunlarını çözeceklerini iddia ediyor. Hem yapısal sorunlarla malul olan kapitalist sistemi savunmak hem bu sistemin her gün yeniden ürettiği sorunları çözeceğini iddia etmek... Bu olgu, Kılıçdaroğlu’nun vaatlerinin çoğunun temelden yoksun olduğunu kanıtlıyor.

Sistemi koruyanlar yarattığı sorunları çözemezler!

CHP kurultayının belirgin özelliklerinden biri, yargısız bir kitap Arşiv - <https://marx.org>

Kılıçdaroğlu’nun konuşmasında sıraladığı vaatler listesi oldu. 41 madde şeklinde formüle edilen listede işçi ve emekçileri ilgilendiren vaatlerin, düzen partileri tarafından yerine getirilmesi mümkün değil. Zira bunun için hem büyük sermaye ile hem emperyalistlerle çatışmayı göze almak gerekiyor ki, CHP dahil düzen partilerinin tümü de bu nitelikten yoksundurlar.

“68 ruhuyla halkın iktidarını kurmaya geliyoruz!” gibi şaşalı söylemler kullanan Kılıçdaroğlu liderliğindeki CHP, “68 ruhu” ile mücadele eden ilerici-devrimci güçlerin ezilmesi için yapılan saldırılardaki suç ortaklıklarını ise unutturmaya çalışıyor.

Özgürlüğün, demokrasinin, emeğin, çalışanların, alinterinin partisi olduklarını öne süren Kılıçdaroğlu’nun bazı vaatleri şöyle: Yoksulluğu yeneceğiz, yoksulluğu tarihe gömeceğiz; unutulmuş sosyal devlet kavramını yeniden canlandıracağız; her ay yoksul kadınların hesabına asgari ücret oranında para yatıracağız; herkesin kaliteli sağlık hizmeti almasını sağlayacağız; işsizlik sorununu çözeceğiz; halkın iktidarında atanmayan öğretmen kavramını ortadan kaldıracağız; taşeronlaştırmaya son vereceğiz; tüm işçilerin sendikalı olmasını sağlayacağız; 4/B, 4/C ucubesini de kaldıracağız; YÖK denen ucubeyi ve harçları kaldıracağız vb...

Bol vaatlerde bulunan Kılıçdaroğlu, “Kürt sorunu” deme cesaretini ise gösteremedi. Dahası bu sorun karşısında resmi çizginin dışına çıkma gücünden yoksun olduğunu da gösterdi. Neo-liberal saldırının yarattığı yıkımı ortadan kaldıracaklarını iddia eden Kılıçdaroğlu, kapitalistlere de “korkmayın, ayağa kalkın, beraber yürüyelim” çağrısında bulundu. Oysa kapitalist sistemde hem işçi ve emekçilerin sorunlarını çözmek hem kapitalistlerle birlikte yürümek mümkün değildir. Bir siyasal parti, sınıfsal konumuna göre ya ilkinin ya da ikincisini tercih etmek zorundadır. Sermaye partisi olan CHP’nin ikincisini, yani kapitalistlerle birlikte yürümeyi tercih edeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

Sahte vaatlerin peşinden değil, örgütlü/militan mücadelenin yolundan!

Amerikancı rejimin efendileri, işçi-emekçi düşmanlığında sınır tanımayan AKP iktidarına karşı biriken öfkeyi CHP ile denetim altına alma hesabı yapıyorlar. Kılıçdaroğlu’nun temelde yoksun “radikal” vaatlerde bulunması da sözkonusu hesabın bir parçasıdır. Kurultayla seçim startını veren CHP, “sol söylemi” yükseltmeye devam edecek.

Deneyimler gösteriyor ki, şu veya bu düzen partisinin vaat listelerinin gerçek hayatta karşılığı yoktur. Zira her siyasal parti temsil ettiği sınıfa hizmet eder. Sermaye partileri de emekçilere değil, asalak kapitalistlere hizmet etmek amacıyla siyaset sahnesine iner.

İşçi sınıfıyla emekçilerin sorunlarına çözüm bulmanın, somut kazanımlara ulaşmanın, kısacası insanca çalışma ve yaşam koşullarına kavuşabilmenin tek yolu vardır; örgütlü/militan sınıf mücadelesini hayatın her alanında yükseltmek! Sınıfın kendi partisiyle birleşip sömürü ve kölelik düzenini yıkmasının yolu da, ancak militan sınıf mücadelesinin yükseltilmesiyle açılabilir.

“Çift dilli yaşam” talebine tahammülsüzlük!

Demokratik Toplum Kongresi’nin (DTK) Diyarbakır’da düzenlediği “Özerklik Çalıştayı”nın ardından kamuoyuna açıklanan taslak, egemenler cephesinde çalkantı yarattı. Bu talebe, AKP’den MHP’ye, TSK’dan medyadaki rejim kalemlerine kadar ırkçı-inkarcı zihniyetle malul tüm gerici güç odakları, tehditler savurarak karşılık verdiler.

Kurultaydan yeni çıkan CHP’den kayda değer bir tepki yansımazken, dinci gericilik odağı AKP “had bildirme”ye soyundu. Irkçı gericilik odağı MHP ise “vatan bölünüyor” paranoyasını hortlatmaya yoğunlaştı.

Dinci gericilikle giriştiği iktidar savaşında önemli mevziler kaybeden TSK’ya gelince, çift dil tartışmaları başlayınca son aylardaki sessizliğini hemen bozdu. Bilinen argümanları sıralayan bir açıklama ile rejimin bekçisi olan ordunun Kürt sorunu karşısında resmi çizgiyi aynen savunduğu bir kez daha hatırlatıldı: “... *Türk Silahlı Kuvvetleri; devletin, Anayasamızda yer alan, Türk milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü, ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi koruma görevi kapsamında; ulus devlet, üniter devlet ve laik devletin korunmasında her zaman taraf olmuş ve olmaya devam edecektir...*”

Haziran 2011 seçimlerine kadar durumu idare etmeye çalışan AKP hükümeti ise, Kürt hareketine, “rejimi zorlayacak taleplerden uzak durun, aksi halde sonuçlarına katlanırsınız” tehditleri savururken, ipleri koparmamaya da özen gösteriyor. Meclis Başkanı Mehmet Ali Şahin’in, BDP’yi tehdit eden açıklamayı yaptıktan sonra Selahattin Demirtaş’la görüşmesi, AKP hükümetinin “ikili oynama” kıvraklığını gözler önüne serdi.

Demokratik Özerklik bir yana, Kürt dilinin özgürce kullanımı yönündeki talebi bile çirkin saldırılarla karşılayan rejim, Kürt sorununa iğreti bir çözüm üretmekten bile aciz olduğunu yeniden kanıtlamıştır. Her an geri alınabilecek “bireysel haklar” karşılığında teslimiyet dayatan rejim, iflası sayısız kez kanıtlanmış olmasına rağmen, ırkçı-inkarcı çizgide ısrar ediyor.

Dinci gericilik odağı AKP’nin gelinen yerde esas derdi, tek başına iktidar saltanatına bir dönem daha ekleyebilmektir. Bundan dolayı, başbakanla müritleri, ateşkes sürecinin Haziran 2011’e kadar devam etmesi için manevralar çeviriyorlar. Zira seçimlerden galip çıkabilmek için ateşkesin bozulmaması gerekiyor.

AKP ile devletin farklı katlarındaki uzantılarının Abdullah Öcalan’ı, onun aracılığıyla Kürt hareketini oyalama taktikleri, Kürt sorununu çözmeye değil, seçimlerden galip çıkmaya, hem meclisin hem Çankaya tepesinin hakimiyetini sürdürmeye endekslidir.

Kürt hareketi AKP’nin niyetinin farkındadır. Abdullah Öcalan’ın açıklamalarında bir barıştan bir savaştan söz etmesi bununla ilgilidir. Öcalan, seçimleri kazanmaya odaklanan AKP’nin planından yararlanmaya çalışırken, dinci gericilik de, Kürt hareketinin düzen içi çözüme endekslenmiş olmasının yarattığı fırsatı sonuna kadar kullanma derdindedir.

Bu haliyle taraflar açmaz içindedirler. Zira amaçlarına ulaşabilmeleri, ancak karşı tarafın taviz

vermesi ile mümkündür. Oysa durumun farkında olan taraflar, taviz vermeye değil koparmaya çalışıyorlar.

Amerikancı rejimi temsil eden AKP hükümeti, bazı kırıntılar karşılığında Kürt hareketini tasfiye etmenin yolunu arıyor. Ancak Kürt halkının mücadele dinamikleri diri kaldığı sürece bu uğursuz emellerine ulaşması mümkün değildir. Ulusal eşitlik ve özgürlük taleplerinde ısrar eden Kürt halkının mücadele dinamikleri zayıflamak bir yana güçlenmektedir.

Ancak toplumsal bir devrimle kazanılabilecek talepler öne süren Kürt hareketi, düzenle pazarlık yaparak söz konusu amaçlarına ulaşma çabasıdadır. “Demokratik Özerklik” talebi, kurulu düzenin karşılayabileceği bir talep değildir. Etkin taşeronluk için Kürt sorununun oluşturduğu “ayak bağı”ndan kurtulmanın şart olduğu dile getirilse de, “çift dilli yaşam” tartışmasına gösterilen ölçsüz tepkiler, kurulu düzenin esneme sınırlarını bir kez daha ortaya koymuştur.

Kürt sorunu konusunda yaşanan tıkanma, rejimin

acizini yeniden tescil ederken, kurulu düzenden medet uman Kürt hareketinin içine düştüğü kısır döngüyü daha da görünür kılmaktadır.

Yıllardır devam eden görüşme/pazarlık sürecinin ardından ortaya çıkan bu tablo, Amerikancı rejimin Kürt halkının taleplerini karşılama güç ve yeteneğinden yoksun olduğunu kanıtlar niteliktedir. Ancak toplumsal bir devrimin karşılayabileceği talepler -ki Kürt halkının talepleri bu niteliktedir-, egemenlerle girilen pazarlıklarla elde edilemez. Diri bir toplumsal destek olsa bile, sonuç değişmez. Yüzbinleri harekete geçirebilen, bu kitlesel desteğin yarattığı avantajlara sahip olan, fakat buna rağmen kısır döngüden kurtulamayan Kürt hareketinin durumu, rejim içi denklemlerden sonuç almanın mümkün olmadığı konusunda açık bir fikir vermektedir.

Kurulu düzene güvenilmeyeceğinin farkında olan Kürt halkının emekçi kesimleri, ulusal eşitlik ve özgürlük taleplerini de bu düzenden beklememelidir. Bu talepleri söke söke almak için işçi sınıfı ve emekçiler de birleşik mücadele kanallarını açmalıdır.

Kürt halkına yeni oyun

Kürt hareketinin “yerinden yönetim” için “Demokratik özerlik” talebini yükselttiği şu günlerde devletin yanıtı ilçeleri il yapmak oldu. Devlet Yüksekova ve Cizre’yi il yapmaya hazırlanıyor. Konu MGK’da kararlaştırıldı. Hükümetin önerisi Genelkurmay tarafından da onaylandı.

Bu iki ilçenin seçilmiş olması kuşkusuz boşuna değil. Çünkü bu ilçeler Kürt halkının örgütlülük ve mücadele düzeyi bakımından en gelişkin olduğu yerler. Öyle ki, referandumda yüzde 90’ları bulan boykot oranıyla da dikkatleri üzerine toplamışlardı. Dolayısıyla bu ilçeleri il yapmaktaki hesap tümüyle bu örgütlülük ve mücadele düzeyini kırmakla ilgili.

İlçelerin il yapılması demek devletin daha ileri bir kurumlaşmaya gitmesi, buralara daha büyük güçler yığılması demek. Aynı zamanda da devletin merkezi kontrolünün sağlamlaştırılması demek. Elbette il olmanın yaşam şartlarında bir iyileştirme yaratacağı yarılsaması nedeniyle, aynı zamanda da yöre halkının ağzına bir parmak bal sürülmeye çalışılmaktadır. Böylelikle de bir taşla iki kuş vurulacak, iyi bir seçim yatırımı yapılmış olacaktır.

Haklarımız ve geleceğimiz için torba yasa tasarısına hayır!

İşçi sınıfı ve emekçilere yönelik hazırlanan yeni ve kapsamlı saldırı programının adı “Torba yasa” oldu. Adına yakışır biçimde “torba” yasada yok yok. Birbiriyle ilişkisi olmayan pek çok yasa, tek bir yasa başlığı altında toplanıp yürürlüğe konacak. “*Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı*” adını taşıyan Torba Yasa Tasarısı, Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne 29 Kasım tarihinde sunuldu. 3 Aralık’ta da “Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” başlığı altında ek maddeler “torba”ya kondu.

Torba yasa tasarısında işçi ve emekçilerin haklarını ve geleceklerini ilgilendiren pek çok madde bulunmakta. Sermaye hükümeti hak gasplarıyla ilgili maddeleri çeşitli ilgisiz yasayla karıştırarak tek bir “torba” içinde yasalaştırmaya çalışıyor. Böylelikle kapsamlı saldırıları gürültüye getirip hayata geçirmek istiyor.

Torbada, kamu emekçilerinden meslek liselerine, kot taşlama işçisinden genç işçilere ve kadın işçilere kadar pek çok kesimi hedefleyen maddeler bulunuyor. Ayrıca Genel Sağlık Sigortası ile ilgili düzenlemeler ile esnek ve kurlsız çalışmayı dayatan pek çok hak gaspı da yine torbada yer alıyor. Torbayla gasp edileceklerin ağırlığını gördükçe iştahlanan sermaye ve hükümet durmadan yeni gasp yasalarını da torbaya ekliyor.

Torbada yer alan saldırı maddelerini burada ana başlıklar halinde özetlemeye çalışacağız.

Genç işçiler için azami sömürü planı var!

Bugüne kadar asgari ücret 16 yaşından küçükler ve 16 yaşından büyükler için farklı uygulanıyordu. Tasarıda yer alan madde 23’teki değişikliklerle 16 yaş sınırı 18’e çekiliyor. Bu uygulama ile 18 yaş altı genç işçilerin sömürüsü katmerlenecek.

Meslek liselerinde okuyan öğrencilere staj sırasında ödenen ücretin düşürülmesi ise 54. maddede yer alıyor. Mevcut yasada meslek liselerinde staj yapan öğrencilerin eline geçen ücrete ilişkin “Asgari ücretin yüzde 30’undan daha az ödenemez” ibaresi, yapılması planlanan değişikliklerle “Asgari ücretin net tutarının yüzde 30’undan daha az ödenemez” biçiminde değiştiriliyor. Böylece meslek liselilere daha da düşük ücretler reva görülüyor.

Yine tasarıyla sosyal güvenliğin kapsamı genişletiliyor. Çıraklar, stajyerler, kısmi süreli çalışan öğrenciler GSS kapsamına alınarak primleri devlet tarafından ödenecek. Bu değişiklik, ilk etapta genç işçilerin yararına gibi görünse de gerçekte, sermayeye daha ucuz işgücü kaynağı yaratma amacıyla getirilmek isteniyor. Çünkü sigorta primleri işçilerden kesilen fonlardan karşılanacaktır.

Kamu emekçilerine güvencesizlik dayatılıyor!

Tasarının 109. maddesinde ise belediyelerde yer alan ihtiyaç fazlası işçilerin başka kurumlara atanacağını öngörülmektedir. Bu yapılırken de rıza

unsuru aranmamaktadır. 50 bin belediye işçisini ilgilendiren bu yasayla belediye çalışanlarının 4/C kapsamına alınarak güvencesiz çalışmaya mahkûm edilmesi hedefleniyor. Yasa geçerse belediye hizmetleri tamamen taşeronlar eliyle yürütülecektir.

Torba yasa tasarısında ayrıca il özel idarelerinin bünyesinde çalışan yol ve inşaat

işçilerini de ilgilendiren bir madde bulunmaktadır. Bu madde de diğer kamu işçilerini olduğu gibi yol işçilerini de güvencesizliğe itmektedir.

75. madde ise, 657 sayılı yasanın 91. Maddesinde yapılacak bir değişiklik ile ilgili. Maddede, “*kadrosu kaldırılan memurlar*, en geç altı ay içinde kendi kurumlarında niteliklerine uygun bir kadroya atanırlar. Bunlar, atama işlemi yapıncaya kadar kurumlarında niteliklerine uygun işlerde çalıştırılır ve *yeni bir kadroya atanıncaya kadar* eski kadrolarına ait malî haklardan ve sosyal yardımlardan yararlanmaya devam ederler” denilmektedir.

Bu maddeyle kamu emekçilerinin iş güvencesi tümüyle yok edilmek isteniyor ve kamuda esnek çalışma yaygınlaştırılıyor.

Ayrıca yasa tasarısı ile yapılmak istenen değişikliklerle özel sektörden yöneticilerin, kamuya üst düzey bürokrat olarak atanabilmesinin önü açılmaktadır. Yine yasa tasarısı ile sicil sistemi ortadan kaldırılmaktadır. Mevcut sicil sistemi de sorunlu olmakla birlikte bu düzenleme ile sicilın yerini neyin aldığı belirtilmemiştir. Kuşkusuz tüm bunlar hükümet yanlısı kadrolaşmanın önünü açacak uygulamalardır.

Torba yasa tasarısına eklenen daha pek çok madde ile de, belirlenen performansa ulaşmadığı durumda emekçiye disiplin cezası verilerek işten atılmasının kolaylaştırılması, çalışma sürelerinin kurumun keyfine bırakılarak daha fazla çalıştırılması, çalışma

yerlerinin belirsiz hale getirilmesi gibi keyfi yöntemlerin önü açılmaktadır.

Kadın emekçilerin kazanılmış hakları tırpanlanıyor!

Tasarı ile kadınları çalışma yaşamından dışlayan uygulamalar getirilmektedir. Örneğin, doğum borçlanması uygulaması ve süt izinlerindeki düzenlemelerle kadının çalışma yaşamına katılmasını teşvik eden haklar tırpanlanmakta, kadın emekçiler evde oturmaya zorlanmaktadır.

Kot taşlama işçilerinin talepleri yok sayılıyor!

“Torba Yasa Tasarısı”nda silikozis hastası kot kumlama işçilerinin sosyal güvenlik haklarına ilişkin bir düzenleme de yer almaktadır. Buna göre silikozis hastalığı nedeniyle işgücünün en az yüzde 40’ını kaybeden işçilere yoksul özürülülerin yararlandığı aylığın bağlanması öngörülmüyor. Bu kot taşlama işçilerinin meslek hastası işçilerin yararlandığı haklardan yararlandırmamak demektir.

Kısacası kot taşlama işçilerinin mücadele kararlılıkları ile elde ettikleri yasal değişiklikler, içleri boşaltılarak torba yasayla sessiz sedasız ortadan kaldırılmak istenmektedir. Böylelikle kot taşlama işçilerinin hiçbir talebi karşılanmamaktadır.

Sermayenin “yükü” azalıyor, işçi hakları yok ediliyor!

Yasa tasarısında yer alan 59. madde ile 18–29 yaş arası işçiler için işverenin ödemesi gereken sigorta primi, işsizlik sigortası fonundan karşılanacak. Bir başka deyişle, işçilerden kesilen fon patronlara vergi indirimi olarak iş görecektir. Bunu da istihdamı arttırmak için işçilere yapılan bir iyilikmiş gibi sunuyorlar. Oysa gerçekte bu düzenleme yürürlüğe girdiğinde, işverenler prim desteğinden yararlanabilmek için 29 yaş üstünde olan işçileri işten çıkartacak ya da işe almayacaktır. 29 yaş altında olanları istihdam ederek prim desteğinden yararlanmaya çalışacaktır.

Bunlara ek olarak yasa tasarısı ile grev yasağının çerçevesi genişletilerek sendikal haklar, toplu pazarlık hakkı gibi kazanılmış haklar kullanılamaz hale getiriliyor. Özel istihdam büroları, geçici iş ilişkisi, belirli süreli sözleşme, yıllık ücretli izinler, ücretsiz izinler, denkleştirme süreleri, fazla çalışma süreleri, telafi çalışması, kıdem tazminatı gibi başlıklar üzerinden sermaye lehine yeni düzenlemeler getiriliyor.

Örneğin tasarıda, “*Zorlayıcı sebepler nedeniyle haftalık çalışma sürelerinin geçici olarak azaltılması, işyerinde faaliyetin kısmen veya geçici olarak durdurulması*” vb. ifadeler ile sermayenin keyfiyeti ile kuralı çalışma yok ediliyor.

Diğer bir madde ise kısa süreli çalışma sistemiyle

güvencesiz çalışmanın yaygınlaştırılmasını içeriyor. Bu sistemle işçiler üç ay gibi kısa zaman dilimleri ile istihdam edilebilecek. “Çağrı üzerine çalışma” düzenlemesine, “evden çalışma”, “uzaktan çalışma” vb. tanımlar da eklenirken bunlardan kaynaklı nedenlerle bir ay içinde sigortası eksik yatmış olan bir işçinin sigortasını, “30 tam güne” tamamlaması sağlanıyor. İşçi ve emekçilerin uzun vadede elde ettiği haklardan yararlanması engelleniyor. Kiralık işçi bürolarının da bu vesileyle hayata geçirilmesi öngörülüyor.

Özelleştirmenin önündeki tüm engeller kaldırılıyor

Sermaye yağma ve talan işinde önünde hiçbir engel istemiyor. Bu nedenle tasarıya eklenen bir maddeyle, özelleştirmeleri durduran yargı kararlarının uygulanmasının kamuyu zarara uğratacağı, aksi yönde işlem yapılmasının uygun olacağı savunularak özelleştirmelere karşı açılan iptal davalarında mahkemelerin verdiği yürütmeyi durdurma ya da iptal kararlarının yok sayılması planlanıyor.

Tasarıda daha pek çok madde sermayenin çıkarına, işçi ve emekçinin zararına olacak şekilde düzenleniyor. Burada özetlenenler bile, torba yasa tasarısının içeriğinin işçi sınıfına ve emekçilere yönelik kapsamlı bir saldırı olduğunu göstermektedir. Uzun vadeli hesaplarla bu yasa “kargaşalığı” içinde saldırılara kılıflar üretilmektedir. Öte yandan, torba yasa tasarısı ile sermayeye borç ertelemesi, cezaların affı gibi büyük teşvikler yapılmaktadır.

Topyekün saldırıya topyekün direniş!

Tamamen patron örgütlerinin çıkarına göre hazırlanan bu yasa tasarısına karşı mücadeleyi büyütmek acil bir zorunluluktur. Sınıfın farklı kesimlerini etkileyen ve buradan doğru ortak mücadele zemini sunan kapsamlı saldırı paketini birleşik bir mücadele yürütmeden püskürtmek mümkün değildir. İşçi ve emekçiler haklarına ve geleceklerine yönelik bu son derece ciddi saldırılar karşısında direnmeli, örgütlü mücadeleyi yükseltmeli, topyekün direnişi yükseltmelidirler.

TÜSİAD’dan sendika bürokratlarına işbirliği çağrısı...

İşçi sınıfına karşı birlik oldular!

TÜSİAD işçi sendikaları konfederasyonlarına “İşsizliğe birlikte çözüm arayalım” diyerek Ulusal İstihdam Stratejisi konusunda işbirliği teklifinde bulundu. TÜSİAD aynı çağrısında esneklik güzelleme yapmayı da ihmal etmedi. TÜSİAD Ekonomik Araştırma Forumu ve Koç Üniversitesi tarafından düzenlenen Türkiye’de İstihdam Politikası konferansında konuşan Ümit Boyner bakın neler söyledi:

“Tüm tarafların hazırlanan istihdam paketinin ayrıntılarını ve ötesini, esneklik, güvenceli esneklik, gibi kavramları tartışması ve çözümü birlikte bulması gerekiyor. Biz de TÜSİAD olarak işveren ve işçi sendikalarına bu konuda bir çağrı yapacağız. Bir seri toplantı düzenleyip, bu konuyu taraflar olarak kendi aramızda konuşmalıyız, tartışmalıyız ve çözümleri de birlikte aramalıyız.”

Aynı konferansta konuşan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer ise, Türkiye’deki büyümeyi istihdam dostu bir büyüme haline dönüştürmeleri gerektiğini vurgulayarak, “Bunun için istihdamda esneklik tedbirlerini artırmak zorundayız. Esnek çalışma modellerini uygulayabilirsek 160 bine yakın kişiyi istihdam etme fırsatımız olur” dedi. Türkiye ekonomisindeki mevcut büyümenin, daha esnek bir çalışma ortamının olması halinde istihdam rakamları açısından çok farklı sonuçlar verebileceğini iddia eden Dinçer şöyle devam etti:

“Esnekliği artırdığımız takdirde sonuçların nasıl değiştiğine ilişkin şöyle bir somut örnek vereyim; aynı ekonomik büyüme ve daha esnek bir çalışma hayatımız olsaydı yaklaşık olarak 50 bin ile 60 bin daha fazla kişiye iş sağlayabilirdik. Bugün yüzde 1 büyürsek 100 bin ile 120 bin arasında bir istihdam sağlayabiliyoruz. Ancak işe giriş çıkış katılıklarını ve maliyetlerini azaltırsak, piyasada esnek çalışma modellerini uygulama imkanımız olursa yaklaşık 160 bin kişiye yakın insanı istihdam etme imkanımız oluyor.”

Görüldüğü üzere sermaye sınıfı, AKP hükümetinin de yardımıyla işçi sınıfına karşı işsizliği azaltma çabası adı altında kapsamlı saldırı hazırlıkları peşindedir. Adına “esnek çalışma” denilen kuralızsız çalışma koşullarını yaratarak işçi sınıfı ve emekçiler tam bir köleliğe mahkûm edilmek istenmektedir. Ancak sermaye sınıfı, elinde AKP gibi iyi bir kozu olmasına rağmen bu saldırılarını kolayca hayata geçiremeyeceğini bilmektedir. Bu nedenle daha önce de Ekonomik Soysal Konsey vasıtasıyla hizmetine koştuğu sendikaları yine göreve çağırmaktadır. Zira TEKEİ işçilerinin Ankara’daki görkemli direnişini boğmak için sermayenin ve AKP hükümetinin yardımına koşan da aynı sendikal bürokrasi idi.

Sosyal yıkım saldırılarını hayata geçirirken, işçi direnişlerini bastırırken en önce akla gelen sendikal korucular kuşkusuz Türk-İş ve Hak-İş bürokratlarıdır. Sınıfı arkadan hançerlemekte pek hünerli olan bu ağaların eline su dökmek kolay değildir elbette. Ancak bundan daha anlaşılmaz ve kabullenilemez olan isminde “devrimci” sıfatını taşıyan DİSK’in tutumudur.

Bu vesileyle hatırlatmak gerekir ki DİSK’in sicili de çok temiz değildir. 12 Eylül askeri faşist darbesinin mutluluğuyla “şimdiye dek işçiler güldü, şimdi gülme sırası bizde” diyen bu sermaye sınıfından demokratik açılımlar bekleyen ve bu gibi “ortak paydalarda” van vana gelmek isteyen de

yazık ki DİSK’ten başkası değildir.

Hal böyle olunca sermaye sınıfının aklına sıklıkla DİSK de gelmektedir. Hatırlanacağı gibi TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner’in DİSK’in adını telaffuz ederek şöyle bir açıklaması vardı: “İstihdam konusunda Türkiye’nin ekonomik gelişmesi konusunda da çok ciddi işbirlikleri yapabileceğimiz, birlikte çalışmalar yapabileceğimiz noktasında da fikir birliğine vardık. İşgücü dünyasındaki yapılanma, örgütlenme, istihdamın daha artırılması, işsizlikle mücadele gibi konularda birlikte çalışmalar yapacağız. Bu konuda da bir anlaşma aramızda var. Bölgesel kalkınma ve bölgesel gelişmişlik farklılıklarının giderilmesi noktasında da, iki örgütün birlikte çalışabileceği konusunda fikir birliğine geldik.”

TÜSİAD ile birçok konuda aynı görüşte olduklarını söylemekten rahatsız olmayan DİSK Başkanı Süleyman Çelebi, bu konuların başında da anayasa değişikliğinin geldiğini belirttikten sonra; “Biz bir yandan siyasal alanda demokrasi isterken ekonomik alanda da demokrasi istiyoruz. Ekonomik demokrasi olmadan, sosyal alanda demokrasi olmadan, paylaşımda demokrasi olmadan bu sorunlar aşılamaz” demektedir. İşsizliğin yalnız sendikaların değil, işverenlerin de sorunu olduğunu söyleyen Çelebi, bu sorunun sermaye ile ortaklaşa çözülebileceğini dile getirmektedir.

Ne tesadüftür ki Boyner de aynı fikirdedir. Boyner; “İşsizlik ne sadece sendikaların, ne işverenlerin sorunu, hepimizin sorunu... Bizler için de önemli olan değer, istihdam yaratmak, ekonomik gelişimin önünü açmak. Bu noktalarda tabii ki her noktada aynı düşünmesek bile ortaya, Türkiye’nin yeniden yapılanması, iyi bir ekonomik model konması, AB normlarında bir işgücüne ve güvenliğine kavuşması açısından aynı noktalara gelebileceğimizi, en azından rahat fikir alışverişi yapıp bir sentez sunabileceğimize inanıyoruz. Onun için bu çalışmalarını yürüteceğiz” demektedir.

Düşünün ki sermaye sınıfı ve onun hükümetteki temsilcisi, sınıfa yönelik sosyal yıkım saldırılarını çeşitli adlar altında ve çeşitli yollarla hayata geçirmeye çalışırken isminin başında “devrimci” sıfatı taşıyan bir sendika konfederasyonu sorunların diyalog yoluyla çözülebileceğini söylemektedir. Yani en zenginlerle en yoksullar arasındaki uçurumun bu kadar fazla olduğu bir zaman diliminde sınıfın kendi öz örgütü olan bir sendika konfederasyonunun başkanı “sosyal barış” mesajları verebilmektedir. Bu denli şiddetli bir sınıf çatışmasını görmezden gelenler, sınıfı kavgaya değil gerçek düşmanı ile işbirliğine çağırabilmektedirler.

Elbette sermayenin amacı bir çift güzel lafın ardından meselenin tatlıya bağlanması değildir. Sermaye sınıfı yıkım saldırılarında sendikaları yanına çekmeye çalışırken, sendikal bürokrasi bu yakınlaşmayı “sosyal barış” adıyla tanımlamaktadır. Oysa işçi ve emekçilerin ihtiyacı eşitsizliğin, sömürünün, işsizliğin, güvencesiz çalışmanın, kölelik koşullarının tek geçer yasa olduğu bir “sosyal barış” değildir. Türkiye işçi sınıfının Avrupalı sınıf kardeşleri gibi kavgayı yükseltmekten başka bir çaresi yoktur.

Onlar “sosyal barış” içinde yaşamaya devam edebilirler. İşçi sınıfı ve emekçilerin, eşitçe bir düzen ve hakça bir bölüşüm için yapabileceği tek şey sınıf savaşını yükseltmektir.

İzmir’de ‘torba yasa’ya karşı binler yürüdü

DİSK’in çağrısı ile 22 Aralık günü İzmir’de bir araya gelen binlerce işçi ve emekçi torba yasaya karşı yürüdü. Ancak gerek kürsü, gerekse sloganlar torba yasa karşıtlığını AKP’ye indirgeyen bir içeriği aşamadı. Katılımın zayıflığı ve dağınıklığı, işçilerin sloganlara katılmaması ve miting alanına girer girmez dağılması ile birleşti.

Buca direnişçilerinin kürsüden söz istemeleri ise sendikacıların korkarak eyleme hızla son vermelerine sebep oldu.

İcasetçi anlayışa karşı işçi iradesi

Basmane’de bulunan Genel-İş Sendikası binası önünde toplanan kitle Basmane Meydanı’na yürüdü. Ancak kolluk kuvvetleri sayısı iki bini aşkın olan kitlenin yolu kapamasına izin vermeyeceğini söyleyerek tek şeridin açık bırakılmasını dayattı. Sendika temsilcileri de bu dayatmayı kabul ederek yürüyüşü başlattılar.

En önde “Torba yasa’yla haklarımız çalınıyor izin vermeyelim! / DİSK” pankartının yer aldığı yürüyüşte katılımın ağırlığını Genel-İş üyeleri oluşturdu. Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı çalışan taşeron park bahçe işçileri de yer aldılar. DİSK’e bağlı sendikalardan Birleşik Metal-İş, Sosyal-İş, Emekli Sen de yürüyüşte yer aldı. Genel-İş’te örgütlü Çiğli Belediyesi işçileri de “İşsizliğe, yoksulluğa, taşeronlaştırmaya, kölelik yasalarına karşı alanlardayız! / Çiğli Belediyesi Kafesan Emekçileri” pankartı ile kitlesel biçimde eyleme katıldılar.

Konak yönüne gerçekleştirilen yürüyüş boyunca polis dayatmaları yaşandı. Yıllardır trafiğin kesilerek yürüdüğü güzergahta polis bir kez daha tek şeridi açık bırakma dayatmasında bulundu.

Ancak kısa süre sonra bir grup öncü işçi sendikacıların icasetçi tutumlarına karşı fiili olarak açık kalan şeridi de kapattılar. Polisin ve sendikacıların yolu açma yönündeki baskılarına kulak asmayan işçiler kolkola girerek “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganları eşliğinde yürüdüler. Çok geçmeden yolun tamamı trafiğe kapatılarak yürüyüş sürdürüldü.

Buca Belediyesi’nde direnişlerini sürdüren işçiler de destekçi güçler ile birlikte eylemde pankartlarıyla yer aldılar. “Taşeron sistemi köleliktir / Sendika istediğimiz için işten atıldık! / Buca Belediyesi Taşeron İşçileri” pankartını açan işçiler alanın en coşkulu grubuydu.

Ayrıca Genç-Sen, TMMOB, KESK İzmir Şubeler Platformu da kendi pankartlarıyla eyleme katıldı.

Ses aracından atılan sloganların büyük ölçüde AKP karşıtlığı ile sınırlı olması ve slogan yerine müzik

çalınmasına ağırlık verilmesi mitingin atmosferini zayıflattı.

Kürsüye AKP karşıtlığı hakimdi

Konak Meydanı’na varılmasının ve tüm kortejlerin alana girmesinin ardından eyleme katılan DİSK yöneticileri, sendika başkanları ve CHP yöneticileri anons edilerek onlara teşekkür edildi. Saygı duruşuna çağrı yapılırken ise “Mustafa Kemal Atatürk ve devrim mücadelesinde yitirdiklerimiz” ifadeleri kullanıldı. Saygı duruşunun ardından ise sözü DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi aldı.

Çelebi torba yasanın içeriğinden bahsetti ve dönüp dolaşıp AKP’yi suçladı. AKP’nin vicdansız olduğu gibi vurguların yer aldığı açıklamada yasanın işçilere, öğrencilere, kamu emekçilerine ve işsizlere neler getirdiği anlatıldı.

Torba yasadaki sonradan sınıfın karşı karşıya kalacağı yeni saldırılardan bahseden Çelebi, sözlerini torba yasaya karşı mücadele çağrısı ile sonlandırdı.

İşçiden korkan sendikacılar eylemi bitirdi!

Eyleme topluca katılan Buca direnişçileri konuşmalar sırasında da destekçi güçler ile birlikte kürsünün önünde durdular. Çelebi’nin ardından söz almak ve taleplerini kürsüden haykırmak isteyen işçilerin iki başvurusu da sendika bürokratları tarafından reddedildi.

Bunun üzerine direnişçiler Çelebi’nin konuşmasının sonlarına doğru “Atılan işçilere söz verilsin!” ve “Atılan işçiler kürsüye!” biçiminde slogan atmaya başladılar. Atılan sloganlardan tedirgin olan sendika bürokratları ise ses aracından çalınan müziği arttırarak ve el-kol işaretleri yaparak işçileri susturmaya çalıştılar.

Çelebi’nin konuşmasının bitmesi üzerine ise işçiler pankartlarıyla birlikte kürsüye doğru yürümeye başladılar. Durumdan korkan sendikacılar ise hızla eylemin sona erdiğini duyurdular ve araçtan inerek miting alanını terk ettiler.

İşçilerin sloganlarına ara vermemeleri ve zaman zaman “Kahrolsun sendika ağaları!” sloganlarının da atılmaya başlanması üzerine bazı sendika yöneticileri işçilerin yanına gelerek eyleme son verme çağrısı yaptılar. Ancak işçilere neden söz verilmediği ve neden işçilerden korktukları yönlü sorulara yanıt veremediler.

Sendikacıların alanı terk etmesi ve kitlenin de büyük ölçüde dağılması üzerine direnişçi işçiler bir açıklama yaparak durumu protesto ettiler ve direniş alanına dönmek üzere eylem alanını terk ettiler.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://www.kizilbayrak.org.tr/>

Torba Yasa’ya karşı sokaklar ısınıyor...

Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanlığı’na bağlı 1 ve 2 Nolu Şubeler hafta boyunca torba yasaya karşı eylemdeydi.

Beykoz’da eylem

Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 2 Nolu Şube üyesi Beykoz Belediye işçileri, 17 Aralık günü öğle saatlerinde Torba Yasa’ya karşı Beykoz Paşabahçe PTT binası önünde basın açıklaması yaptı. Sendika üyesi 200’ü aşkın işçinin imzaladığı dilekçeler Başbakanlık, Çalışma ve İçişleri Bakanlıklarına gönderildi. Basın açıklamasını okuyan 2 Nolu Şube Başkanı Nevzat Karataş, Torba Yasa’ya karşı mücadele edeceklerini vurguladı.

Belediye işçileri iş bıraktı

Genel-İş üyesi Kartal Belediye işçileri 21 Aralık günü yarım gün iş bırakarak Kartal Meydanı’na yürüdü. İşçiler, yasa tasarısının 109. maddesinin tasarıdan çıkarılmasını ve işyerlerinden ayrılmak istemediklerini belirten dilekçeleri Başbakanlık, İçişleri Bakanlığı ve Çalışma Bakanlığı’na gönderdiler.

Toplantının ardından kortej oluşturan Genel-İş üyeleri torba yasaya karşı tepkilerini dile getirmek için başlarına torba geçirdiler. Kartal’daki PTT binasına bir saati aşkın süren uzun bir yürüyüş gerçekleştiren işçilere EMEP, TKP, Tüm Bel Sen, BES, Emekli Sen Kartal Şube ve Dev Sağlık-İş üyeleri de destek verdi.

Kartal PTT önünde gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından dilekçeler postaneye verildi. Eylemde konuşan Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, sendika genel merkezinin aldığı eylem kararları çerçevesinde mücadelelerinin süreceğini söyledi

Kadıköy’de çuvalı eylem

Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube üyesi Kadıköy Belediye işçileri 22 Aralık günü eylemdeydi.

Topladıkları dilekçeleri Kadıköy PTT’sine gerçekleştirdikleri yürüyüşle ilgili bakanlıklara gönderen işçiler yürüyüş sırasında başlarına çuval geçirerek Torba Yasa’yı protesto ettiler.

Adana’da torba yasa eylemi

Genel-İş üyeleri 22 Aralık günü Adana’da eylemdeydi. DİSK Bölge Şube önünde toplanan kitle buradan Cemalpaşa Postanesi’ne yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasını Genel-İş 2 Nolu Şube Başkanı Kemal Arslan gerçekleştirdi.

Ardından TBMM’ye faks çekildi ve eylem sona erdi. Eyleme yaklaşık 400 işçi katıldı.

Türk-İş üyeleri sokağa çıkıyor

‘Torba Yasa’ya karşı Türk-İş’e bağlı sendikaların üyeleri İstanbul’da sokağa çıkıyor. Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu yaptığı yazılı açıklamayla, 26 Aralık Pazar günü Taksim’de yürüyüş gerçekleştireceğini duyurdu. Platform, sendikaların genel merkez/şube başkanlıklarına, demokratik kitle örgütlerine ve siyasi parti temsilcilerine yürüyüşe katılım çağrısında bulundu. Türk-İş’e bağlı sendikalar saat 13.00’te Taksim Tramvay Durağı’nda buluşarak Galatasaray Lisesi’ne yürüyecekler.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

Kayseri Belediyesi ile ilgili yolsuzluk tartışmaları, ortalığa saçılan pislikler...

Yolsuzluk kapitalizmin hamurunda var!

CHP ile AKP arasında süren Kayseri Belediyesi'ndeki yolsuzluklara ilişkin polemik devam ediyor. Kayseri Belediye Başkanı Mehmet Özhaskeki'nin merkezinde olduğu yolsuzluklara ilişkin yüzlerce belge ortalığa saçıldı. Tartışma düzen siyasetinin ön sıralarına taşındı. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Özhaskeki'ye destek vermesi tartışmaları daha da büyüttü.

AKP cephesi de boş durmadı. Tartışmaya konu olan bilgi ve belgeleri Kemal Kılıçdaroğlu'na taşıyan CHP Kayseri milletvekilinin yolsuzluk dosyalarını sermaye medyasına sızdırdı. CHP milletvekilinin yolsuzluk dosyaları nedeniyle savcılıkça hakkında birçok fezleke hazırlandığı, bu belgelerle ortaya çıktı.

CHP'nin yolsuzluk iddiaları...

İlk hamle CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'ndan geldi. Kılıçdaroğlu bütçe konuşmasının önemli bir bölümünü Kayseri Büyükşehir Belediyesi'nde yaşanan yolsuzluklara ayırdı. Hacı Ali Hamurcu'nun ifadelerine dayanarak Kayseri Belediyesi'nde **'rüşvet tezgahı'** olduğunu öne sürdü. Hamurcu'nun 26 sayfalık ifadesinin 16 sayfaya düşürüldüğünü belirtti.

Kılıçdaroğlu, Kayseri Belediye Başkanı hakkındaki ciddi iddialara rağmen herhangi bir işlem yapılmadığını, dosyanın kapatıldığını dile getirdi. Vali Yardımcısı İbrahim Yurdakul'un yolsuzlukların üzerine gittiği için cezalandırılarak tayininin çıkarıldığını belirtti.

AKP'li Melikgazi ve Kocasinan Belediye yönetimlerinden bilirkişi tayin edildiğini, raporun hazırlanma sürecinin bilerek geciktirildiğini, ayrıca dava sürecinin beş ay gibi kısa bir sürede sonuçlandırıldığını ifade etti. Kemal Kılıçdaroğlu Kayseri Belediye Başkanı'nın 10 milyonluk senet imzaladığını, bu durumun yolsuzluğun en büyük kanıtı olduğunu da belirtti.

AKP kendini aklama telaşında...

Kılıçdaroğlu'nun bu 'rüşvet' iddialarının tümünü Tayyip Erdoğan mecliste yaptığı konuşmada reddetti. Ardından iddiaların odağında olan Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı Mehmet Özhaskeki hakkındaki tüm yolsuzluk suçlamalarını televizyonda Kemal Kılıçdaroğlu ile tartışmaya hazır olduğunu ifade etti. Yolsuzluk dosyasını açıklayan Kemal Kılıçdaroğlu ve yolsuzluk dosyasını hazırlayan CHP Kayseri milletvekili hakkında dava açacağını da belirtti.

CHP'nin gündeme taşıdığı yolsuzluk iddiaları arasında Mehmet Özhaskeki ailesi ile Abdullah Gül ailesi arasındaki yakın ticari ilişkilerin yer alması Abdullah Gül'ü de rahatsız etti. Gül yaptığı açıklamada konumu gereği sustuğunu söylemekle birlikte iddialara yönelik kızgınlığını ortaya koydu.

Kayseri Belediye Başkanı'nın açıklamasından sonra AKP sözcüleri, süttten çıkmış ak kaşık olduklarını kanıtlamak için değerlendirmeler yapmayı sürdürdüler. Bununla da yetinmediler. Kayseri Belediyesi'nde yaşanan yolsuzluk iddialarına ilişkin dosya hazırlayan CHP Kayseri milletvekiline ilişkin yolsuzluk iddialarını gündeme taşıdılar. Böylece

düzen partileri arasındaki dalaşma pisliklerin karşılıklı olarak ortaya saçılmasına neden oldu.

CHP milletvekilinin yolsuzluk vukuatları...

CHP Milletvekili Şevki Kulkuloğlu'nun telefon konuşmaları, ticaretle uğraştığı dönemdeki karşılıksız çek vukuatları ortalığa serildi. Belgelerde Kayseri'de Mayıs ayı içinde yapılan operasyonda gözaltına alınan TEKSİF Kayseri Şube Başkanı Tahir Horuz'un oğlu, Par Temizlik Grup Yönetim Kurulu Başkanı Türker Horoz'un da aralarında bulunduğu 44 kişinin gözaltına alındığı yer alıyor.

Sermaye basınına yansıyan belgelerde Şevki Kulkuloğlu, Ankara Özel Yetkili Cumhuriyet Savcılığı'nın yürüttüğü soruşturmada **"çete lideri"** olmak iddiasıyla tutuklanan Türker Horoz'a **"abi"** diye hitap ediyor ve Türker Horoz'un ihaleyi alabilmesi için Manavgat Belediye Başkanı'na nasıl baskı yaptığını telefonda anlatıyor. Şevki Kulkuloğlu'nun ayrıca Manavgat'taki ihalede, Türker Horoz'un da paravan olarak kullandığı şirketin ihaleyi kazanması için devreye girdiği de telefon konuşmalarında yer alıyor. Ayrıca Şevki Kulkuloğlu hakkında TBMM'de 11 dokunulmazlık dosyası bulunuyor. Bu dokunulmazlık dosyalarının tamamı karşılıksız çekten açılmış davalardan oluşuyor.

Düzen partileri toptan yolsuzluk batağında...

AKP ile CHP arasında süren yolsuzluk dalaşması, düzen partilerinin yolsuzluk batağında olduğunu bir kez daha kanıtladı. Aynı zamanda belediyelerin bu düzende en büyük yolsuzluk odaklarından olduğu da bir kez daha gösterildi. Son yolsuzluk tartışmaları sadece yerel yönetimlerin önemli bir kısmını elinde bulunduran AKP'nin değil tüm düzen partilerinin bu aynı yolsuzluk çarkı içinde bulunduğunu ortaya koydu.

AKP ile yolsuzluk tartışması yürüten, temiz parti görüntüsü yaratmaya çalışan CHP'nin de elinde bulundurduğu belediyelerde yolsuzlukta sınır tanımadığına dair birçok belge ve bilgi sermaye basınına yansıdı. Zira tüm kurumlarıyla çeteleşmiş, çürümüş, yozlaşmış ve derin bir yolsuzluğa batmış sermaye düzeninin hiçbir partisi diğerinden daha temiz değildir.

Türkiye'deki **'yolsuzluk'** tartışmaları her zaman egemenler arasındaki kışımların ve siyaset oyunlarının bir parçası olmuştur. Bugün de aynı kural işlemektedir. Son örnekte olduğu gibi, düzen partilerinin kendi aralarındaki dalaşmalar olmasa bu yolsuzluklar da gündeme gelmeyecektir.

Yolsuzluk sermaye düzeninin hamurunda var

Yapılan araştırmalara göre Türkiye'de bulunan kapitalist işletmeler, yıllık gelirlerinin yaklaşık yüzde 3'ünü rüşvet için kullanıyor. Kapitalist işletmeler rüşvet çarkı sayesinde büyük vurgunlar elde ediyorlar. Bu nedenle düzenin yolsuzluk batağı her geçen gün daha fazla kabarmaktadır. Dünya Bankası'nın bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

araştırmasına göre Türkiye'de kapitalist işletmelerin yarıya yakını devlet ihalelerinde, genellikle, kontrat bedelinin **yüzde 5 ilâ 10'u** arasında değişen oranda **'komisyon'** ödediklerini itiraf etmişlerdir.

Türkiye'de rüşvet, devleti bürokrasinin ortak kültürünün bir parçasıdır ve bu yerleşik hale gelmiş yolsuzluğun kuvvetli kökleri bulunmaktadır. Yolsuzluklardaki büyük patlama kapitalist gelişmenin belirli bir düzeye ulaştığı 70'li yıllarda gerçekleşmiştir. 12 Eylül karşı devriminden sonra yolsuzluk dalgası devasa oranda büyümüştür.

Özcesi yolsuzluk ve rüşvet batağının kaynağı kapitalizmdir. Kapitalizm yolsuzluktan beslenir. Kapitalizm doğası nedeniyle yolsuzluğu sürekli olarak üretir. Özü emek hırsızlığına dayanan kapitalizmin her türlü çürümeyle beraber yolsuzlukları da üretmesi kaçınılmazdır. Mal varlığı tartışmasıyla açıklanan-açıklanmayan trilyonlarca liralık sermaye politikacılarının servetlerinin ve dünyanın en zengin kapitalistleri listesine giren burjuvaların devasa sermayelerinin kaynağı işçilerin gasp edilmiş emekleridir. İşçi ve emekçiler yolsuzluğun kaynağı olan sermaye düzeninin bataklığını kurutmak için, birleşmeli, mücadele ateşini büyütmelidirler.

Grup Suni Deri'de kararlılık!

Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan **15 Grup Suni Deri işçisinin** fabrika önünde başlattıkları direniş devam ediyor. İşçiler, direnişlerinin 15. gününde Çorlu'da kurulu fabrika binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Alkış ve sloganlarla başlayan açıklamada "Birlik mücadele zafer!", "Atılan işçiler geri alınsın!", "Sendika hakkımız engellenemez!", "Gruba sendika girecek başka yolu yok!", "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Yaşasın işçilerin birliği!" sloganları atıldı.

Fabrika içinden öğle molasına çıkan işçiler de kapıya gelerek direnen arkadaşlarıyla beraber basın açıklamasına katıldılar.

Deri-iş Genel Başkanı Musa Servi eylemde yaptığı konuşmada, fabrikaya sendika girene kadar direneceklerini belirtti. Açıklamaya işten atılan Petrol-İş üyesi Polyplex işçileri, Petrol-İş Trakya Şube yöneticileri, Birleşik Metal-İş Trakya Şube, BDSP, EMEP ve TKP destek verdi.

Fabrikalarda eylemler sürüyor...

Metal grup toplu iş sözleşmesi sürecinde MESS’le uyuşmazlık zaptı tutan Birleşik Metal-İş Sendikası örgütlü olduğu fabrikalarda eylemlerini sürdürüyor.

16 Aralık günü **Standart Depo**’nun önünde gerçekleştirilen eylemde MESS dayatmalarına boyun eğilmeyeceği söylendi. Kartonsan’ın önünde servislerden inen işçiler slogan ve alkışlarla fabrikaya yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasında Merkez TİS Komisyonu’nun görüşmelerle ilgili aldığı kararları işçilere anlattı. Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı tarafından yapılan açıklamada MESS’in verdiği teklifin kabul edilebilir olmadığı dile getirildi. Baltacı, alınan kararların toplu iş sözleşmesi kapsamında olan tüm işyerlerinin ortak kararı olduğunu vurgulayarak, mücadeleye devam kararının alındığını söyledi.

Bursa’da **Prysmian** ve **SCM** fabrikalarında Birleşik Metal-İş üyesi işçiler eylemlerine devam ediyor. 17 Aralık günü ilk olarak sabah saat 08.00’de **Prysmian** fabrikası önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Akşam saatlerinde ise **SCM** fabrikasında gece vardiyasında çalışan işçiler fabrikaya girmeyerek fabrika önünde beklemeye başladılar. Saat 18.00’de vardiyadan çıkan işçilerin de tamamının katıldığı eylem fabrika baştemsilcisi Ferdi Bayram’ın metal TİS sürecindeki son gelişmeleri anlatan konuşmasıyla başladı. Ardından bir işçi tarafından basın açıklaması okundu. Sendikanın TİS komisyonu tarafından MESS’in verdiği teklifin kabul edilmediğinin vurgulandığı basın açıklamasında 11 Aralık kararlarıyla mücadelenin ikinci evresine girildiği belirtildi. Eylem boyunca, “Direne direne kazanacağız!”, “Sadaka değil toplu sözleşme!”, “İş, ekmek, yoksa, barış da yok!”, “Kölelik değil onurlu bir toplu sözleşme!”, “Asla yalnız yürümeyeceksiniz!” sloganları atıldı.

SCM işçileri, 20 Aralık günü bir kez daha eylemdeydi. İşçiler, sabah 7.30’da fabrikaya yaklaşık 300 metre kala servislerinden inerek fabrika önüne yürüyüş gerçekleştirdiler. Gece vardiyasında çalışan işçilerin de katıldığı yürüyüşte fabrika pankartı da taşındı. Alkışlarla sona eren yürüyüşün ardından gündüz vardiyasında çalışan işçiler işbaşı yapmak üzere fabrikaya girdiler.

MESS’in teklifi reddedildi

Birleşik Metal-İş Sendikası, MESS’in 3 Aralık günü ilettiği son teklifi reddetti. Toplu sözleşme müzakere heyeti 17 Aralık günü İstanbul Mecidiyeköy’deki MESS merkez bürosunda MESS yetkilileriyle görüştü. Diğer yandan metal grup TİS sürecinde arabulucu süreci resmen başladı. Resmi arabulucunun belirlenmesinden sonra ise Bakanlık görev tebligatı yapacak.

Merkez TİS Komisyonu’nun 11 Aralık günü gerçekleştirdiği son toplantısında alınan karar çerçevesinde, MESS teklifinin kabul edilmediğini ve sürecin devam edeceğini bildiren Birleşik Metal-İş, MESS teklifinin kabul edilmemesinin gerekçelerini üç ana başlık altında topladı. Sendika, MESS’le gerçekleştirdiği görüşmeye ilişkin bilgilendirmesinde bu gerekçeleri şöyle sıraladı:

- **Birincisi**, tekliftteki ücret zam oranının işçilerin beklentilerini karşılamaktan uzaktır ve zam yöntemi nedeniyle aynı ücreti alan işçilerin farklı miktarlarda zam almaları sıkıntı yaratmaktadır.

- **İkincisi** iş yasasında köklü değişiklikler yapılması söz konusudur ancak bu değişiklikler belirsizdir. Toplu iş sözleşmesinin metni içinde yasaya gönderme yapılan maddeler bu haliyle kaldıklarında belirsizliğe bırakılmış olacaktır. Bu nedenle mevcut yasal düzenlemenin toplu sözleşme metni haline getirilmesi taraflar açısından en uygun çözüm olacaktır.

- **Üçüncüsü**, grup toplu iş sözleşmesi süreci farklı kurumsal yapıları barındırmaktadır. Her kurumsal yapının kendi işleyişi ve yaklaşımı vardır. Birinin yaklaşımlarını diğerini bağlaması ortak hareket etmedikleri sürece kabul edilebilir değildir.

Teklifin reddedilmesinin ardından görüş bildiren MESS kanadı ise mutabakat olmadığı koşullarda sözleşmenin olamayacağını, Birleşik Metal-İş’in düşüncesine saygılı olduklarını belirttiler.

Toplantıda ayrıca, sorunun çözümünün zamana bırakılması, tarafların kendi uygulamalarını kendi kararları çerçevesinde yürütme kararı alındı.

Metal işçilerine dağıtım

Aliğa Bakırçay havzasında demir-çelik fabrikalarından **Türk-Metal**’e tepkiler yükseliyor. İhanetçi Türk-Metal çetesinin satış sözleşmesini imzalamasıyla yapılan zamların maaş bordolarına yansımalarının ardından tepkiler de kendini hissettirmeye başladı. Bu tepkilerden ilki sömürü cehennemi *Habaş*’tan geldi.

Türk-Metal’e karşı bir diğer tepki de yine kendisi eli kanlı bir çete lideri olan Erol Evcil’in fabrikasından yükseldi. Burada da yine bir yandan patron ve Türk Metal çetesi işçilere karşı işbirliği içerisinde davranıyor. *Sider*’de çalışan işçiler bireysel de olsa tepki vererek haksızlığa karşı olduklarını gösteriyorlar.

Metal İşçileri Birliği’nden işçiler bu iki fabrika üzerinden Türk-Metal’in ihanetini teşhir eden ve çözümün ancak örgütlü mücadele ile sağlanabileceğini konu alan bildirileri servis duraklarında işçilere ulaştırdı.

Habaş ve Sider’e özel dağıtılan bildiriye aşağıda sunuyoruz...

İhanetçi Türk Metal çetesinden hesap sormak için örgütlenelim!

Habaş işçileri, arkadaşlar;

Türk Metal çetesi, TİS süreci boyunca bol bol gürlemesine, masadan kalkarız tehditleri savurmasına karşın bayram öncesinde satış sözleşmesine imzayı attı. Bunun böyle olacağı, ihanetçi Türk Metal çetesinin MESS sözleşmesine imza atacağı baştan beri beklenen bir şeydi. Bu yanılla % 4 lük zam ve sosyal hakların gaspını içeren sözleşmenin imzalanması hiç şaşırtıcı değildi. (...)

Habaş işçileri kardeşler;

Metal işçileri bu oyuna ne kanmış ne de sessizce kabullenmiş değiller. Türk Metal sendikası bugün örgütlü olduğu birçok fabrikaya giremez durumdadır. Ve metal işçileri her yerde Türk Metal’den istifayı gündemine almış durumdadır. Öyle ki Renault’a yanlarına 8 güvenlik görevlisini alarak girebildiler. Tofaş’ta ise fabrikaya gizlice girip, panoya anlaşıma tutanağını asarak hızla kaçtılar.

Habaş işçileri kardeşler,

Biliyoruz ki bugün Habaş’ta da Türk Metal’e karşı büyük bir tepki duyulmaktadır. Habaş işçileri de en az Renault işçileri kadar hain Türk Metal Sendikası’ndan bıkmış bir durumdadır. Öyle ise geriye yapılabilecek tek şey kalmıştır, o da örgütlenip ihanetçi Türk Metal çetesinden hesap sormak olmalıdır.

Kriz döneminde işten çıkarmalara ücretlerin düşmesine, kısacası krizin faturasının bizlere ödetilmesine göz yuman, fabrikalarımızda patronun maaşlı uşakları gibi çalışan Türk Metal hainlerine daha ne kadar katlanacağız?

Ağır ve uzun çalışma saatleri, havasız sağlıksız bir iş ortamı ve sıklıkla yaşanan iş kazalarıyla karşı karşıyayız. En ufak bir iş güvencemiz bile yok. Kaderimiz patronlarının iki dudağı arasına sıkıştırılmış durumda. Bu koşullar altında yaşamaya mahkum değiliz, bu çarkı kırabilir, bizi satanlardan hesap sorabiliriz. Bunun için öncelikle Türk Metal sendikasıyla kurtulmalıyız, satış sözleşmesini yırtıp atmamız!

Habaş işçileri arkadaşlar;

Metal İşçileri Birliği Habaş işçilerini ihanetçi Türk Metal çetesinden hesap sormaya, satış sözleşmesini yırtıp atmaya hakları ve geleceği için mücadele etmeye çağıyor.

Yaşasın işçilerin birliği!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

Metal İşçileri Birliği

DİSK / Tekstil’de genel kurul

DİSK / Tekstil Sendikası Bursa Şubesi 6. Olağan Genel Kurulu 19 Aralık günü gerçekleştirildi.

Genel Kurul, açılış konuşması ve divan kurulunun seçimi ile başladı. Divan Kurulu’na DİSK Tekstil Sendikası Genel Sekreteri Muzaffer Subaşı ve Emekli Sen Bursa Şube Başkanı Günay Bayram ile birlikte iki delege seçildi.

“Kişisel çıkarları için sendikal olanakları kullandılar”

Divan Kurulu’nun seçilmesinin ardından Şube Başkanı Celal Çam bir konuşma gerçekleştirdi. Eski Şube Başkanı Muzaffer Subaşı’nın görevden alınması ile müteşebbis heyet olarak göreve geldiklerini hatırlatan Çam, Muzaffer Subaşı ile yaşadıkları sorunları dile getirdi, kişisel çıkarlar için sendikal mevzileri kullanan anlayışları eleştirdi. Bu tartışmalar sırasında Çiftçiler’in, BFTC işyerindeki üyeleri TEKSİF’e üye yaptırdığını aktararak buradaki yetki sorununun mahkemeye taşındığını söyledi. Bu konuda mahkemeden çıkacak karara ise saygı duyacaklarını dile getirdi. Şubede yaşanan tartışmalı sürece ilişkin değerlendirmesinin ardından tekstil işçilerinin sorunlarını dile getiren Çam, bir örgütlenme seferberliği gerçekleştirilmesi gerektiğini söyledi. Bu seferberlik için ise, üye işçilere ve genel merkez yöneticilerine büyük görevler düştüğünü ifade etti.

Celal Çam’ın konuşmasının ardından genel kurulda konuk konuşmalarına geçildi. İlk konuk konuşması aynı zamanda divan kurulu üyesi olan Emekli Sen Bursa Şube Başkanı Günay Bayram tarafından gerçekleştirildi. Bayram yaptığı konuşmada DİSK’in temel ilkelerini ifade etti ve işçileri sendikalarına sahip çıkmaya çağırdı. Bayram’ın konuşmasının ardından DİSK Bursa Bölge Temsilcisi ve Birleşik Metal Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci’nin metal işçilerinin MESS’e karşı yürüttüğü mücadeleyi aktaran ve tekstil işçilerini selamlayan mesajının okunması izledi.

Budak bilindiği gibi

Konuk konuşmaları kapsamındaki son konuşmayı DİSK Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak gerçekleştirdi. Budak, yaptığı konuşmada her zamanki gibi bir sendikacıdan çok siyasetçi edasındaydı. AKP hükümetine bol bol yüklenen

Budak’ın işçilere çözüm önerisi ise “Milli gelirin adaletli paylaşılması” oldu. Tekstil sektörünün yaşadığı sıkıntıları patronların dili ile aktararak milli sanayinin korunmadığını söyledi. “Gelişmiş” ülkeleri örnek olarak gösterdi. Tüm bunları söylerken işçilerde hoşnutsuzluğun nedenini sınıfsal olarak tanımlasa da Budak’ın çözüm önerisi bir kez daha milli gelirin adaletli paylaşılması oldu.

Genel siyasal gündemler üzerine yaptığı uzun konuşmadan sonra Budak’ın tekstil işçilerinin sorunlarına ve toplu sözleşmelerde gerçekleştirdiği ihanete ilişkin söyledikleri ise oldukça sığ ve sınırlıydı.

Budak, konuşmasında tekstil sektöründe örgütlenmenin zorluklarından yakındı, toplu sözleşmede gerçekleştirdiği ihaneti ise öyle yapmak zorunda kaldık diyerek geçiştirdi. Bu ihaneti gerçekleştirirken işçilerden onay aldıklarını iddia etmekten de geri kalmadı. TEKSİF ve Öziplik-İş’in de aynı sözleşmeyi imzaladığını söyleyerek üzerindeki basınçtan böylece kurtulmaya çalıştı.

Toplu sözleşme ihaneti tartışmalara neden oldu

Konuk konuşmalarının tamamlanmasının ardından genel kurul gündeminde çalışma raporunun görüşülmesine geçildi. Çalışma raporu verilen önerge ile okunmadan geçilirken bu bölümde 2 delege söz alarak toplu sözleşme ile ortaya çıkan tabloyu eleştirdiler. Toplu sözleşmede mesailerin %50’ye düşürüldüğünü, ancak işverenler tarafından bunun da verilmek istenmediğini söylediler. Ayrıca imzalanan toplu sözleşmenin halen kendilerine verilmediğini ifade ettiler.

İşçilerin bu eleştirileri ile birlikte Rıdvan Budak ve divan kurulu başkanlığını yapan Muzaffer Subaşı da gerçek kimliklerini gösterdiler. Divan kurulunda oturduğunu unutan Subaşı bu konuşmalardan sonra başkanın gerekli açıklamaları yaptığını iddia eden uzun bir konuşma yaptı. Budak ise oturduğu yerden yaptığı konuşma ile fazla mesailerle ilgili yaşanan sorunun işveren sendikasının kendi içinde yaşadığı bir anlaşmazlıktan kaynaklı olduğunu iddia etti. Her iki sendika ağası da bu sırada yaptıkları konuşmalarda gergin ve sert ifadelerle işçilere yanıt verdiler. Sözde sınıf sendikacılığı adına işçilerin alınan kararlara uymaları gerektiği yönünde yaptıkları hatırlatmalarsa işçileri açıkça tehdit etmekten başka bir anlam taşımıyordu. Rıdvan Budak bu tartışmalar sırasında “Sizin fabrikada kimileri çok konuşuyor!” diyerek gerçek kimliğini sergilerken “Dua edin, Rıdvan Budak gibi bir genel başkanınız var!” diyerek şov yapmaktan da geri durmadı.

Yaşanan bu tartışmanın ardından divan kurulu Rıdvan Budak’ın müdahalesi ile çalışma raporunun görüşülmesi maddesini kapatarak sıranın seçimlere geldiğini duyurdu. Verilen önerge ile seçimlerin blok liste ile gerçekleştirilmesi kabul edilirken seçimlerde aday olarak Celal Çam başkanlığında tek liste çıkmış oldu.

Bir grup Carrefour işçisi sesleniyor...

“Ne patronun ne de sendika ağalarının kölesi olacağız!”

Bilindiği gibi Türkiye işçi sınıfı yıllardan bu yana ağır sömürü şartlarında hayatını sürdürmektedir. Resmi olarak yapılan zamlarla, gayri resmi olarak sendika yöneticilerinin kapalı kapılar arkasında yaptığı sözleşmelerle yaşamımız zindana çevrilmektedir.

Değerli Kızıl Bayrak okurları, bir sene boyunca sendika tarafından kandırılarak nasıl satıldığımızı size örneklerle anlatacağız.

Biz Carrefour işçileri olarak örgütlenmeden bu yana ayakta duran onurlu işçileriz. 2002’de başlayan örgütlenme sürecinde sudan sebeplerle çok işçi arkadaşımız işinden oldu. Ama biz bu baskılara rağmen Tez-Koop-İş Sendikası’nı Carrefour’da örgütledik. Sendikanın başarısı değil, işçinin başarısıdır bu.

Fakat sendika yönetimi 2007’de yapılan toplu iş sözleşme sürecinde “bu bir geçiş süreci” diyerek bizleri hak kaybına uğrattı. Ama bizler 2010 sözleşmesinde bunun geçiş süreci olmadığını, işçinin nasıl satıldığını yaşayarak gördük. Bir genel başkanın şube seçimlerine nasıl müdahale ettiğini, gözleri görmeyen bir işçi arkadaşımızı kullanarak işten çıkmasına nasıl sebep olduğunu gördük. Arkadaşımız işveren tarafından değil bir sendikanın eliyle işinden oldu.

2010-2011 toplu sözleşme sürecinde ise durum biraz farklıydı. Carrefour işçisi bu sözleşmede biraz daha duyarlı, biraz daha inisiyatifli davrandı. İşyerinde taslaklar oluşturulup işçilerin ne istediğine dair yazılarla sendikaya ulaştırıldı. İstediklerimiz tek şey ise 4 ikramiye ve patronun bugüne kadar bizlerden çaldıklarıydı.

Bu taleplerimizin sendikayı zorda bırakması mümkün değildi. Çünkü bunlar bizlerin en doğal hakkıydı zaten. Sendika başkanları bize gelip arkadaşlar 4 ikramiye ananızın ak sütü gibi helal olsun dediler. Sözleşme görüşmeleri tam 11 ay sürdü. Sendikanın istediklerine patron hiçbir şekilde yanaşmadı. 9. ayda grev kararı alındı. İşçileri korkutmak ve yıldırma için patron hemen lokavt kararını aldı. Biz ise grevde kesin kararlıydık.

Ama sözleşme görüşmelerinin son toplantısında durum değişti. Bu toplantıya temsilciler alınmadı ve işçiler de toplantının yapılacağı otelin kapısında bekletildi. Sendika başkanı aşağı inip “arkadaşlar hayırlı olsun 4 ikramiyemizi aldık, greve çıkmaya gerek kalmadı, sizleri de tebrik ediyorum” deyip otele geri döndü. Bizler de tekrar işyerlerine geri döndük. Güya müjdeli haberleri diğer akadaşlara iletceğiz. Ama aynı gün öğrendik ki sendika başkanı bizlere yalan yanlış şeyler söylemiş.

Bizler 2010’da hiçbir hak almadık. 2011’de ise yüzde 2 zam ve insanları güldürecek bazı sosyal haklarla yetindik.

Değerli Kızıl Bayrak okurları bizler Türkiye’de ölüm ücreti dediğimiz asgari ücrete çalışan insanlarız. 4 sene boyunca örgütlü olduğumuz Tez-Koop-İş’in yalanlarıyla kandırıldık. Biz sendikayı buraya yan gelip yatması için değil bizlere yol göstererek gücümüze güç katması için, bizlere öncü olması için getirdik. Bizleri kandırması için değil.

İhtiyacımız bürokrasinin içine battıkça batan, başkanların 15 milyar aldığı, işçiyi satan patroneye yana olan bir sendika değil, işçi sınıfına öncülük eden, toplumsal olaylara duyarlı olan bir sendikadır. Hakları için samimi bir şekilde mücadele eden, kendi üyelerini de sokağa döken, sosyalizmde inat eden bir sendika istiyoruz.

Bizler artık ne patronun ne de sendika ağalarının kölesi olacağız.

Yaşasın işçilerin birliği!

Bir grup Carrefour işçisi

Buca’da direniş dayanışmayla büyüyor

14 Aralık günü zabıta-özel güvenlik ve polis saldırısına uğrayan Buca Belediyesi taşeron işçilerinin direnişi her geçen gün artan sınıf dayanışmasıyla büyüyor.

21. gün

14 Aralık günü direniş alanındaki eşyalara zabıtalarda el konulmasının ardından alana odun ve mutfak malzemesi yardımı gün boyunca sürdü. Direniş alanında mutfak bölümü tekrar oluşturuldu. Saat 18.00’de ise Buca Belediyesi önünde kitlesel basın açıklaması yapıldı. Sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin ve devrimci yapıların katıldığı açıklama boyunca sloganlar susmadı. Basın açıklamasının ardından halaylar çekildi. Oturma eylemi devam ederken zabıta tarafından alıkonulan eşyaların geri verilmesi için de hukuksal süreç başlatıldı.

22. gün

Gün içinde Zübeyde Hanım Huzurevi çalışanları, Tekstil İşçileri Bülteni çalışanları, Emekli-Sen üyelerinin ziyaretleri gerçekleşti. Akşam saatlerinde ise Kent AŞ işçileri ziyaret gerçekleştirdiler ve direnişlerinin deneyimini alana taşıdılar. Kent AŞ. işçileri yağmur altındaki bekleyişe de son verdiler. İşçilerinin inisiyatifıyla direniş alanına branda gerildi.

23. gün

Gerilen brandanın bir yanı daha kapatılınca, sabah saatlerinde polisler işçileri taciz etmeye başladı. İşçiler ise “Kaldırın, uyarıyoruz!” söylemlerine cevap olarak “Kaldırmayacağız!” yanıtını verdi.

Saat 17.30’da ise Genel İş 5 Nolu Şube

tarafından “torba yasa” gündemli basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada belediye çalışanlarını bekleyen saldırılara vurgu yapıldı. Direniş alanına yapılan saldırının da kınandığı basın açıklamasını Genel-İş 5 Nolu Şube Başkanı Naci Çetin okudu.

Açıklamanın hemen ardından Buca Cezaevi önünde toplanıp direniş alanına yürüyen Marbel ve Karbel İşçileri Kültür ve Sosyal Dayanışma Derneği ziyaret gerçekleştirdi. Yaklaşık 150 işçi öfkeli sloganlarla direniş alanını canlandırdı. İşçilerin alana gelmesiyle beraber çevik kuvvet yığınağının yapılması dikkat çekti. Basın açıklamasının ardından halaylar çekildi. Gün içinde odun ve yemek yardımları da sürdü.

25. gün

Buca’da 19 Aralık günü gerçekleştiren kitlesel ve coşkulu yürüyüş ile işçilerin talepleri haykırıldı ve direnişe sahip çıkıldı. Direniş komitesi, direnişin sesini yaymak ve destek örgütlemek için her hafta sonu eylem yapma kararı almıştı. Eylemlerin ilki 19 Aralık Pazar günü gerçekleştirilen yürüyüş ile başladı.

Şirinyer Tansaş önünde toplanan kitle, Buca Belediyesi önüne yürüdü. En önde işçilerin yer aldığı kortejde çeşitli siyasal gruplar da flamalarıyla yer aldı. Yürüyüşün başlangıcında yolun bir kısmı trafiğe kapatıldı. Belediyeye yaklaşıldığında yolun bir istikameti tamamen trafiğe kapatıldı. Yürüyüşe Buca halkının ilgisi de yoğundu.

Belediye binası önünde yapılan açıklamada, direnişi yalnız bırakmayan ilerici ve devrimci güçlere de teşekkür edildi. Eylemin ardından destekçilerle birlikte direniş alanına geçildi. Burada bir pandomim sanatçısı işçilere çeşitli doğaçlama oyunlar sundu.

İşçi ve emekçi hareketinden...

Balnak işçilerine destek!

Balnak Lojistik AŞ’de sendikal örgütlenmeye yönelik baskılar 15 Aralık günü protesto edildi. Nakliyat-İş Sendikası’nın, Gebze Şekerpınar’da kurulu Balnak-Nakliyat önünde gerçekleştirdiği basın açıklamasına DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, Birleşik Metal-İş Sendikası yöneticilerinin yanısıra Sinter Metal işçileri, BDSP ve UID-DER de destek verdi.

Deva’da sendika düşmanlığı

Deva Holding’e ait fabrikalarda sendikanın tasfiyesi anlamına gelen “bireysel sözleşme” dayatmasını kabul etmeyen işçiler işten atılıyor. Holdingin Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu fabrikasında işçi kıyımı yaşandı. 73 işçinin işten atılmasını Çerkezköy’deki fabrika önünde protesto eden Petrol-İş Sendikası, atılan işçilerin işe geri alınmasını istedi.

UPS eyleminde sınıf dayanışması

İzmir’de TÜMTİS üyesi UPS işçileri, direnişlerinin 237. gününde gerçekleştirdikleri Cumartesi eylemiyle mücadele kararlılıklarını dile getirdiler.

UPS aktarma merkezinin önünde sabah saatlerinden itibaren toplanmaya başlayan işçiler ve desteğe gelen kurumlar alkış ve sloganlarla yürüyüşe başladı. Fabrikanın arka kapısına gelindiğinde TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli bir konuşma yaptı. Direnişin ilk günkü kararlılığıyla devam ettiğini belirten Günseli, 16 Aralık’ta yapılması gereken küresel eylemlerin, UPS’nin görüşme talep etmesiyle ertelendiğini ifade etti.

Mücadele süreçleri hakkında bilgi veren direnişçi Buca işçisi ise konuşmasını UPS işçilerini selamlayarak sonlandırdı.

Abdullah Baştürk anıldı

DİSK ve Genel-İş’in eski genel başkanlarından **Abdullah Baştürk**, ölümünün 19. yılında 21 Aralık 2010 günü İstanbul Zincirlikuyu’daki mezarı başında yapılan törenle anıldı.

Anma törenine, Baştürk’ün eşi Ayten Baştürk, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve DİSK Yönetim Kurulu üyeleri, Genel-İş Genel Merkez yöneticileri ve sendika üyesi işçiler ile Lastik-İş, Nakliyat-İş ve Birleşik Metal-İş genel başkanları katıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

TEKEL işçileri Ankara’da buluştu

TEKEL direnişin birinci yıldönümünde işçiler tekrar Ankara’da buluştu. İşçilere, çeşitli sendikaların yöneticilerinin yanısıra ilerici ve devrimci güçler de destek verdi.

18 Aralık sabahı Ankara’ya ulaşan işçiler Abdi İpekçi Parkı’nda basın açıklaması yaptı. Ankara polisi Abdi İpekçi Parkı çevresini ablukaya aldı.

Kaldıraç, DDSB, BDSP, EHP, Devrimci Proletarya, Alınteri; Sakarya Caddesi’nden Abdi İpekçi Parkı’na yolu tek taraflı trafiğe kapatarak yürüyüş gerçekleştirdi. Abdi İpekçi Parkı’na gidildiğinde “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla TEKEL işçilerinin yanına geçildi.

Ankara’daki direniş sürecinin fotoğraflarını ve dövizlerini açan işçiler attıkları sloganlarla mücadele kararlılıklarını dile getirdiler.

TEKEL işçileri adına basın açıklamasını okuyan Manisa TEKEL işçisi Arzu Güneş, Türk-İş ve Tek Gıda-İş yönetimlerinin mücadeleden vazgeçmesinin, özlük haklarıyla birlikte herkese iş ve iş güvencesi verilmesi talebinin meşruluğunu ve haklılığını ortadan kaldırmayacağını belirtti.

Güneş, TEKEL direnişini ve çadır eylemini yeni biçimiyle sürdüreceklerini, 4/C’lilerle birlikte yeni bir iç örgütlenmeyi gerçekleştirerek mücadeleye devam edeceklerini sözlerine ekledi.

Basın açıklamasının ardından destek konuşmalarına geçildi.

Basın açıklamasının ardından kitle, direniş sürecinde geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitiren Hamdullah Uysal’ın hayatını kaybettiği Mithatpaşa Caddesi’ne yürüyüşe geçti. Buradan, Sakarya Meydanı’na yürüyen işçiler, direniş sürecinde sundukları destek nedeniyle Sakarya esnafına kırmızı karanfil verdi.

Eyleme yaklaşık 350 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

TEKEL işçileri çadırlarını kaldırdı

TEKEL işçileri İstanbul 4. Levent’te bulunan Tek Gıda-İş Genel Merkezi önündeki eylemlerini sona erdirdiler. 20 Aralık günü direniş çadırlarını kaldıran TEKEL işçileri gerçekleştirdikleri basın açıklamasında mücadelelerinin devam edeceğine vurgu yaptılar.

Sendikayı teşhir etmek için bu eylemi gerçekleştirdiklerini söyleyen TEKEL işçileri bundan sonra yeni bir iç örgütlenmeye gideceklerini “İl İşçi Komisyonlarını” kurmaya başladıklarını dile getirdiler.

Ankara direnişinin bitirilmesine de değinilen açıklamada, Tek Gıda-İş Sendikası’nın mücadeleden havlu atmasıyla 78 günün sonunda işçilerin iradesi dışında TEKEL direnişinin bitirildiği belirtildi.

“Kavga bitmedi yeni başlıyor” diyen işçiler mücadelenin her safhasında yer alacaklarını belirttiler.

Eylemde söz alan Hava-İş üyesi kaptan pilot **Bahadır Altan**, bir işçiden bir bürokrat yaratan sisteme vurgu yaptı.

Ardından söz alan TİB-DER Başkanı **Zeynel Nihadioğlu** ise, “*Tersaneler cehenneminde iş cinayetlerine, hak gasplarına ve katmerli sömürü anlamına gelen taşeronluk sistemine karşı mücadele eden işçiler olarak TEKEL işçilerinin mücadelesinin dün olduğu gibi, bugün de yarın da yanında olacağız*” diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Açıklamanın ardından çadırlar söküldü.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sa-ba işçisi onuru ve hakları için direnişte!

İstanbul'da Tuzla Boya ve Vernikçiler Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu **Sa-ba Enjeksiyon** fabrikasında **21 Aralık** günü direniş başladı. Petrol-İş Sendikası'nda örgütlenme çalışmalarına başlayan Sa-ba işçileri işten atılan arkadaşlarına sahip çıktıkları için patron tarafından kapı önüne konuldular. İlk gün direniş alanına TÜMTİS'i temsilen Ali Rıza Atik, TİB-DER, BDSP, Metal İşçileri Birliği, ÜİD-DER geldiler. Gün içerisinde coşkulu ve öfkeli sloganlar atıldı. Öğle saatlerinde BDSP'liler direniş alanına gitti. BDSP'liler işçiler tarafından alkışlarla karşılandı.

Patronun işten attığı 4 işçinin işe geri alınması talebiyle başlayan eylemlerin ardından Sa-ba patronu 130 işçiyi daha işten attı.

Bu öfkeyle **22 Aralık** sabahı erken saatlerden itibaren fabrika önünde toplanan işçiler işten atılmaları protesto ederek fabrikaya giriş yapmak istediler. Ancak fabrika kapılarını kilitleyen ve çevik kuvvet yığmağıyla korumaya alan Sa-ba patronu girişlere engel oldu.

Sa-ba patronu işten attığı işçilerin yerine çalışmak üzere topladığı işçileri de fabrikaya sokmak istedi. Fakat servislerin önlerini kesen direnişçi işçiler, araçlardan indirdikleri işçilere durumu anlatarak çalışmamalarını istediler. Direnişi kırmak için kullanılmaya çalışılan bir kısım işçi direnişçilere destek verirken, patron bir kez daha çevik kuvveti devreye soktu. Çevik kuvvet desteğinde direniş kırıcı işçiler fabrikaya sokuldular.

Organizede yürüyüş

Bunun üzerine direnişçi işçiler kortej oluşturarak sanayi içerisinde yürüyüşe geçtiler. Amaçları direniş kararlılığını göstermek ve seslerini çevre fabrikalara duyurmaktı. Fakat bir kez daha işçilerin önüne polis barikadı kuruldu. Bunun üzerine barikata yüklenen işçiler polis barikatını aştılar.

İşçiler yürüyüşün ardından Sa-ba önüne dönerek direniş devam ettiler.

Bununla beraber fabrikaya iki defa üst üste

ambulansların girdiği gözlemlendi. Edinilen bilgiye göre içeride az sayıda işçi ile üretim yapmaya çalışan Sa-ba patronunun işçilere uyguladığı yoğun mesai ve çalışma koşullarından kaynaklı bir kısım işçi baygınlık geçirdi.

Direnişe destek

Tuzla **Deri-İş** ve Birleşik Metal-İş Gebze Şube yöneticilerinin yanısıra Gebze Petrol-İş'te örgütlü olan bir grup BERİCAP işçisi tarafından ziyaret edildi. Tuzla BDSP ve ÜİD-DER de gün boyu işçilerin yanındaydı. TİB-DER üyesi bir grup işçi de direnişe destek ziyaretinde bulundu.

Sa-ba'da işçiler çalışma koşullarının kötü, ücretlerin ve mesailerin zamanında verilmemesi nedeniyle yaklaşık 2 ay önce, Petrol-İş İstanbul 2 No'lu Şube'de örgütlenmeye başladılar. Durumu öğrenen patron sendikalaşmayı engellemek için saldırılara girişti. 17 Aralık günü 4 işçinin işine son verdi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

“Sonuna kadar gideceğiz!”

Gülşen Genç: Ben Sa-ba fabrikasında 3 yıldır işçi olarak çalışıyorum. İşten atılan 4 işçi arkadaşımız işe geri alınmazsa hiçbir şekilde direnişten vazgeçmeyeceğim. Buradan sesimizi her yere duyuracağız. Mücadelemiz ekmek mücadelesidir. İşten atılan işçi arkadaşlarımızın sendikal mücadeleden kaynaklı atıldığını çok iyi biliyoruz. İşveren bize bu mesajı onlarca sefer verdi. Ben ve bütün arkadaşlar ekmeğimiz için sonuna kadar direneceğiz.

Nevin Çongara: 2 yıldır Sa-ba'da çalışıyorum. Arkadaşlar işe geri alınana kadar burada bekleyeceğim. Ufak çocuğum var ama sonuna kadar direneceğim. Direneceğiz ve kazanacağız.

Mehmet Uzun: 5 yıldır Sa-ba'da çalışıyorum. İnsanlar sendikaya üye oluyor diye kapı önüne konuluyorlar. Zor bir yol olduğunu biliyoruz ama sonuna kadar direneceğiz.

Ali Kabadayı: 5 yıldır Sa-ba'da usta olarak çalışıyorum. Benim burada beklememin tek nedeni, atılan işçi arkadaşlarımızın geri alınması ve sendikanın işyerine girmesidir. Gittiği yere kadar gideceğiz.

Erhan Eroğlu: Sonuna kadar buradayım. Haksız yere işten atıldım. Bu mücadeleye devam edeceğiz. İşten atılma nedeni “performans düşüklüğü” değildir. Tek sebep sendikalı olmak. Sonuna kadar hep beraber direneceğiz.

Erkan Yiğit: Çok iyi bir yere varacağımızı düşünüyorum. Sabırlı olmak gerekir. Herkes hakkını elbet birgün mutlaka alacak.

Meral Ertürk: Bizi eğitim var diyerek yukarı çağırdılar. Önümüze bir kağıt koydular. Benim çalıştığım süre içerisinde performansımı belirten basamak basamak evrakları bana okudular. İşyerinde istedikleri performans yüzde 95'miş bana bunun altında kaldığımı belirttiler. 84 gün içerisinde 4 gün rapor aldığımı belirttiler. Mesai olduğunda kaldığım halde, müdürün “mesaiye kal” dediğinde kalmadığım iddia ediliyor. Bunların hepsi yalan. Kaldığım bütün mesailer de evraklarda kalmamış gibi göstermişler. Suratıma baka baka yalan söylüyorlar. Benim işten atılma sebebim sendikaya üye olmak. Sonuna kadar direneceğim.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Sa-ba işçisi onuru ve ekmeği için direniyor!

Yalnız bırakmayacağız!

Tuzla Boya ve Vernikçiler Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren Sa-ba, ağır çalışma ve sömürü koşullarının hakim olduğu bir fabrika. Sa-ba işçisi şartlarının bir nebze olsun düzelebileceği düşüncesiyle Petrol-İş Sendikası'nda örgütlenmiş, bunun sonucunda da 4 işçi değişik bahaneler ileri sürülerek işten atılmıştır. “Mesaiye kalmama” “Performans düşüklüğü”, “devamsızlık” gibi bahanelerle işlerine son verilmiştir.

Örgütlenmeye ve hak aramaya çalışan işçiler benzer gerekçelerle işten atılmaktadır. Bu hep böyle olmaktadır. Sermaye hak arayan ve birleşen işçiye kapıyı göstermektedir. Sa-ba işçisi ağır çalışma koşullarının yanısıra ağır hakaret ve küfürlere de maruz kalmaktadır. Köle yerine konulan 130 işçi işten atılan 4 işçi arkadaşına sahip çıkarak 20 Aralık günü direniş başlatmışlardır.

Sermayenin yoğunlaşan saldırılarına karşı işçiler her yerde direnişi seçmektedir. Sa-ba işçisi de bunu yapmıştır. Onlara sahip çıkmak, dayanışma göstermek boynumuzun borcudur. Direnen Sa-ba işçileri köleliğe ve baskılara boyun eğmeyerek onurlu davranışını sürdürüyor. Şimdi Sa-ba işçisine sahip çıkma zamanı, şimdi Sa-ba işçileriyle tek yumruk olma zamanı, şimdi Sa-ba işçileriyle “işgal,grev, direniş” sloganını haykırma ve yaşama geçirme zamanı!

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)

22.12.2010

Konveyör'de direniş sürüyor...

İstanbul Tuzla'da kurulu **Konveyör A.Ş.**'de “sözleşmeleri bittiği” gerekçesiyle işten atılan işçilerin direnişi sürüyor. Direnişçi işçiler 16 Aralık akşamı fabrika önünde basın açıklaması yaptılar.

ÜİD-DER, İleri Elektrokimya direnişçileri, Deri-İş Tuzla Şubesi, Limter-İş, Tuzla ESP, BDP, UPS işçileri, BDSP ve Mayıs Yaşam Kooperatifi'nin de destek verdiği eyleme TİB-DER de dövizleriyle katıldı. Konveyör AŞ. fabrikasında işten atılan işçilerden 7'si direnişi sürdürüyor.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Dev Sağlık-İş'ten asgari ücret eylemleri

“Açlık sınırının altında değil, insanca yaşanacak asgari ücret istiyoruz” başlıklı kampanya kapsamında sağlık işçileri çeşitli illerde basın açıklamaları gerçekleştirdi.

Ağrı merkez ve ilçe hastanelerindeki Dev Sağlık-İş üyeleri Ağrı Devlet Hastanesi önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile “Tayyip 500 liraya gel sen geçin!” dediler. Ağrı İl Temsilci Saim Akbulut’un gerçekleştirdiği basın açıklamasında insanca yaşanacak asgari ücret istendi. Eyleme SES, Genel-İş ve Tüm Bel-Sen de destek verdi.

Patnos’ta gerçekleştirilen basın açıklamasında polis tacizkar bir tutum sergileyerek açıklamayı provake etmeye çalıştı. Açıklama öncesinde polis yığınağı yapılırken eylem sona erdikten sonra Dev Sağlık-İş üyesi iki işçi gözaltına alındı.

Tunceli Devlet Hastanesi önünde yapılan açıklamada, insanca bir yaşam ve güvenceli iş talep edildi. Güven Yeşiltepe tarafından yapılan açıklamada işçi ve emekçilerin örgütsüz olmalarına vurgu yapıldı. Eyleme KESK Şubeler Platformu da destek verdi.

Diyarbakır’da Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Başhekimliği önünde yapılan basın açıklamasını Dev Sağlık-İş Örgütlenme Daire Başkanı Zeynep Çelik gerçekleştirdi. Açıklamada “İnsanca yaşayacak asgari ücret” talepli imza kampanyası ve

Ankara yürüyüşü hakkında bilgilendirme yapıldı.

Yüksekova Devlet Hastanesi Başhekimliği önünde gerçekleştirilen eylemde Dev Sağlık-İş Yüksekova Temsilcisi Fikret Erdoğan basın açıklamasını okudu. Asgari ücretin ülkede çalışan herkesin ücret düzeyini belirlediğine dikkat çeken Erdoğan, asgari ücretin insanca yaşayabilecek bir ücret olması gerektiğini belirtti. Eyleme, KESK, DİSK, DİVES, SES, Eğitim Sen temsilcileri de destek verdi.

Kampanyanın **Bursa** ayağını, 18 Aralık günü Fomara Meydanı’nda gerçekleştirdiği basın açıklaması ve ardından açtığı standı sürdüren sendika, bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Basın açıklamasını okuyan Dev Sağlık-İş İşyeri Temsilcisi Fikret Sarıgül asgari ücret görüşmelerinde işçi düşmanı planlar gündeme getirildiğini söyledi.

Dev Sağlık-İş üyeleri 18 Aralık günü **İstanbul**’da bir eylem gerçekleştirdi. Süreyyapaşa, Meslek, Koşuyolu, Lütfi Kırdar, Yakacık, Marmara, Okmeydanı, Taksim İlkyardım ve SHÇEK’ten Dev Sağlık-İş üyelerinin katıldığı eylemde “İnsanca yaşayacak asgari ücret istiyoruz” ve “Tayyip sen yaşa 599 liraya!” pankartları açıldı. DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, TMMOB İKK Sekreteri Tores Dinçöz ve Genel-İş yöneticileri de eyleme destek verdi.

Beşiktaş’taki Yıldız Köprüsü’nde biraraya gelen kitle Beşiktaş Meydanı’na yürüdü. Eylemde konuşan Dev Sağlık-İş Genel Başkanı **Arzu Çerkezoğlu**, Türkiye’de milyonlarca emekçinin asgari ücretle çalıştığını ve bu emekçilerin büyük çoğunluğunun ailesini geçindirmeye çalıştığını ifade etti.

Konuşmanın ardından Koşuyolu Hastanesi İşyeri Temsilcisi **Ziya İncedere** ve Taksim İlkyardım Hastanesi’nden sendika üyesi **Güllü Hanoğlu**’nun birlikte okuduğu basın açıklamasında sendikanın asgari ücretle ilgili talepleri sıralandı.

DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün** ise hükümetin çıkarmaya çalıştığı torba yasayı hatırlatarak, bu yasanın ardından hükümetin kıdem tazminatını kaldırmaya ve bölgesel asgari ücret uygulamasını hayata geçirmeye çalışacağını belirtti.

Dev Sağlık-İş Ankara’ya yürüdü

Dev Sağlık-İş Sendikası, asgari ücret kampanyası kapsamında 21 Aralık günü Ankara’ya iki koldan yürüyüş başlattı. Diyarbakır ve İstanbul’dan yola çıkan Dev Sağlık-İş üyeleri topladıkları imzaları TBMM’ye iletiler.

İstanbul’dan uğurlama

İstanbul’da Kadıköy İskelesi’nde gerçekleştirilen basın açıklamasıyla yola çıkan Dev Sağlık-İş üyeleri, Eğitim-Sen ve TTB yöneticileri tarafından uğurlandılar. İstanbul’daki çeşitli hastanelerden temsili düzeyde katılan üyeler, Genel Başkan Arzu Çerkezoğlu ve sendika uzmanlarının bulunduğu yürüyüş kolunun hareketinden önce yapılan basın açıklamasında Türk-İş yönetimi eleştirildi. Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantısına katılan Türk-İş’in bu toplantıda göstermelik olarak yer aldığı söylendi.

Yürüyüş kolu Kocaeli’de

İstanbul kolunun ilk durağı ise Kocaeli oldu. İzmit

Merkez Bankası kavşağında toplanan Dev Sağlık-İş üyeleri, Kocaeli Emek ve Demokrasi Platformu tarafından karşılandı. Yürüyüşün ardından Sabri Yalın Parkı’nda basın açıklaması yapıldı. 22 Aralık günü ise Bursa ve Eskişehir’de basın açıklamaları gerçekleştirildi. Eskişehir’de 300 kişinin katıldığı eyleme Halkevleri, ÖDP, TKP, BDSP, DHF, SDP, TÖP katılım gösterdi.

Diyarbakır’da coşkulu uğurlama

Diyarbakır’dan yola çıkan yürüyüş kolu da kitlesel bir şekilde uğurlandı. Ağrı merkez, Patnos, Diyadin, Doğu Beyazıt, Dersim, Yüksekova ve Diyarbakır’dan sendika temsilcilerinin yer aldığı bu yürüyüş kolu yaklaşık 300 kişinin katıldığı bir eylemin ardından hareket etti.

Dev Sağlık-İş Örgütlenme Daire Başkanı Zeynep Çelik yaptığı konuşmada “açlık sınırının altında asgari ücreti kabul etmeyeceklerini, bölgesel asgari ücret yönündeki girişimlerden derhal vazgeçilmesi gerektiğini” dile getirdi. 23 Aralık günü TBMM’ye yürüyüş kolu imzalarını teslim ettiler.

Hekimler TBMM’ye yürüdü

Sağlık Bakanlığı bütçesinin görüşüldüğü 17 Aralık günü, tabip odalarının başkanları, TBMM önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. TBMM’ye yürüyen hekimlerin önü polis barikatıyla kesilirken, hekimler kararlı bir tutumla meclise yürüdüler.

Güvenpark’a gelindiğinde sağlık emekçilerinin önü polis barikatı ile kesildi. Eylemi “yasadışı” ilan eden polis, hekimleri abluka atında aldı. Polis provokasyonuna tepki gösteren hekimler oturma eylemi gerçekleştirerek bu tutumu protesto ettiler. Hekimlerin kararlı tutumu üzerine polis barikatı açıldı.

TBMM önüne gelindiğinde bir konuşma yapan TTB Merkez Konseyi üyesi Dr. Osman Öztürk, polisin tutumunu kınadı.

TTB Başkanı Eriş Bilaloğlu tarafından yapılan basın açıklamasında polisin müdahalesi protesto edildi. Açıklamada 17 Aralık 2010-13 Mart 2011 tarihleri arasında yürütülecek “İyi hekimlik / nitelikli sağlık hizmeti” kampanyasının duyurusu yapıldı.

Sağlık sistemi özelleştiriliyor

Bilaloğlu, Sağlık Bakanlığı bütçesinin ne hekimler, ne sağlık çalışanları ne de emekçiler açısından bir değer taşımadığını söyledi. Sağlık Bakanı Recep Akdağ’ın bugün ne anlatırsa anlatsın gizleyemeyeceği bir gerçeğin ortada olduğunu belirten Bilaloğlu, sağlık alanındaki sorunları sıraladı. Bilaloğlu, Türkiye’de sağlık sisteminin özelleştirildiğini, piyasaya açıldığını dile getirdi.

Piyasanın tanrılarına, özel hastane patronlarına değil; insanlara hizmet için var olduklarını dile getiren Bilaloğlu, sağlıkta “dönüşüm” şiddetine maruz kalmayacakları bir ortamda, hastalara yeterli sürenin ayrılabilmesi koşullarında, insanca yaşayabilecekleri, mesleki gelişimlerini sürdürebilecekleri güvenceli bir ücretle, siyasetçiler tarafından hedef gösterilmeden iyi hekimlik yapmak, nitelikli sağlık hizmeti üretmek istediklerini belirtti.

Sağlıkta “gece tarifesi”

Kapitalist tüccarların eline bırakılmasından sonra sağlık alanında tam bir soygun yaşanıyor. Öyle ki özel hastaneler daha fazla kar elde edebilmek uğruna olmadık yöntemlere başvuruyorlar. Bu yöntemlerden biri de gece tarifesidir. Özel hastanelerde sigortalı hastalar için gece muayene ve tahlil ücretlerinin üç katına kadar çıktığı ifade ediliyor.

Taksitlerle anılan gece tarifesini uygulamasını daha fazla kar elde edebilmek için kullanan özel hastanelerin gece tarifesine ne zaman geçecekleri ise belli olmuyor. Bazı hastaneler gece tarifesini gündüz 12.00’de başlatırken, bazıları da 16.00’da başlatıyorlar.

Hastanelerin gece tarifeleri sadece muayene ile de sınırlı kalmıyor, testler de gece tarifesi kapsamında.

Çorlu'da işçi mitingi

Tekirdağ Çorlu'da bir süredir hazırlıkları süren işçi mitingi 19 Aralık Pazar günü gerçekleştirildi.

Sendikalar, ilerici sol güçler, demokratik kitle örgütleri ve BDSP'nin de içerisinde yer aldığı **Çorlu İşçi Komitesi** tarafından örgütlenen mitinge yaklaşık 500 kişi katıldı. “Asgari ücret yaşanılabilir düzeye çıkarılsın! Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılsın!” talepleriyle gerçekleştirilen miting, Hükümet Konağı'nda toplanılmasıyla başladı. Cumhuriyet Meydanı'na kadar yolu trafiğe kapatarak yürüyen kitle Çorlu İşçi Komitesi pankartı arkasında sıralandı.

Deri-İş Sendikası, Tüm-Köy-Sen ve Eğitim-Sen'in pankartlarıyla katıldığı mitingde “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni” yazılı ortak pankart arkasında BDP, BDSP, EMEP, ESP ve TKP bileşenleri yürüdü.

BDSP, BDP ve ESP bu pankartın arkasında yürürken, **EMEP ve TKP** kendi pankartlarını açtılar. Yürüyüş boyunca sloganların susmadığı mitingde “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “İşçi memur elele genel greve!”, “Genel grev genel direniş!”, “Grup Tekstil işçisi yalnız değildir!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji bratiya gelan!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!” ve “Sendika hakkımız engellenemez!” sloganları atıldı.

Miting alanında Çorlu İşçi Komitesi adına yapılan

konuşmada, asgari ücretin yaşanılabilir düzeye çıkarılmasının ve sendikal örgütlenmenin önemine değinildi. Ardından söz direnen işçilere verildi. Deri-İş üyesi direnişçi **Grup Suni Deri ve Yeşil Kundura** işçileri adına yapılan konuşmada işyerlerindeki kötü çalışma koşulları anlatılarak birlik olmanın, mücadelenin ve örgütlenmenin önemi vurgulandı. Eğitim-Sen adına yapılan konuşmada ise, işçi ve memur hareketinin birliğinden bahsedildi. Sermayeye karşı mücadelenin önemine değinildi.

Gıda İş Genel Sekreteri **Seyit Aslan** ise AKP'nin saldırılarına en büyük yanıtın sendikal örgütlenme ve mücadele olduğunu dile getirdi. Ardından BDSP, ESP, BDP, EMEP ve TKP adına hazırlanan ortak metin okundu.

Ortak metinde, sermayenin işçi ve emekçileri daha fazla sömürmek için yeni yasalarla saldırdığı, kapitalizmin krizinin faturasını emekçilere kesen bu düzene karşı mücadelenin önemi vurgulandı. Bu düzenin alternatifinin devrim ve sosyalizm olduğu söylendi.

İşçi ve emekçilerin devrim ve sosyalizm mücadelesinde saf tutmaları çağrısıyla son bulan konuşmanın ardından müzik dinletisi sunuldu. Hep bir ağızdan söylenen türküler ve halaylarla miting son buldu.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Ankara'da asgari ücret eylemi

Ankara'da 21 Aralık günü BDSP, DDSB, Devrimci Proletarya, Kaldıraç, KESK Şubeler Platformu, Petrol-İş, TÜMTİS, 78'liler Girişimi tarafından örgütlenen eylem için Yüksel Caddesi'nde toplandı. Türk-İş binasına gerçekleştirilen yürüyüş sırasında “İnsanca yaşanabilir asgari ücret istiyoruz” şiarlı ozalit açıldı. Türk-İş'in önüne gelindiğinde sendika bürokratlarını teşhir eden konuşmalar yapıldı.

Eylemde okunan açıklamada sendika konfederasyonlarının açıklamış olduğu açlık ve yoksulluk sınırına ilişkin rakamlar verilerek belirlenen asgari ücretin ise bu rakamların çok altında olduğu, asgari ücretle çalışanların kölelik koşullarında yaşamaya mahkum edildiği vurgulandı. Asgari ücreti belirlemekle görevli olan komisyonun işçilerin değil patronların çıkarlarını gözeterek hareket ettiği ve bu komisyon içerisinde sözde işçi sınıfının temsili için yer alan Türk-İş'in patron sendikası gibi davrandığı belirtildi.

Basın açıklamasının ardından Sakarya Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. Meydana gelindiğinde Türk-İş yönetimini teşhir eden konuşmalara devam edildi. Toplantıların takipçisi olunacağı belirtilerek eylem sonlandırıldı.

Eylem boyunca “Esnek çalışma yasaklansın!”, “TEKEL, UPS, BETESAN, TÜBİTAK, Akdeniz Çivi-direniyor!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana'da işçi toplantısı

Adana Sanayi İşçileri Derneği 19 Aralık Pazar günü asgari ücret gündemli işçi toplantısı gerçekleştirdi.

Örgütlenmenin önemini tartışıldığı toplantıda yürütülen tartışmalarda asgari ücrete yapılan sadaka zamlarının emekçiler için sefaletin daha da koyulaşması anlamına geldiği vurgulandı. Yanısıra bölgesel asgari ücret uygulaması ve yeni asgari ücret yasa tasarısı ile düşük ücretle çalışma yaşının 16'dan 18'e çıkartılmasının sömürüyü daha da arttıracığı belirtildi.

Bu uygulamalara karşı çıkmak ve insanca yaşamaya yeten asgari ücret için mücadeleyi sürdürmenin önemine değinilen toplantıda işçi ve emekçileri uyarmak ve bilinçlendirmek için yapılması gerekenler tartışıldı. Bu konuyla ilgili başlayan imza kampanyasına destek çağrısı yapıldı.

Ortak tartışmalarda ise, işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşam alanlarında bu konuyu gündemde tutma ve örgütlenme çalışmalarını yoğunlaştırma vurgusu öne çıktı.

Kızıl Bayrak / Adana

Akdeniz Çivi'de imza kampanyası

Mersin'de kurulu Akdeniz Çivi'de sendikalaştıkları için işten atılan işçilerin mücadelesi sürüyor. İşe iade davalarının ilk duruşması 20 Aralık günü görülen işçilerin başlattığı imza kampanyası da devam ediyor.

16 Aralık günü Birleşik Metal-İş Mersin Temsilciliği binasında basın toplantısı düzenleyen Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül, mücadelenin bundan sonraki aşaması hakkında bilgi verdi. Konuşmasının başında grup TİS süreci hakkında da bilgi veren Güleğül, “metal işçileri artık baş kaldırıyor” diyerek MESS'in teklifini asla kabul etmeyeceklerini açıkladı.

Basın toplantısının ardından, 15 gün sürecek olan, TBMM insan hakları Komisyonu ile CHP genel başkanlığına göndermek üzere imza kampanyası başlatıldı.

İşçilerin işe iade davası 20 Aralık günü görüldü. Davanın bir sonraki duruşmasının 24 Ocak 2011 tarihine ertelenmesine karar verildi. Açtıkları imza standında, taleplerini ve direniş süreçlerini içeren

bildirilerin dağıtımını da gerçekleştiren Akdeniz Çivi işçileri, “Akdeniz Çivi'den atılan işçiler geri alınsın”, “Anayasal hak olan sendika hakkımı istiyorum” dövizleriyle mücadele taleplerini dile getiriyorlar.

Kızıl Bayrak / Mersin

“İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!”

BDSP’nin asgari ücret gündemli kampanyası doğrultusunda çeşitli illerde çalışmalar sürüyor. İşçi ve emekçi mahallelerinde, işçi servis güzergahlarında, merkezi noktalarda açılan stantlarda “İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret” talebiyle imza toplanıyor. “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleyle... İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!” şiarlı BDSP afişleri yaygın olarak kullanılıyor.

İstanbul GOP’ta bildiri dağıtımı ve afiş faaliyeti gerçekleştirildi. Elmabahçesi sanayi havzası ve bir dizi emekçi mahallesinde insanca yaşamaya yeten asgari ücret gündemli afişler yapıldı.

Elmabahçesi ve Bereç’te yapılan dağıtımlarda yüzlerce bildiri işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Elmabahçesi’ndeki dağıtıma işçilerin ilgisi yoğun oldu. Ayrıca Bereç’te stant açılarak imza toplandı. Stantta onlarca işçiyle asgari ücret gündemli sohbetler gerçekleştirildi.

gerçekleştirildi. BDSP afişleri servis geçiş güzergâhlarında yaygın olarak kullanıldı. Sincan’ın çeşitli yerlerine BDSP yazılamaları yapıldı.

Dikmen’de 22 Aralık günü BDSP bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi. Soğuk havaya rağmen ilgi oldukça iyiydi. Bildirinin içeriğini öğrenen emekçilerin soru sorması üzerine sohbet etme fırsatı da yakalandı. Ayrıca bildiri dağıtımının yapıldığı bölgeye BDSP afişleri de yapıldı.

BDSP’liler 17 Aralık günü **Yüksel Caddesi**’nde stant açarak imza topladı. Yaklaşık 2 saat boyunca emekçilerden imza alan sınıf devrimcileri, BDSP’nin asgari ücret bildirilerinin dağıtımını gerçekleştirdi. Havanın soğuk olmasına rağmen standı ilgi yoğunluğunda. Çalışma kapsamında birçok insanla konuşma fırsatı yakalanırken özellikle öğrencilerin ilgisi dikkat çekti. Stantta yaklaşık 150 imza toplanırken 500 adet de bildiri dağıtıldı.

16 Aralık günü de Mamak Tuzluca’yı kavşağında stant açıldı. Akşam açılan stantla birlikte yaklaşık 2 saat boyunca emekçilerden imza toplandı. Stantta onlarca imza toplanırken 500 adet de bildiri dağıtıldı. Düzenin kolluk güçlerinin standı müdahale çabaları ise boşta düşürüldü. Polis tarafından ‘izininiz var mı’

denilerek birçok kez taciz edilen BDSP’liler çalışmalarına ara vermeden devam ettiler. Standın etrafını çeviren kolluk güçlerine tepki gösteren emekçiler de imza standının etrafından ayrılmayarak faaliyeti sahiplendiler.

Manisa’da BDSP bildirileri işçi ve emekçilere dağıtıldı. Dağıtım sabah ve akşam olmak üzere işçi servis duraklarında ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapıldı. Dağıtımlarda işçilerin oldukça tepkili olduğu gözlemlendi.

21 Aralık sabahı **Adana** Yeni Metal Sanayi girişinde ve Obalar Caddesi’nde bildiri dağıtımları gerçekleştirildi.

Ayrıca sınıf devrimcileri Adana İşçi Bülteni’ni işçi ve emekçilere ulaştırmaya devam etti. Yeni Metal Sanayi’nin yanısıra Saydam Caddesi’nde de bülten dağıtımları gerçekleştirildi. Dağıtımlar sırasında pek çok işçi ve emekçiyle bire bir sohbet edilerek mücadele çağrısı yapıldı.

BDSP’liler Türk-İş önünden haykırdı...

“Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye!” şiarıyla işçi ve emekçileri mücadeleye çağıran **BDSP**, Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun 3. toplantısını yaptığı 22 Aralık günü Taksim Gümüşsuyu’nda bulunan Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği önünde eylemdeydi.

Kölece çalışma ve sefalet ücreti dayatmalarına teslim olmama kararlılığının vurgulandığı eylemde BDSP’liler, tespit komisyonunda yer alan Türk-İş’e de asgari ücret oyununa karşı çıkma çağrısı yaptılar.

“Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye! İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret! / BDSP” pankartının ve BDSP imzalı kızıl flamaların taşındığı eyleme **TİB-DER** “Sa-ba işçisi yalnız değildir!”, **Ekim Gençliği** ise “Parasız eğitim istiyoruz” şiarlı dövizleriyle katıldı. Basın açıklaması sırasında “Sa-ba işçisi yol gösteriyor! Sendika hakkımız engellenemez! / BDSP” şiarlı pankart da açıldı.

Taksim AKM önünde buluşan sınıf devrimcileri, buradan yolun gidiş yönünü trafiğe kapatarak sloganlarla Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği önüne yürüdüler.

“Türk-İş orta oyununun parçası olmaktan vazgeçmelidir”

Açıklamada her yıl bu zamanlarda yaşanan orta oyununun yeniden sahnelendiği vurgulandı. AKP hükümetinin önceden açıkladığı rakamlara göre asgari ücrete %4+4 zam yapılacağı ve buna göre 2011 yılı Ocak ayından itibaren asgari ücretin 623 TL olacağı söylenerek, “Bu milyonlarca işçi ve emekçiyle alay etmektir” denildi.

Başta komisyonda bulunan Türk-İş olmak üzere, emekten yana olan sendika ve konfederasyonların “asgari ücret” oyununa karşı çıkmak zorunda olduklarına vurgu yapılan açıklamada, “Aksi durumdaki her tutum, boş laf olmaktan öteye bir anlam taşımayacaktır. Bu göstermelik komisyonda bulunan Türk-İş de oyunun bir parçası olmaktan derhal vazgeçmelidir” denildi.

Asgari ücretin sermayenin diğer saldırı hazırlıklarıyla da doğrudan ilişkili olduğuna dikkat çekilen açıklamada, “Çalışma yaşamında kuralıslığın önünü açmaya çalışan sermaye, ‘özel istihdam büroları’ aracılığıyla ‘işgücü satın alma’ sürecindeki yükünü hafifletmek, bunları tamamlayan ‘bölgesel asgari ücret’ planlarıyla köleliği derinleştirmek istemektedir” ifadelerine yer verildi.

Torba yasa’da öne çıkan saldırı başlıklarının sıralandığı açıklamada, “İşte böylesi bir tablo karşımızda dururken, sadaka zamlarına ve sefalet ücretlerine hayır demeliyiz. İnsanca yaşamaya yeterli bir ücret istemeliyiz” denildi.

Sa-ba işçilerine destek

Açıklamanın ardından **TİB-DER** Başkanı Zeynel Nihadioğlu söz alarak, Sa-ba Enjeksiyon fabrikasında işçilerin başlattığı direnişe ilişkin bilgi verdi. Nihadioğlu, “Sa-ba işçisi onuru ve ekmeği için fabrikası önünde direniyor. İşten atma saldırısına karşı direnen Sa-ba işçileri aynı zamanda köleliğe ve baskılara karşı da mücadele ediyor. Şimdi gün Sa-ba işçisine sahip çıkma, onlarla tek yumruk olma zamanıdır” dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

16 Aralık 2010 / Mamak

22 Aralık sabahı **Küçükçekmece** İnönü Mahallesi’nde işçi ve emekçilerden imza toplayan sınıf devrimcilerinin faaliyeti ilgiyle karşılandı. İşçi servis duraklarında ve son dönemde yaygın bir hal alan ve işçi sınırlarının kol gezdiği işçi duraklarında kampanyaya destek istendi.

BDSP’nin asgari ücret bildirileri de bu faaliyet esnasında kullanıldı.

Kayseri’de bir işçi toplantısı yapıldı. Organize sanayi işçileriyle yapılan toplantıda kampanyanın içeriği ve kapsamı konusunda bilgilendirmede bulunuldu. Kampanyada nelerin yapılabileceği konusunda canlı tartışmalar yürütüldü. Toplantıda alınan kararlar çerçevesinde Organize Sanayi Bölgeleri ve küçük sanayi sitelerinde imza kampanyası sürüyor. Binlerce asgari ücret bildirisi işçi servis güzergahlarında dağıtıldı. Ayrıca asgari ücret afişlerinin kullanımı tamamlandı.

Ankara Sincan’da 22 Aralık sabahı erken saatlerde servis noktalarına bildiri dağıtımı

Haklarımız ve geleceğimiz için örgüt

Sınıfı örgüt

Sınıf devrimcileri yeni bir kampanya döneminin içindeler. Şu ana kadar yapılan iç tartışmalarla ön hazırlık süreci tamamlanan kampanya çalışması pratik bir yönelim kazanmaya başladı. Yaklaşık beş aylık bir zamanı kapsayacak bu yoğun dönem, içiçe geçmiş üç aşamadan oluşacak ve 1 Mayıs ile sona erecek. Kampanyayı seçim çalışması dönemi takip edecek. Bu, yaklaşık yedi aylık bir sürecin önden planlanması demektir. Bu çok yönlü planlamanın merkezinde ise “Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenmeye!” üst başlığından anlaşılabileceği gibi “örgütlenme” sorunu durmaktadır.

Sınıfın örgütlenme sorunu ve öncü müdahalenin sınırları

Söz konusu olan geniş emekçi kitleler olduğunda, örgütlenme sorunu mücadelenin mevcut düzeyinden ve niteliğinden bağımsız ele alınabilecek bir sorun değildir. İşçi sınıfının mücadelesi, yer yer yaşadığı çıkışlara rağmen geri ve parçalı bir seyir izlemektedir. Bu durumda esaslı bir değişiklik yaşanmadan sınıfın “genel örgütlenmesi” sorununda da belirgin bir mesafe alınamaz. Ancak üst üste binmiş değişik faktörlerin ürünü olan birleşik bir hareketlilik bu konuda kapsamlı gelişmelere yol açabilir. Ve bunun için başarılı öncü müdahalelerden fazlasına ihtiyaç vardır.

Fakat bugünün sınıf hareketinin bir türlü ileriye doğru sıçrayamamasında mevcut örgütlülük düzeyinin önemli bir rolü vardır. Mevcut örgütlülük mücadele düzeyinin çok daha gerisindedir. Bu da her bir çıkışı daha baştan donanımsız kılmakta, kısmi başarılar elde etse de yüzünü daha ileriye çevirmesini engellemektedir. Günün ihtiyacı, başarılı örnekler yaratabilmek ve bu örnekler üzerinden sıçramalı bir gelişimin önünü açabilecek müdahalelerde bulunmaktır. Kuşkusuz sınıf devrimcilerinin kendi öz dinamiklerine dayanan ve belli bir zaman dilimini kapsayan bir öncü müdahalesinin bu açıdan sınırları bellidir. Ancak burada önemli olan, bu müdahalenin yaratacağı imkan ve olanakların kendi başına sınıf hareketinin durumunu ne kadar değiştirebileceği değil, daha kapsamlı müdahaleler yapabilmek için hangi imkan ve olanakları biriktirebileceğidir.

Fabrika merkezli yoğunlaşan bir örgütlenme seferberliği

Eldeki verilerin kaba bir tablosu dahi sınıf içinde azımsanamayacak imkanlara sahip olduğumuzu göstermektedir. Hemen her bir alanın etrafında önemli bir işçi ilişkisi ağı vardır. Bu ağa ve fabrikalarda derinleşmeye yapılan vurgulara rağmen çok az alanımız fabrikalarda belirgin mevziler tutabilmektedir. Kuşkusuz ki bu durumda sınıf hareketinin nesnel koşullarının etkisi vardır. Fakat bu koşullara rağmen bugünkünden çok daha ötesini yapabilmek mümkündür. Bulduğumuz alanlardaki mevzilerin sınırlılığı sınıf hareketine daha kapsamlı müdahaleler için bir fırsat olabilir. Ancak bu noktada

Yürütülen kampanyanın en önemli hedefi, söz konusu ilişki ağının sınıf mücadelesi içindeki konumlanışını daha etkin hale getirilebilmek, ona örgütlü biçimler kazandırmaktır. Bu açıdan kampanyayı bütün ana gövdesini belirlenmiş hedef fabrikalar üzerinden kurmayı başarmalı, diğer her şeyi, -genel propaganda, aydınlatma ve bilinçlendirme faaliyetleri, eylem ve etkinlikler, araçlar, işin planlanması- bu hedefe tabi kılmalıyız. Amaç, en azından belirlenmiş fabrikaların üzerinden gündelik mücadelede taraflaşmalar yaratabilecek örgütlülüklerin yaratılabilmesi, bu sağlanamıyorsa bile ilk zeminlerin oluşturulabilmesidir.

Politik mücadele ve fabrika çalışması ilişkisi

İşçi sınıfının ortak sorunlarını esas alan etkin ve çok yönlü sistematik bir faaliyet örgütlenmeksizin, bunun yarattığı güven ve taşıdığı politik bilinç olmaksızın, tek tek fabrikalarda istenilen sonuçların elde edilmesi mümkün değildir. Sınıf hareketinin bugünkü parçalı yapısı, her bir fabrikaya kendi iç sorunları üzerinden müdahale etmeyi gerekli kılsa da, sadece fabrikaların kendi iç sorunlarına sıkışmış bir çalışmanın yaratacağı etki ve sağlayacağı çözüm gücü her zaman sınırlı olacaktır. Fabrikaların kendi iç sorunları işçi sınıfının genel sorunlarının şu veya bu alandaki özgün biçiminden başka bir şey değildir. Yalnız devrimci mücadelenin gerekleri yüzünden değil, nesnel olarak da onların esaslı çözümü ancak sınıf hareketinin genel eylemlerinin ürünü olarak ortaya çıkabilir. İşte bu yüzden belirlenmiş fabrika birimlerine yoğunlaşan bir çalışmaya, her zaman sınıfı genel sorunları üzerinden “birleşmeye”, “ortak mücadele etmeye” çağıran etkin bir genel faaliyet eşlik etmek zorundadır.

Kampanya dönemi boyunca asgari ücret, torba yasa, özel istihdam büroları, kıdem tazminatının gaspı gibi birçok konu çalışmamızın başlıkları olacaktır. Tek tek birimlerde yürüyen ve esasta her bir fabrikanın kendi özgün sorunlarına yoğunlaşan çalışmalar daha bugünden sınıf hareketinin genel sorunları ile ilişkilenecek, birleşik bir mücadelenin imkanlarını yaratacak zeminlerin oluşması hedefine bağlanacaktır. Sorun hiçbir zaman “fabrikaların kendi iç gündemleri mi”, “sınıfın genel gündemleri mi” biçiminde konamaz-konmamalıdır. Bunlar birbirinden ayrı şeyler olmadığı gibi, her bir özgün faaliyetin temel amacı sınıf hareketine genel müdahale zeminini güçlendirmek olmalıdır. Bu açıdan en dar anlamı ile fabrikalarda mevzi tutmayı temel hedef olarak gören kampanya boyunca genel çalışma ile özgün çalışmalar arasındaki bağlantı etkin bir şekilde işlenebilmeli, ikisi birbirini besleyecek bir biçimde ele alınmalıdır.

İşyeri örgütlülükleri ve kurultay hazırlık komiteleri

Kampanya boyunca öne çıkarılacak iki somut örgütlenme biçimi işyeri örgütlenmeleri ve kurultay

neye! me seferberliğine!

hazırlık komiteleri olacaktır.

Bulunulan her bir alanda işyeri örgütlülükleri oluşturmak, mevcut olanları daha etkin bir hale getirmek kampanya çalışmasının en somut hedefidir. Seçilmiş hedefler başta olmak üzere ilişkide bulunan her bir fabrikaya sözkonusu fabrikanın kendi özelliklerini gözetken özel müdahale planları yapılmadan bu alanda olağanı aşan bir yol almak mümkün değildir. İşyeri komitelerinin oluşturulması da, var olanların etkinleştirilmesi de, ancak işyerlerine dair etkin ve ayrıntılı bir planlama ve bu planlamanın yön verdiği kesintisiz bir müdahale ile mümkündür.

Sorun bir işyerinde çalışan bazı işçileri komite adı altında bir araya getirmek değil, oradaki sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına yanıt verecek politik-pratik bir odak yaratabilmektir. Fabrika iç gündemlerine müdahale edilmeksizin bu gündemler üzerinden somut bir hareket planı ile işçiler ikna edilmeksizin gerçek manada işyeri komiteleri kurulamaz. Ya da kurulsu bile sürekliliği sağlanamaz. Bugünün şartlarında işyeri komiteleri, yapılan örgütlenme çağrıları üzerinden değil ancak somut, sonuç almakta inandırıcı mücadele programarı üzerinden oluşturulabilir. Bir grup öncü ve duyarlı işçinin siyasal ya da toplumsal duyarlılıklar üzerinden bir araya geldiği zeminler de ancak böyle bir program üzerinden gerçek bir işyeri komitesi kimliği kazanabilirler.

Aynı şey kurultay hazırlık komiteleri için de geçerlidir. Sürece eşlik eden bir mücadele programı olmaksızın, sadece kurultay ya da gündemi propaganda edilerek istenilen sonuçların elde edilmesi mümkün değildir. “Birleşme”, “ortak mücadele”, “örgütlenme” çağrıları ancak somut bir mücadele programı ve ona dayalı bir pratik müdahale varsa etkili olabilir. Kurultayın ana bileşeni, genel bir kurultay çağrısı ve sorunlarının tartışılması ihtiyacı üzerinden bir araya gelmiş güçlerden değil, özgün alan çalışmaları üzerinden harekete geçirilen işçilerden oluşmalıdır. Bu her bir özgün alan çalışmasının kendi gündemleri ile kurultay toplantısı arasında bu günden gerekli bağların kurulması ile sağlanabilir.

Kampanyada önemli bir dönemeç: Kurultaylar

Bu dönem gerçekleşmesi tasarlanan kurultaylar kampanyanın final etkinlikleri olmadığı gibi, onun gündemlerinden bağımsız kendinden menkul işçi toplantıları da değildir. Öncesi ve sonrası ile kurultaylar, kampanyanın propagandadan eyleme, hatta örgütlenmeye geçtiği araçlardan biri olacaktır. Hem kampanyanın o ana kadarki birikimini bir araya getirecek, hem de sonrasına yeni imkanlar bırakacaktır. Her bir kurultay kuşkusuz gerçekleşeceği alanda süregiden çalışmanın özgünlüklerini kendi içinde barındıracak, hatta kurultaylara rengini bu özgünlükler verecektir. Hepsinin temel alacağı genel gündem ise “örgütlenme sorunu” olacaktır.

Sınıf devrimcileri olarak oldukça geniş bir

kurultaylar deneyimine sahibiz. Kurultaylar yapmayı yeniden önümüze koyduğumuza göre, bu deneyimin tekrar incelenmesi ve yeni kurultaylara yol gösterecek derslerin süzülmesi bir gerekliliktir. Bunu şimdilik ilerleyen sürece bırakarak birkaç noktanın altını çizmekle yetinelim. Birincisi, kurultaylar kampanyanın belli bir olgunluk aşamasında toplanacak olsa dahi bu, kurultay çalışmasının çalışmanın belli bir aşamasında başlatılacağı anlamına gelmemektedir. Kurultaylar süregiden özel çalışmaların bir tür bileşkesi olacağına göre, uygun müdahaleler üzerinden bugünden ilişkilennemelidir. İkincisi, kurultaylar vesilesi ile oluşturulacak örgütlenme ve hazırlık komiteleri kampanyanın somut iki örgütlenme biçiminden biridir. Hazırlık ve örgütlenme komiteleri hemen kurulmalıdır. Üçüncüsü, en geniş işçi kitlesini kurultaylar vesilesi ile bir araya getirmek önemli olsa bile, asıl amaç somut alan çalışmaları üzerinden harekete geçirilen güçlerin bir araya getirilmesidir. Kitlesellik önemli olmakla birlikte asıl önemli olan kaç fabrikanın yan yana getirilebileceğidir.

Bahar dönemi ve kampanya çalışması

Kampanya çalışması 8 Mart, Newroz ve 1 Mayıs gibi işçi sınıfı ve emekçiler açısından önemli tarihsel günleri içinde barındıran bahar döneminde gerçekleştirilmektedir. Kuşkusuz kampanya çalışması ile bu dönem içerisindeki tarihsel günler arasında somut bağlar kurabilmek gereklidir. Nihayetinde kampanyanın gündemi ve bu günlerin anlamı düşünüldüğünde, ortada bu açıdan önemli bir zorluk alanı da yoktur. Zaten bahar dönemi çalışması sınıf hareketinin mevcut durumundan bağımsız olarak, kendi içinde ele alınamaz. Sınıf devrimcilerinin öteden beri yaklaşımı budur. Ancak yoğunlaştırılmış bir kampanya çalışmasının varlığından yola çıkarak, bu günlerin kendine has önemini karartan ve bundan kaynaklı ortaya çıkan görevlere yeterince yüklenemeyen bir çalışma durumuna düşülmemelidir. Dönemlerle kampanya arasındaki bağ en güçlü biçimde kurulmalı, ama öte yandan dönemlerin kendi özelliklerinden kaynaklı yanlar hiçbir şekilde gölgede kalmamalıdır.

En yakın dönem olduğu için 8 Mart çalışmasından örnek vererek ne anlatmak istediğimizi açabiliriz. 8 Mart çalışmamızın ana kısmını kuşkusuz kadın işçilere hakları ve geleceği için örgütlenme çağrısını ulaştırmak oluşturacaktır. Bu çağrının ete kemiğe bürüneceği alan gene kadın işçilerin yoğun olarak çalıştığı fabrikalar olacaktır. Ama tüm 8 Mart çalışması kampanyanın kendi etkinliklerine, araç ve yöntemlerine endekslenemez. Emekçi kadın çalışmamızın biriktirdiği birikim ve deneyim üzerinden bugüne kadar örgütlediği 8 Mart süreçlerinin gerisine düşülemez. Mesela, her yıl yapılan kitlesel 8 Mart etkinliklerinden ya da yerelliklerde gerçekleştirilen daha küçük çaplı eylem ve etkinliklerden kampanyanın yoğunluğu gerekçesi ile uzak durulamaz. Öte yandan işyeri ve siyasal

çalışmamızın değil kampanya çalışmasının da daralması sonucunu doğurur. Mesele ikisi arasında somut bağlar kurabilmekte, gerçekleşen her bir etkinlikte kampanyanın şiar ve amaçlarını yaratıcı bir tarzda işleyebilmektedir. Kampanyanın 1 Mayıs’ta sona ereceği düşünüldüğünde, aynı şey fazlasıyla bu gündem içinde geçerlidir. Kampanya sürecinin tüm birikimlerinin, özelde de örgütsel kazanımlarının 1 Mayıs alanına taşınması hedefi doğrultusunda bir çalışma hattı oluşturulacaktır doğal olarak.

Haklarımız ve geleceğimiz için!..

Hak ve gelecek için mücadele ve örgütlenme çağrısı genel bir propaganda olarak kalmayacaksa eğer, her bir alan hatta birim, fabrika çalışmasında kendi çalıştığı alanın özgünlüklerini gözeterek bu çağrıya somut biçimler vermek zorundadır. Sınıf hareketinin dağınık ve parçalı yapısı düşünüldüğünde, genel bir mücadele çağrısı ancak her bir yerelin kendine özgü sorunları ve dinamikleri ile ilişkilendirilebildiği zaman somut biçimler kazanabilir. Bu açıdan bu genel çağrının her bir alan çalışması için somut olarak öne çıkaracağı gündemler birbirinden farklı olabilir.

Kampanya aynı şiar etrafında örülen ama her bir yerelin kendi iç sorun ve dinamikleri üzerinden şekillenen bir biçimde örülecektir. Kampanya bir yerde sendikal örgütlenme, başka bir yerde sigorta sorununa karşı mücadele, bir başkasında taşeronlaştırmaya karşı kadro hakkı üzerinden şekillenerek yol yürüyecektir. Bu böyle yapılmadığında, örgütlenen her bir çalışma mevcut koşullarda ya kaba bir propaganda faaliyeti olmaya mecbur kalacak, ya da kolayından yol alınamayacak, fabrika içi gündemlere daralarak silikleşecektir.

Tempolu bir sınıf seferberliği!

Sınıf devrimcilerinin siyasal faaliyetinde tempo sorunu hiçbir zaman belirleyici bir yerde durmamıştır. Faaliyet kapasitemiz her zaman mevcut örgütsel gücümüzün çok daha ötesinde olmuştur. Gene de böylesine çok yönlü bir süreci halihazırdaki tempomuzla gereğince örgütlememiz mümkün değildir. Çalışmamızın temposunu en üst düzeye çıkarmak, başarılı bir kampanya çalışması için en önemli ilk koşuldur. Buna her bir ayrıntının gereğince tartışıldığı bir iç tartışma sürecinin eşlik edeceği bir politik yönetim kapasitesini de eklemek gerekir.

Bu süreç aynı zamanda sınıf devrimcilerinin kendilerini her açıdan sınavacakları bir dönem olacaktır. Ancak hedef bellidir. Mevcut birikimlerimize dayanarak, bu birikimlerimizi sınıfı fabrika düzeyinden örgütleyecek bir seferberliğin içerisine sokmak ve bu ölçüde de hak ve özgürlükler mücadelesi içerisinde sınıfın en ileri unsurlarını kazanabilmektir.

Öyleyse haydi hep birlikte sınıfı örgütleme seferberliğine!

KESK'te Olağanüstü ve Olağan Genel Kurul süreçleri ve görevler

KESK 8 Ocak 2011 tarihinde Olağanüstü Genel Kurul'a gidiyor. KESK'i bu süreçte sürükleyen gelişmeler, sendikalarda ve çeşitli platformlarda tartışılmaya devam ediyor. Genel Başkan Sami Evren ve Hukuk, TİS ve Uluslararası İlişkiler Sekreteri Adnan Gölpınar'ın istifası sonrasında KESK Kadın Sekreterliği, KESK MYK ve MYK içerisinde "temsiliyeti" bulunan gruplar başta olmak üzere çeşitli sendikal gruplar tarafından açıklamalar ve değerlendirmeler yapıldı. Yapılan bu açıklamaların her biri, açıklamayı yapanların sendikaların mevcut dinamikleri içerisinde olması ve olaylar karşısındaki duruşlarını ortaya koyması bakımından üzerinde durulmayı zorunlu kılıyor. Bu açıklamalar önemlidir, çünkü yapılan açıklamaların bizzat kendileri KESK ve sendikalarımızın fiili-meşru mücadele çizgisinden uzlaşmacı-icazetçi çizgiye nasıl getirildiği ve taban dinamiklerine dayalı bir yapıdan bürokratik yapılara nasıl dönüştürüldüğü konusunda açık fikirler vermektedir.

"Komplo" mu "Taciz" mi?

Sami Evren tarafından yapılan açıklamada kendilerinin "taciz" iddiasına ilişkin olarak KESK Genel Sekreteri'nin istifa etmesi ve disiplin kurulunun işletilmesi yönündeki önerilerinin kabul edilmemesi nedeniyle istifa etmek durumunda kaldıkları beyan edilmiştir. Bu istifalar sonrasında KESK adına ilk açıklama KESK Kadın Sekreterliği tarafından yapılmış, yapılan açıklamada iddianın KESK'i yıpratma ve karalamaya dönük olduğu ileri sürülerek, Sami Evren ve arkadaşlarının bu yıpratma ve karalama kampanyasının bir parçası oldukları iddia edilmiştir. Sonrasında ise KESK MYK adına bir açıklama yapılarak, sorun referandumla ilişkilendirilerek olaya yeni bir "boyut!" kazandırılmıştır.

Burada dikkat çeken nokta şudur: İstifa edenler "taciz" iddiasının doğru olduğu sonucuna varmış olacaklar ki, konuyu Genel Sekreter'in istifası isteği üzerinden sürdürmeye çalışırken, öteki taraftakiler ise hem iddianın kendisini "ciddiye aldıklarını (!)" ileri sürmekte ve hem de taciz iddiasının doğru olmadığı sonucuna varmış olacaklar ki "komplo" gibi bir söylemle sorunu bir başka boyuta taşımaya çalışmaktadırlar. Oysa yapılması gereken kendisine taciz edildiği iddiasını MYK'ya taşıyan KESK çalışanı kadın emekçinin iddiasını ciddiye almak ve olayı disiplin kuruluna taşımak olmalıydı.

Nasıl ki Evren ve Gölpınar'ın MYK'da yaşanan gelişmeleri kendi sıfatları ile örgüte taşımak yerine istifa ederek kamuoyuna taşımaları doğru bir davranış biçimi değilse ve KESK'e zarar vermişse, MYK'nın diğer bölümünün de iddia sahibi kadın emekçinin başvurusu üzerine konuyu disiplin kuruluna taşımak yerine farklı zeminlerde çözüm aramaya girişmeleri ve nihayetinde kendi vardıkları sonuçlar üzerinden "komplo" sonucuna varmaları doğru bir davranış biçimi değildir ve KESK'e zarar vermiştir.

Sorun "taciz" iddiasının doğru olup olmadığı sorunu değildir. Buna karar vermek de şu veya bu gruba, şu veya bu yöneticiye düşmez. MYK bileşenleri tarafından yapılan açıklamalar ve çeşitli platformlarda ortaya konulan söylemler, "komplo" ve "taciz" eksenine oturmakta ve bu sayede olayın gerçek kapsamı gizlenmektedir. Gerçek şu ki, MYK üyeleri

süreç içerisinde aldıkları tutumlarla taciz iddiasını "KESK'e tacize" dönüştürmüşler, burjuva basın eliyle sermayenin KESK'i yıpratmaya dönük "komplo"larına ve karalama kampanyalarına zemin hazırlamışlardır. Yaşanan süreç bir bütün olarak KESK MYK'sının örgütsel işleyiş hukukunu ayaklar altına aldığını, KESK'in organlarını hiçe saydıklarını göstermektedir. Yapılan her açıklama ise bu yanı sıra özeleştirel bir yön içermediği gibi tam tersine yanlışta ısrar edildiğini göstermektedir.

Sendikal grupların tutumları üzerine

Öncelikle KESK MYK'sında temsil edilen grupların açıklamalarını ele alacağız. Bu açıklamaların her biri, açıklamayı yapanların sendikalara ve sendika organlarına bakışlarını ortaya koymaları bakımından anlamlıdır.

Bir soruyla başlayalım: bir sendika yöneticisi grubunu mu temsil eder, üyeleri mi? Bu sorunun yöneltildiği her insan şöyle diyecektir: tabii ki üyeleri temsil eder.

Devrimci Kamu Çalışanları, Kamu Emekçileri Cephesi, Demokratik Emek Meclisi ve Demokratik Emek Platformu (Yurtsever Emekçiler) tarafından yapılan açıklamalar bu konuda dikkate değerdir. Bu açıklamaların ilk üçü "**biz MYK'da şöyle tutum aldık**" biçiminde ifadeler taşımaktadır. Kuşkusuz her sendikal grubun süreci değerlendirmesi ve yaptığı değerlendirmeleri kamuoyu ile paylaşması en doğal hakkıdır. Ne var ki bu açıklamalar bizzat MYK üyelerinin yerine yapılmakta, MYK üyelerinin ağzından konuşulmaktadır. Sanki bu MYK üyeleri yönetim mekanizmalarında gruplarının temsilcisi olarak bulunuyorlarmış gibi! Bu davranış biçimi solun bilindik alışkanlıklarından biridir ve özünde sendikaların örgütsel bağımsızlığını tanımamak, grupsal varlıklarını sınıfın üzerinde görüyor olmak anlamına gelmektedir. Demokratik Emek Platformu'nun açıklamasında böyle bir tutum bulunmamakla birlikte, "*KESK'teki taciz iddiası kadın yapımız tarafından yapılan diyalog, görüşme ve araştırmalar sonucu açığa çıkarılmış; asılsız, iftira ve bir komplo olduğu anlaşılmıştır*" denilmektedir. Demokratik Emek Platformu'nun bu açıklaması da diğerleri gibi sendikaların bağımsız örgütler olarak tanınmadığını göstermektedir. Eğer bir grubun kendi içerisinde yaşanan bir olay söz konusu olsaydı, yaşanan olay karşısında ilgili grubun araştırma yapması ve sonuca varması yerinde bir davranış olurdu ve yalnızca kendilerini bağlardı. Ne var ki, taciz iddiası herhangi bir yapının kendi içinde ortaya çıkmış bir iddia değil, KESK Genel Sekreteri'ne dönük olarak

ortaya atılmış bir iddiadır ve bu iddiayı araştırıp sonuca bağlamak da şu veya bu grubun değil bizzat KESK organlarının işidir. Bundan ötesi KESK'i ve KESK organlarını tanımamak anlamına gelir.

KESK MYK'sı sorunu KESK organlarına taşımak şöyle dursun, gruplar arası ilişkilerle çözümleme arayışına girişmişlerdir. Öyle ki bu arayış, MYK'da kadrosu bulunmayan sendikal gruplara kadar genişlemiştir. KESK MYK'sının önündeki sorunu KESK'in kendi organları içerisinde çözüme kavuşturma iradesi göstereceği yerde, farklı grupsal ilişkiler üzerinden çözüm aramaya yönelmesi de tuttukları mevzilere bakış açılarını ortaya koymaktadır. Şu iyi bilinmelidir ki, her bir sendika yöneticisi şu veya bu gruba karşı sorumlu olmadan önce, yöneticisi olduğu sendikaya karşı sorumludur. Bu iki ayrı olguyu birbirleriyle karıştırmak ve bu sorumluluğu unutmak, sendikaları şu veya bu grubun arka bahçesi olarak görmekten başka bir anlam taşımamaktadır.

Genel kurullar süreci ve devrimci temellerde dönüşüm ihtiyacı

Taciz iddiası karşısında MYK tarafından alınan tutum ve davranışlar, sendikal grupların sürece müdahale tarzları, KESK'te ve grupsal yapılarda bürokratik işleyişe işaret etmektedir ve bürokratinin hangi boyutlara ulaştığının açık göstergesi durumundadır. Bürokratizm olgusu KESK'te son yaşanan olaylarla ortaya çıkmamıştır ve tek başına bununla açıklanamaz. Sorun yalnızca yönetimlere seçilmiş insanların "karakterleri" ile de açıklanamayacak kadar kapsamlıdır. Sendika bürokratlarını bürokrat yapan ve temsil ettikleri emekçi kitlesine yabancılaştıran tek başına onların karakterleri değil, bizzat sendikal işleyişin ve yapının kendisidir. Bürokratik sendikal yapıların gelişimini besleyen temel olgu ise uzlaşmacı sendikal çizgidir. Bu çizginin bir adım ötesi sınıf işbirlikçiliğidir ki, sınıf işbirlikçiliğini görev edinmiş sendikal yapıların birer ihanet merkezleri olduğu ve bu yapıları bürokratlaşmanın kast niteliği taşıdığı bilinmektedir.

Bugün KESK ve sendikalarımızdaki bürokratinin bir başka göstergesi ise bizzat bu sendikaların çalışanları karşısındaki tutumudur. "Asgari geçim standardı" üzerinden kamu çalışanlarına temel ücret ödenmesini talep eden KESK ve sendikalarımız, her nedense

sendika çalışanlarının ücretleri söz konusu olduğunda tüm ilkelerini unutmaktadırlar. Sendika çalışanı işçilerin sendika yöneticisinden daha düşük ücret alıyor olmaları onlar için sorun olarak görülmemektedir. Makam arabası, makam odaları, yurt dışı gezileri vb. de sorun olarak görülmemektedir.

Sendikalarda her şeyden önce mücadele anlayışında bir dönüşüme ihtiyaç olduğu açıktır. Sendikalarımızın fiili-meşru mücadele çizgisine yeniden oturtulması hayati bir önem taşımaktadır. Ne var ki, mücadeleciler bir sendikal çizginin hakim kılınabilmesi tek başına yönetimlere gelecek unsurların devrimci bir kimlik taşıyor olmaları ile sağlanamaz. Bu ancak sendikaların mevcut yapılarının da dönüştürülmesi ile mümkündür. Bunun için öncelikle 4688 sayılı yasa sonrasında hızla sendikalarımızı sarmalayan bürokratik yapının dönüştürülmesi gerekir. Sendikalarımızda bugün hakim olan burjuva demokrasisidir. Temsiliyete dayanan, tabanın söz ve karar sahibi olmadığı yapılarda olsa olsa burjuva demokrasisi olur. İşçi sınıfı demokrasisi ise çoğulculuğu, tabana dayalı karar mekanizmalarını, söz ve karar hakkının geniş tabanlı organlar eliyle kullanılmasını gerektirir.

Sendikalarımızın birer sınıf mücadelesi örgütü olarak yeniden inşası için, öncelikle tabana dayalı bir yapıyı inşa etmemiz ve bürokratik yapıyı dağıtmanız gerekir. Bunun için önümüzdeki sendika genel kurullarında tüzüksel değişikliklere gidilmeli, profesyonellik sınırlandırılmalı, genel kurul süreleri iki yıla düşürülmeli, şubelerde şube temsilciler kurulu ve merkezlerde merkez temsilciler kurulu gibi geniş tabanlı organlar karar organları olarak tanımlanmalı, başkanlar kurulu gibi yapılanmalara son verilmeli, delegelik sistemine son verilerek seçimlerin işyerlerine konulan sandıklar aracılığıyla yapılması yönünde düzenlemelere gidilmelidir. Bu konularda alınacak tutum tüm sendikal dinamikler açısından turnusol işlevi görecektir. 8 Ocak'ta yapılacak Olağanüstü Genel Kurul'da seçilecek yönetim, gündelik mücadelenin ihtiyaçlarının yanına KESK'in ve sendikalarımızın devrimci temellerde dönüşüm ihtiyacına yanıt verecek bir temelde yeniden yapılandırılması amacı doğrultusunda Olağan Genel Kurul sürecinin örgütlenmesinde etkin bir rol oynamalıdır.

Genel Kurullar

hangi zeminlerde tartışılmalı

Sendika şubelerinde olağan genel kurul süreçleri başlamış bulunuyor. Şubelerin genelinde ise genel kurullar kulisler biçiminde yürütülüyor. Kulislerde yürüten genel kurul çalışmalarının şube dinamiklerini kapsayamayacağı, güçlü bir irade açığa çıkartamayacağı ve bugün gerekli olan dönüşüm ihtiyacına hizmet etmeyeceği açıktır. Söylemde ne denirse densin, geçmiş olumsuz pratiği ve aynı klasiği sürdürenlerin söylemleri de samimi olarak nitelendirilemez.

Şubelerden başlayarak, tüm bir genel kurul süreci işyerleri ve şubelerde yapılacak geniş katılımlı toplantılar üzerinden yürütülmeli, sendikalarımızın yapısal sorunları ve ihtiyaçları bu zeminlerde tartışılmalı, genel kurula taşınacak karar önergeleri buralarda belirlenmeli ve yönetimlere aday olacaklar bu toplantılarla açığa çıkartılmalı, her türlü delege ve yönetim pazarlığından uzak durulmalı, merkez genel kurul delegeleri bizzat bu toplantılarda belirlenmelidir

Devrimci-öncü kamu emekçileri, genel kurulların kulislerde yürütülmesinin önüne geçme yönünde çaba harcamalı, işyerleri ve şubelerde geniş katılımlı toplantılar örgütlenmesi yönünde adımlar atmalıdırlar. “Bir senden üç benden” pazarlığına indirgenmiş, yönetimlerde bulunmak için her yolu mübah gören anlayış ve yapı ile sendikalarımızın fiili-meşru mücadele çizgisine çekilemeyeceği, sınıf eksenli bir dönüşümün gerçekleştirilemeyeceği açıktır.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Kamu emekçileri mücadeleyi tartışacak

“Kamu Emekçileri Geleceğini Tartışıyor” başlığı ile 26 Aralık Pazar günü yapılacak toplantıda kamu emekçileri bir dizi gündemi tartışacak.

İki başlıkta gerçekleştirilecek toplantıda “Sınıf sendikacılığı ve KESK” ile “Kamu emekçilerinin değişen yapısı ve örgütlenme sorunları” masaya yatırılacak.

Ayrıca değişen çalışma koşullarını, bu koşullara uygun örgütlenme tarz ve yöntemlerini, uzlaşmacı sendikal çizginin aşılması, fiili meşru mücadele anlayışının sendikalarda hakim kılınması, bürokratizmin aşılması gibi başlıklar ele alınacak.

26 Aralık Pazar günü yapılacak toplantı, Anadolu Yakası KESK Binası Toplantı Salonu'nda saat **15.00**'te başlayacak.

Aşağıda çeşitli sendikalardan KESK üyelerinin imzaladığı metni yayınlıyoruz...

İşçi sınıfının 89 bahar eylemleriyle açtığı yoldan ilerleyen ve 90'lı yıllarda fiili-meşru ve militan mücadelesi ile kapıkulu zihniyetini yıkan, baskılara, sürgünlere, cezalara rağmen yüzbinlerce kamu emekçisini sınıf mücadelesi sahnesine taşıyan, işçi ve emekçilerin onurlu mücadelesinin mihenk taşlarından kamu emekçileri sendikal hareketi yeni rotasını arıyor.

Bugün artık mızrak çuvala sığmıyor. 4688 sayılı sahte sendika yasası ile birlikte sendikal hareketteki yol ayrımları belirginleşmiştir. “Bu yasa bize dar gelir” söylemi zamanla yerini icazete, diyalogcu-uzlaşmacı sendikal anlayışa bırakmıştır. Göstermelik sıradanlaşan eylemler, taleplerde ve mücadelede kırılma, bürokratikleşme bu dönemden sonra sendikalarımızın olmazsa olmazları arasına girmiştir. Söz, yetki, karar üyelerden sendika bürokratlarına geçmiştir.

Sendikalarımıza hakim olan bürokratizmle birlikte profesyonellik işçi sendikalarıyla yarışır hale gelmiştir. Yine bu dönemlerde ortak örgütlenme ortak mücadele anlayışı işçi sendika ağlarıyla birlikte işçilere ve işçi sınıfına ihanet eden bildirilerin

altına imza atmalara kadar ilerlemiştir.

Toplu görüşmeler TİS'e çevrilemediği gibi yıllarca figüran rolünden kurtulunamamış, “grevli toplu sözleşmeli sendika” talebi son toplu görüşme döneminde “referandum sonrasında toplu sözleşme” söylemi ile grevsiz toplu sözleşme talebine dönüştürülmüştür. Sendikalarımıza olan güven gün geçtikçe dibe vurmuş, milyonların sesi ve mücadele örgütü olan sendikalarımız hızla üye kaybetmiş, kaybetmeye de devam etmektedir. Sendikal, siyasal, kültürel, tarihsel değerlerimiz bir bir erozyona uğratılmış, işyeri örgütlülükleri zayıflamış, genel kurullar mücadelenin ihtiyaçlarının ve politikaların tartışmak yerine koltukların paylaşıldığı organlar haline getirilmiş, emekçilerden uzaklaşan, çalışanına ve işyerlerine yabancılaşan yönetim organları haline getirilmiştir. Bunların hiçbirisi birbirinden bağımsız değildir. Tüm bu gelişmeler kamu emekçileri hareketini tıkanma noktasına getirmiş, sendikalarımızı gerçek birer sınıf örgütü olmaktan uzaklaştırmıştır.

O halde ne yapmalıyız?

Tartışmalı ve bir mücadele hattı belirlemeliyiz:

- Bedeller ödeyerek kurduğumuz sendikalarımızı sınıf mücadelesinde hak ettiği yere taşımak, yarattığımız değerlere sahip çıkmak için tartışmalıyız.
- Değişen çalışma koşullarını, bu koşullara uygun örgütlenme tarz ve yöntemlerini tartışmalıyız.
- Uzlaşmacı sendikal çizginin aşılması, fiili meşru mücadele anlayışının sendikalarımıza hakim kılınması için tartışmalıyız.
- Sendikalarımızı sarmalayan bürokratik yapıların yıkılması, profesyonelliğin sınırlandırılması, geniş tabanlı karar organlarının hakim kılınması ve karar süreçlerine kamu emekçilerinin etkin katılımının sağlanması, eleştiri-özeleştiri mekanizmalarının çalıştırılması, “üç senden iki benden” pazarlığına dayalı genel kurul işleyişine son verilmesi ve genel kurulların hareketin ihtiyaçlarının tartışıldığı, mücadele hattının belirlendiği platformlar olarak işletilmesinin sağlanması için tartışmalıyız.
- Sendikalarımızı, ortak örgütlenmeyi hedefine koyan günü birlik değil hak alıcı eylemler örgütleyen, sınıfa karşı sınıf tavrını örgütlülüğün her alanına yayan, ekonomik, demokratik ve siyasal talepleri iç içe geçiren gerçek birer mücadele örgütü olarak yeniden inşa etmek için tartışmalıyız.

Siyasal, tarihsel, kültürel ve sendikal tüm değerlerimize sahip çıkmak için,

Sınıf sendikacılığını yaşamın her alanında örgütlemek için,

Mücadeleciler bir kamu emekçileri sendikası yaratmak için,

Bürokratikleşmeye, yozlaşmaya, sendika ağalığına dur demek için,

Yeniden fiili-meşru mücadele hattını yaratmak için,

Ortak örgütlenme için,

KESK 'i KESK yapan değerlere sahip çıkmak için,

“Güvencesizliğe giden yolda kamu emekçileri”

18 Aralık 2010 / Bursa

Eğitim Sen Bursa Şubesi 18 Aralık günü Bursa Baro Lokali Toplantı Salonu'nda “Güvencesizliğe giden yolda kamu emekçileri” başlığı ile bir panel gerçekleştirdi. Avukat **Kazım Erkut Güzel** ve Marmara Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. **Özgür Müftüoğlu**'nun konuşmacı olarak yer aldığı panel, güvencesiz öğretmenlerin mücadelesini anlatan bir sinevizyon gösterimi ile başladı.

Emekçilerin mücadelesi parçalanıyor

Panelde ilk sözü alan Müftüoğlu konuşmasına, üretim ilişkileri kapsamında kapitalist sistemin işleyişine dair anlatımla başladı. ‘29 krizinden sonra, Büyük Sosyalist Ekim Devrimi’ nin de basıncı ile kapitalist sistemin “sosyal devlet” anlayışına yöneldiğini, kamusal hizmetleri ve çalışma yaşamını bu çerçevede düzenlediğini ifade etti. ‘80 sonrasında neoliberal politikalarla birlikte

kapitalizmde yaşanan değişimleri ele aldı. Bu dönemde “Toplam kalite yönetimi” gibi uygulamalarla üretimin esnekleştirilmesinin temel bir politika olduğunu ifade etti. ‘80 öncesinde, örgütlü oldukları için işçilerin memurlardan daha iyi koşullarda çalıştığını ifade eden Müftüoğlu, ‘80 sonrasında ise memurluğun iş güvencesi sebebi ile çok daha fazla tercih edilen bir meslek olduğunu dile getirdi. Müftüoğlu, bu açıdan da yolun sonuna geldiğini, kapitalizmin sosyal hizmetleri yük olarak gören anlayışının piyasalaşma sonucunu doğurduğunu söyledi.

Kendisi de Eğitim Sen üyesi olan Müftüoğlu kapitalist sistemdeki bu dönüşüme dair ‘90’ların başında KESK içinde yapılan tartışmaları ele aldı. Kadrolu-sözleşmeli-ücretli gibi ayrımlarla öğretmenlerin ve kamu emekçilerinin mücadelesinin parçalanmaya çalışıldığını ifade etti.

Hukuk mücadelesinin sokak ayağı örülmeli

Müftüoğlu’ndan sonra söz alan Avukat Kazım Erkut Güzel ise güvencesizliğin hukuksal ayağını ele aldı. 4/A-4/B-4/C ayrımının sonuçlarını değerlendiren Güzel, ayrıca 657 ve 4857 Sayılı yasalar üzerinden işçilerin ve memurların yasal haklarındaki değişimler üzerinde durdu. Hukuksal mücadelenin sokakta verilen mücadele ile birlikte ele alınması gerektiğini söyledi.

Panelistlerin sunumlarının ardından soru cevap bölümünde güvencesizliğe karşı nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiği, sendikal bürokrasinin tablosu gibi konularda tartışmalar yürütüldü.

Kızıl Bayrak / Bursa

Web Sitemiz yayında....

Israrlı bir çabanın ürünü olarak, kamu emekçileri hareketi içerisinde düzenli periyotlarla yayın faaliyetini sürdüren Sosyalist Kamu Emekçileri, yayın, iletişim ve örgütlenme faaliyetinin bir parçası olarak internet ortamında da www.sosyalistkamu.com adresi ile hedef kitleleriyle buluşuyor.

Kamu emekçileri sendikalarının güç kaybettiği ve sendikal hareketin yaşadığı tıkanmanın reddedilemez bir olgu haline geldiği bir ortamda Sosyalist Kamu Emekçileri, çalışma kapasitesini güçlendirme ve yaygınlaştırma yönündeki ısrarını sürdürüyor. Bu çabanın bir parçası olarak yayına giren www.sosyalistkamu.com adresini ziyaret eden emekçiler, Kamu Emekçileri Bülteni’nin güncel sayılarına olduğu kadar, kısa zaman içerisinde geçmiş sayılarına da ulaşabilecekler. Sosyalist Kamu Emekçileri tarafından çıkarılan bildiri ve broşürlere de ulaşımı sağlayacak olan web sitesinde, ziyaretçiler, güncel haberleri de takip edebilecekler.

Çeşitli emek örgütlerinin ve sendikal grupların açıklamalarının da yayınlanacağı web sitesinde ziyaretçiler mail grubuna katılarak, bülten, broşür, bildiri, makale vb. yayınları kolaylıkla takip

edebilecekler ve iletişim menüsünden görüş, öneri ve yorumlarını ulaştırabilecekler. Röportaj, etkinlikler, site içi arama, yorum, paylaşım gibi özellikler eklenerek zaman içerisinde geliştirilecek olan web sitesi ile kendi alanında geniş bir okur kitesine ulaşma amacı güdülmektedir.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, öncü-devrimci kamu emekçilerini www.sosyalistkamu.com sitesine katkı sunmaya, değerlendirme, görüş ve önerilerle bu çabaya güç vermeye çağırıyoruz.

Sosyalist Kamu Emekçileri
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://naneey.org>

Manisa’da işyeri temsilcileri toplantısı

14 Aralık günü Eğitim-Sen Manisa Şube binasında “seçim sürecinin değerlendirilmesi” gündemiyle işyeri temsilcileri toplantısı yapıldı.

Şube başkanı, açılış konuşmasına sermayenin saldırılarından bahsederek başladı. Şu an gündemde olan ve “Torba Yasa” olarak da bilinen yasadan bahseden şube başkanı konuşmasının devamında KESK’te yaşanan son gelişmeleri değerlendirdi. KESK genel merkezinde yaşanan “taciz” iddiasını “krize” benzeten şube başkanı; KESK yönetiminin krizi yönetemediğini, beceriksiz davrandığını ve soruna çözüm üretemediklerini vurguladı. Ardından 4/B, 4/C gibi uygulamalara değindi. KPSS skandalına yeterince müdahale edemediklerini belirten şube başkanı, Eğitim Sen’in gündelik rutin eylemlerle vakit doldurduğunu belirterek, artık özeleştirii yapmanın zamanının geldiğini söyledi. Çıkış noktası olarak da işyerlerini gösteren şube başkanı, buralardaki temsilcilikleri canlandırarak çözüm üretilebileceğine değindi.

Şube başkanı, ardından “torba yasa”yı anlatan ve genel merkez tarafından hazırlanan broşürden bahsetti. Son olarak da Celal Bayar Üniversitesi’nde öğrenci örgütlenmesine değinerek sözü iş yeri temsilcilerine bıraktı.

Söz alan ilk emekçi, 25 Kasım’ları örgütleyen bir sendikanın KESK’te yaşanan bu skandalı anlamakta ve anlatmakta zorlandığını belirterek sözlerine başladı. Birilerinin yaptığı hatanın KESK’e mal edilemeyeceğini vurguladı. Taciz iddiasının örtbas edilmeye çalışılmasının yanlışlığına da değinen emekçi, KESK’in yaratmış olduğu değerlere sahip çıkmak gerektiğini belirterek sözlerine son verdi.

Ardından söz alan bir başka emekçi Füze Kalkanı projesiyle ülkenin NATO’nun cephaneliğine çevrilmeye çalışıldığını söyledi. Bütçe tartışmalarının emekçilerin aleyhine olacak şekilde sürdüğünü belirten eğitim emekçisi, böyle bir ortamda KESK’in halinin içler acısı olduğunu vurguladı. KESK’teki temel sorunun sendikanın çıkarlarının değil, grupsal çıkarların ön plana çıkması olduğunu belirtti. Sendikada yaşanan tıkanıklığı “fiili-meşru mücadele anlayışının bırakılmasına” ve “hak verilmez alınır” şiarının terk edilmesine bağladı.

Söz alan diğer bir emekçi KESK’teki temel sıkıntının üyelerden kopuk bir yönetim anlayışı olduğunu belirtti. İşyerlerine gidilmediğinden, üyelere karşı ilgisiz ve duyarsız davranıldığından bahsetti. Sistemin ürettiği pisliklerin KESK’e de bulaştığına değinen emekçi, dirilmenin ve canlanmanın zamanının geldiğini vurgulayarak çözüm noktasını da tabanın eğitime bağladı.

Ardından şube başkanı tekrar söz alarak “bizde her şey slogandan ibaret. Taleplerimizin ne anlama geldiğini kendimiz bile bilmiyoruz. Birçok konuda sorunlarımız var. Üye kaybederiz kaygısıyla konuşmamakta, söylediklerimizi savunamamaktayız” diyerek KESK’in yarattığı değerlere artık sahip çıkılmadığını söyledi.

Konuşma yapan diğer bir emekçi de işyeri temsilciliklerine ve örgütlülüğüne vurgu yaparak çözümün belli bir oranda buralardan oluşacağına vurgu yaptı.

Şube başkanı burada da söz alarak artık grup çıkarlarının geride kalması, üç senden iki benden pazarlıklarının yapılmaması gerekliliğine değindi. “Bazen grup çıkarlarını, bazen bireysel çıkarları ön planda tuttuk, bu hale geldik” diyerek özeleştirii yaptı.

Toplantının sonunda şube başkanı sağlıklı bir seçim atmosferi için yönetim kurulu olarak ellerinden geleni yapacaklarından, samimi ve dürüst unsurların önünün açılması konusunda çaba sarfedileceğinden bahsetti. Emekçilerin politiklaşmasının eylemlerle olabileceğine, pratiğin insanları hızla dönüştürebileceğine vurgu yapan şube başkanı, bu doğrultuda da sendikal gruplara çok görev düştüğünü vurgulayarak toplantıyı bitirdi.

Manisa Eğitim Sen Üyesi bir Sosyalist Kamu Emekçisi

Faşist katiller eserlerine sahip çıktı!

Katillerden hesabı emekçiler soracak!

Faşist katliamların sermaye devleti için rolü iyi bilinir. Özellikle de Anadolu gibi periyodik katliamlarla yoğrulmuş bir coğrafyada yaşayanlar bu türden sayısız katliamın tanığıdır. Ermeni olmak, Alevi olmak, Kürt olmak, devrimci olmak, işçi olmak, öğrenci olmak hep katledilme gerekçesi olmuştur. Tüm katliamlar tek merkezden planlanmış, itina ile uygulamaya konulmuştur. Amaç ise sadece öldürüp kurtulmak değil yaşayanlara mesaj vermektir. Yani tüm katliamlarda hedef toplumun kendisidir. Katledilenler ise çoğu durumda devletin bekası için seçtiği ve ölmelerinin bir mahsuru olmayan kişiler, topluluklardır.

Katliamcı devletten Maraş'ta vahşet senaryosu!

Maraş katliamı da 12 Eylül öncesi yükselen toplumsal muhalefeti hedef alan saldırıların bir parçasıdır. Hedeftekiler ise bu kez yıllardır yaşadığı mezhepsel baskının da etkisiyle kurtuluşunu devrimci mücadele içerisinde bulan Alevi toplumu olmuştur. Faşist örgütlenmenin güçlü olduğu Maraş'ta Alevi azınlığa karşı aylar boyunca adım adım hazırlanan ve uygulamaya konulan bir katliam gerçekleştirilmiştir.

Komplo, antikomünist bir filmin gösterimi sırasında patlatılan bir bomba ile başladı. Suç hızla komünistlere atılarak faşist gruplara geçirildi. Gerisi Nazi Almanyası'ndan fırlamış bir "kristal gece"... Yanan, yakılan, yağmalanan dükkanlar, anne karnında katledilen bebekler, tecavüzler, vahşi cinayetler. Resmi rakamlarda bile ölü sayısının 111 olduğu söyleniyor, gerçek rakam ise bunun çok üzerindedir. Alevilere ve devrimcilere ait 552 ev, 289 dükkan ve 8 aracın yakıldığı kentte saldırının ardından binin üzerinde yaralı olduğu tespit edilmiştir.

Katliamın devlet tarafından tezgahlandığı, MİT ve CIA'nın bizzat planları yaptığı ise neredeyse başından beri biliniyor. Devlet Maraş'ta da diğer katliamlarda olduğu gibi önce kolluk güçlerini bir kenarda tutmuştur. Kolluk güçleri katiller işini bitirdikten sonra görevi devralmış ve alevi mahallelerini tanklarla kuşatmış, evleri basmış, kelle avcılığı yapmıştır. Yani her zamanki gibi önce kotrgerilla, ardından ise resmi görevliler sahne almıştır.

Ökkeş Kenger halen görev başında!

32 yıl sonra Maraş katliamının ilerici ve devrimci güçler ile Alevi toplumu dışında da gündeme gelmesinin sebebi ise aradan geçen bunca zamandan sonra aynı yerde yeniden yaşanan provokasyon oldu. Alevi Bektaş

Federasyonu Maraş katliamının 32. yılı nedeniyle Maraş'a gitme ve burada bir yürüyüş gerçekleştirerek katliamın unutulmadığını hatırlatmak için ülke genelinde bir çağrı yaptı. 19 Aralık günü ise coğrafyanın pek çok yerinden gelen Alevi kurumları ve ilerici, devrimci güçler Maraş'ta buluşarak bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Ancak yürüyüş sermaye devletin katliamcı geleneğinden bir şey yitirmediğini çarpıcı biçimde gösterdi. 32 yıl sonra aynı faşist grup bir kez daha toplanarak aynı gerici faşist haykırımlarla eylemi engellemeye çalıştılar. Başlangıçta sayısı az olan faşist grup devletin müdahalesizliğinin ya da göstermelik müdahalelerinin de etkisiyle kalabalıklaştı. Eylem alanına yönelen gruba polis biber gazı ile müdahale etse de kitle ırkçı sloganlar eşliğinde eylemini sürdürdü. Bunun üzerine ise anma programını bitiren kitle Maraş'tan ayrıldı.

Yaşanan provokasyon sırasında belki de en ilgi çekici olan ise katliamın baş aktörü Ökkeş Kenger'in "irtibat bürosu"nun balkonundan gelişmeleri izliyor oluşudur. Kenger katliamın örgütlenmesinde önemli rol almış ve katliamcılığı kanıtlanmasına rağmen sermaye düzenince aklanmış bir isim. Devleti tarafından korunan ve kollanan Kenger'in ilerleyen yıllarda soyadı dahi değiştirildi ve 90'lı yıllarda Ökkeş Şendiller adıyla mecliste bir koltuk verildi. Bu tescilli katil BBP'nin kurucuları arasında da yer alarak esas mesleğine dönüş yaptı.

Kenger ne zaman kendisine katliam üzerine soru sorulsa utanmadan devrimcileri suçladı. Son olayların ardından kendinin hedefe çakıldığını söyleyen katil sadece balkondan baktığını, olaylarla ilgisi olmadığını anlatarak bir kez daha provokasyon edebiyatı yaptı. Alevi kurumlarını suçlamaktan ve tehdit etmekten geri durmadı.

Kenger'in gurur duyarak belirttiği bir başka nokta ise Maraş'ta yaşayan Aleviler'in eyleme destek vermemesi oldu. Bu gerçekse bile bundan çıkarılabilecek tek anlam katliam havasının 32 yıldır şehri terk etmediğinden başka bir şey değildir. Kenger Aleviler'in bir protestoya dahi gidemeyecek kadar sinmiş ve belki de gizleniyor oluşunu bile provokasyon edebiyatına malzeme yapmaya çalıştı.

Maraş'ın hesabını sormalıyız!

Maraş protestosundan akıllarda kalan bir kare oldukça manidar: Devlet katillerine sahip çıkıyor, katilleri akıyor, besliyor, savunuyor. Katiller ise semirdikçe semiriyor ve utanmadan eserlerini keyifle balkondan izliyor. İşte sermaye devletin dünden bugüne katliamcı yüzünün özeti. Bir yanda 32 yıl sonra katledildikleri yere dönen ve katilleri lanetleyen alevi toplumu, diğer yanda ise arsızca "yine katlederiz" mesajı vermeye çalışan faşist katil sürüsü. Başroldeki katiller aynı, yönetmen aynı, hedef aynı. Oyuncular, aynı figüran kıraathanesinin müdavimleri.

32. yılında katiller ve onların arkasındaki devletten hesap sormak güncel ve yakıcı bir görevdir. Katliamın 32. yılında Maraş'ta ortaya çıkan bu tablo her şeyden önce bu gerçeği göstermiş, emekçileri hesap sormak için mücadeleye çağırıştır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Maraş katliamı lanetlendi

Maraş

Alevi örgütleri Maraş Katliamı'nın 32. yıldönümünde Maraş'ta yürüyüş gerçekleştirerek katliamı lanetledi. 19 Aralık günü gerçekleştirilen eylemde, katliam dosyalarının yeniden açılması istendi.

Cahit Zorbolu Caddesi'nde bir araya gelen kitle "Katliam dosyaları açılın, darbeciler yargılansın. Maraş Katliamını unutmamak unutturmayacağız" pankartı arkasında Müftülük Meydanı'na yürüdü.

Burada Alevi Bektaş Federasyonu Genel Başkanı Ali Balkız tarafından bir konuşma yapıldı. Katliam dosyasının yeniden açılmasını ve suçluların bulunarak yargılanmasını isteyen Balkız şunları söyledi: *"Bu katliamı tertipleyen karanlık güçler öyle pervasızlardı ki, katilleri değil mağdurları yargıladı. Hedef şaşırttılar. Peki gerçekler nerede? Gerçekler; katliamı yaşayan sağ kalan canlarımızın hafızalarında, mahkeme tutanaklarındaki tanık ifadelerinde, milyonlarca Alevi'nin bilincinde ve hayatlarını kaybeden sevgili canlarımızın mezar taşlarında yazılı. Bugünleri unutmayız."*

Balkız'ın konuşması bittikten sonra, ülkücü faşistler kurt işaretleri ve ırkçı sloganlarla basın açıklamasının yapıldığı alana yöneldiler. Grupla polis arasında arbeye yaşanırken polis grubu dağıtmak için gaz bombası attı.

Bu provokasyon girişiminin ardından eylem hızlıca bitirildi. Eyleme katılanlar araçlarına bindirildi.

Manisa'da eylem

Manisa Alevi Kültür Derneği, 22 Aralık günü Maraş katliamını lanetlemek, katliamda yaşamını yitirenleri anmak için Manolya Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

Alevi Kültür Derneği Yönetim Kurulu adına Bilal Kılıç'ın okuduğu basın açıklamasında, Maraş'ta bu yıl ilk kez yapılan anmanın ülkücü çete tarafından provoke edilmesine de değinilerek, özelde Maraş katliamının, genelde ise tüm katliamların aydınlatılması, tüm katliamlar nedeniyle devletin özür dilemesi ve katliamı sembolize edecek bir anıtın Maraş'a dikilmesi talepleri dile getirildi.

Yaklaşık 100 kişinin katıldığı basın açıklamasına Eğitim Sen, SES, BES, Tarım Orkam Sen, BDSP, EMEP, ÖDP, TKP, BDP, ve düzen partisi CHP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Manisa

19 Aralık katliamı ve direnişinin 10. yılında eylemler...

“19 Aralık’ı unutmamak, unutturmayacağız!”

Sermaye devletinin 19-22 Aralık 2000 tarihinde eşzamanlı olarak 20 hapisanede gerçekleştirdiği vahşi katliamın ve devrimciler tarafından örülen kararlı direnişin 10. yıldönümünde, devrimci ve ilerici güçler alanlardaydı.

İstanbul

“Katil devlet hesap verecek!”

BDSP’nin, Bayrampaşa Hapishanesi önünde 19 Aralık günü gerçekleştirdiği eylemde katliama dönük öfke ve devrim şehitlerini anma coşkusu öne çıktı.

BDSP’liler Bayrampaşa Hapishanesi’ne yakın bir noktada buluştular. “19 Aralık’ı unutmamak, unutturmayacağız! Katil devlet hesap verecek! / BDSP” pankartı açan ve BDSP imzalı kızıl flamalar taşıyan sınıf devrimcileri, buradan yolu trafığe kapatarak Bayrampaşa Hapishanesi önüne yürüdüler. Hapishane önünde basın açıklamasına geçildi.

“19 Aralık, dönemin sermaye hükümetince tüm adımları önceden planlanmış, diğer düzen aktörlerinin ve ABD, AB gibi emperyalist güçlerin tam onayını almış, çok yönlü ve kapsamlı bir katliamdı.” denilen açıklamada, 19 Aralık’a uzanan süreçte zindanlarda yaşananlar kısa başlıklar halinde özetlendi.

Açıklamada, devrimci tutsakların Ölüm Orucu Direnişi’ni kıramayan sermaye devletinin 19-22 Aralık’ta bir kez daha katliama başvurduğu ifade edildi. Katliamın sorumlularından Bülent Ecevit, Sadettin Tantan ve Hikmet Sami Türk’ün ibretlik sözleri de teşhir edildi.

Yargı sürecinin katliamı aklama yönünde işletildiğine vurgu yapılan açıklamada, aradan 10 yıl geçtikten sonra açılan Bayrampaşa Davası’nda da katliamın birinci dereceden sorumlularının kollanmaya devam edildiği söylendi. Katil devletten hesap sorulacağı belirtildi.

“Yaşasın 19 Aralık direnişimiz!”

Bayrampaşa Hapishanesi önünde buluşan **TUYAB** bileşenleri “Yaşasın 19 Aralık direnişimiz Katliamı unutmamak, unutturmayacağız! / TUYAB” pankartı açtılar. Açıklamada, Bayrampaşa davasının başladığına vurgu yapılarak sorumluluğun sadece 39 erin sırtına yüklenmek istendiği belirtildi. Açıklama, “19 Aralık katliamını 10. yıldönümünde sınıf kinimizle lanetlerken, bizlere düşen görevin, devrimci tutsakları yalnız bırakmayarak onların dışarıdaki sesi ve soluğu olduğumuzu unutmadan mücadeleyi yürütmektir” sözleriyle sona erdi.

TUYAB’ın açıklamasının hemen ardından **Hukuk Dernekleri Platformu** adına da basın açıklaması okundu.

“Gerçek sorumlular yargılanmadı”

Bayrampaşa Cezaevi önünde bir araya gelen **ÇHD** üyesi avukatlar da katliamı lanetlediler. Basın açıklamasını okuyan ÇHD İstanbul Şube yöneticisi Ebru Timtik, ‘Hayata Dönüş’ operasyonunda yaşanan

vahşeti aktardı. Göstermelik davaların açıldığını söyleyerek katliamın gerçek sorumlularının aklandığı belirtti.

Halk Cephesi: “Adalet istiyoruz!”

Bayrampaşa Hapishanesi önünde yapılan eylemde “Biz 19 Aralık’ta Bayrampaşa’daydık - Diri diri yakılanlar, kurşunlananlarız Adalet istiyoruz” ve “10 yıl oldu 19 Aralık 2000’de Bayrampaşa’da diri diri yakanlar cezalandırılsın / Halk Cephesi” pankartlarının açıldığı eylemde, katliam sırasında yakılan 6 devrimci tutsağın fotoğrafları taşındı.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin devrimcileri teslim alabilmek için hapishaneleri kana ve ateşe boğduklarına değinilen açıklamada, katliamın yaşandığı dönemde Bayrampaşa Hapishanesi’nde bulunan Mehmet Güvel bir konuşma yaptı. Güvel, “Yanı başımda 6 kadın yoldaşımın kurşunlanarak katledildiğini gördüm. Ama bizi inançlarımızdan, yaşam tarzımızdan vazgeçiremediler. Devrimci iradenin duvarına çarptılar” dedi.

Ardından şair Ruhan Mavruk bir şiir okudu. Açıklama, İdil Kültür Merkezi Tiyatro Atölyesi’nin sergilediği tiyatro gösterimi ve Grup Yorum Korusu’nun seslendirdiği marşlarla sona erdi.

Kartal’da 19 Aralık yürüyüşü

Kartal Citibank önünde toplanan BDSP’liler Bankalar Caddesi üzerinden yürüyüşe geçti. Sloganların gür bir şekilde atıldığı yürüyüşte “19 Aralık’ı unutmamak, unutturmayacağız! Katil devlet hesap verecek! / BDSP” pankartı taşındı.

Kartal Meydanı’nda okunan basın açıklamasında, devletin katliamın üzerinden yaptığı açıklamalar teşhir edildi. Katliamın gerçek sorumlularının sarf ettiği sözler aktarıldı.

Binlerce asker tarafından düzenlenen operasyonun amacı anlatıldı. Bu saldırı karşısında devrimci iradenin ve direnişin kararlılığına vurgu yapıldı.

Ankara

BDSP’den eylem

Kızılay’da bulunan Arı Dersanesi önünde bir araya gelen BDSP’liler, buradan “19 Aralık Katliamını Unutmamak! Hesabını soracağız! / BDSP” pankartını açarak sloganlarla Yüksel Caddesi’ne yürüdüler. BDSP flamalarının da taşındığı yürüyüşün ardından basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Açıklamada, sermaye devletinin 19-22 Aralık’ta 20 hapishaneye eş zamanlı operasyonlar gerçekleştirerek 28 devrimciyi vahşice katlettiği, sağ ve yaralı ele geçirilen tutsakları ise işkencelerden geçirdiği söylendi.

Açıklama şu sözlerle sonlandırıldı:
“Toprağa düşen her bir devrimci, filiz olup yeniden yeşermektedir. Ne işkenceleriniz, ne katliamlarınız, ne de yargısız infazlarınız bunu engelleyebilir. Şehitlerimizden devraldığımız bayrak direnişin, devrimci irade ve kararlılığın bayrağıdır. Zulmün karşısında açılan direniş bayrağı geçmişte olduğu gibi bugün de dalgalanmaya devam
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://irantey.org>

19 Aralık 2010 | Bayrampaşa Cezaevi önü

19 Aralık 2010 | Yüksel Caddesi

etmektedir”

Eylem, çevredeki insanlar tarafından ilgiyle izlendi.

ÇHD Ankara Şube’den açıklama

Sincan Cezaevi önünde bir araya gelen ÇHD üyeleri basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, katliamla ilgili ancak 10 yıl sonra dava açıldığı dile getirilerek, operasyonu eleştirenlerin ise ceza ve hukuk davalarıyla susturulmaya çalışıldığı belirtildi.

Bursa

Bursa’da yapılan panel ve yürüyüşle katliam lanetlendi.

Baro Lokali Salonu’nda düzenlenen panel, açılış konuşması ile başladı. Saygı duruşunun ardından, 19 Aralık katliamını anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı.

Sinevizyonun ardından ilk sözü **İHD Bursa Şube Başkanı Mustafa Yağcı** aldı. Yağcı konuşmasında, Diyarbakır, Ulucanlar ve 19 Aralık katliamlarının adım adım örüldüğünü, katliam davasının açılmasının bile 10 yıl sürdüğünü söyledi. 19 Aralık’ta Bursa’da katledilen iki devrimciyi kimlerin katlettiğinin bilinmediğini, dahası buna dair herhangi bir dosya numarası bile olmadığını söyledi.

Panelde ikinci sözü **ESP temsilcisi Yunus**

Aydemir aldı. Katliam sırasında Bursa Cezaevi’nde olan Aydemir, katliamın dolaysız tanığı olduğunu belirterek sözlerine başladı. 19 Aralık’ın diğer yanının da direniş olduğuna vurgu yapan Aydemir, katliamın tüm vahşetine rağmen devrimci tutsakların teslim alınmadığını ve devletin bu katliamda siyasal olarak başarısız olduğunu ifade etti.

Ardından sözü **BDSP temsilcisi** Müslüm Turfan aldı. Turfan sözlerine, 19 Aralık’ta katliamın ön plana çıkarıldığını ama o güne asıl damgasını vuran şeyin direniş olduğunu belirterek başladı. 19 Aralık’ın, cezaevlerini teslim alma ve F tiplerinin hayata geçirilmesi saldırısının son aşaması olduğunu, bu süreçte devrimci iradenin teslim alınmaya çalışıldığını ancak bunda başarısız olduğunu ifade etti. 19 Aralık’ın devrimci tutsaklar cephesinden bir zafer olduğunu belirtti.

İkinci bölümde soru ve cevaplara yer verildi. Yapılan tartışmaların ardından panel sona erdi. Panele 80 kişi katıldı.

Katliamın 10. yılında yürüyüş

Setbaşı-Mahfel önünden yürüyüşe başlayan kitle “19 Aralık katliamını unutmamak unutmayacağız” pankartını açtı. Flama ve katliamda şehit düşen devrimcilerin fotoğraflarının taşındığı yürüyüşten sonra basın açıklamasına geçildi.

Yapılan açıklamada katliam süreci anlatıldı ve devletin katliamdaki sorumluluğu teşhir edildi.

19 Aralık katliamı ile ilgili olarak yapılan panel ve eylemi BDSP, ESP, DHF, Partizan, SDP, TÖP örgütledi. BDP, EHP, SODAP ve İHD de destek verirken eyleme 60 kişi katıldı.

Adana’da 19 Aralık yürüyüşü

5 Ocak Meydanı’nda toplanan yaklaşık 200 kişi adliye önüne yürüdü. Yürüyüş sırasında her kurum kendi flamalarını taşırken, katledilen devrimcilerin resimleri ve meşaleler taşındı. Sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla katliam lanetlenirken, sergilenen direniş selamlandı.

Polis konuşmalardan rahatsızlığını “halkı tahrik etmeyin” diyerek gösterdi. Bu müdahaleye de tok bir yanıt verilerek polisin bu tutumu teşhir edildi.

Adliye önüne gelindiğinde polisle kısa süre bir tartışma yaşandıktan sonra basın açıklaması başladı. 19 Aralık katliamında ölümsüzleşenler anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Okunan basın metninde, 19 Aralık katliamı öncesi siyasal sürece değinilerek F tipi hapisanelere ve tecrit koşullarına karşı 20 Ekim 2000 tarihinde başlayan açlık grevi ve ölüm orucu süreci anlatıldı.

BDSP, BDP, İHD, ESP, TUHAY-DER, Devrimci Proletarya, Emek ve Özgürlük Cephesi ile Sosyalist Parti’nin örgütlediği eyleme DHF, Halkevleri ve TÖP de destek verdi.

Kayseri’de katliamlar lanetlendi

Kayseri’de gerçekleştirilen etkinlikle katliamlar lanetlendi. BDSP tarafından düzenlenen anma etkinliği saygı duruşu ile başladı. Ardından okunan açıklamada, 13 Aralık 1980’de idam edilen Erdal Eren anılırken Eren’in direnişçi militan kimliğine vurgu yapıldı. 19 Aralık ve Maraş katliamının da lanetlendiği açıklamada büyük ölüm orucu direnişi selamlandı.

“Katliamların hesabını gerçek anlamda soracak olan tek sınıf devrimci işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının devrimci programı ezilenlerin katledilmesinden sorumlu olan katillerden hesap sorulmasını da içerir. Kapitalist düzen ve burjuva sınıf devleti ayakta kaldıkça devrimcilere, çeşitli milliyetlerden ve mezheplerden işçi ve emekçilere yönelik katliamların öznesi olan kontrgerilla elamanları kirli ve kanlı

icraatlarına devam edeceklerdir. Aralık şehitlerine layık olmanın biricik yolu mücadele ateşini büyütmektir” denilen açıklamada 19 Aralık katliamını yaşamış Ölüm Orucu gazisi bir BDSP’li de söz aldı. Bu tarihin sadece sermaye devletin sergilediği kanlı vahşet olmadığını, bu tarihin aynı zamanda zulmün karşısında sergilenen unutulmaz tarihi bir direnişin adı olduğunu söyledi.

Aralık şehitleri anısına şiirlerle devam eden programın son bölümünde Kayseri İşçi Kültür Evi müzik grubu, türkü ve marşlarını seslendirdi.

İzmir’de 19 Aralık protestosu

19 Aralık katliamının 10. yılı vesilesiyle gerçekleştirilen yürüyüş, yoğun yağış altında Gümrük Telekom önünde toplanılmasıyla başladı. “19 Aralık katliamının 10. yılında tecrite karşı direniş sürüyor!” pankartı arkasında toplanan bileşenler 19 Aralık’ta katledilen devrimcilerin resimlerini taşıyarak coşkulu sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçtiler.

İkinci kordona inilerek yolun tek şeridi trafiğe kapatıldığı sırada kitleye müdahale etmeye çalışan kolluk güçleri kaldırılma çıkılması ya da sahilden yürünmesi dayatmasında bulundular. Kitlenin bu dayatmayı kabul etmeyerek her zamanki gibi yoldan yürümekte diretmesi üzerine kitlenin etrafı çevik kuvvetle sarıldı. Kısa süreli arbedenin ardından kitle yürüyüşünü sürdürdü. Yürüyüş eski Sümerbank önünde son buldu ve anma programına geçildi. Anma saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından okunan basın metninde 19 Aralık katliamının anlamı ve devlet için ne ifade ettiği anlatıldı, katliamın sadece zindanlara değil tüm topluma yönelik olduğu vurgulandı.

Günümüzde yaşanan tecrit koşullarına da değinilerek şunlar söylendi: “*Tecrite karşı mücadele sadece içeridekilere bırakılamaz. Dışarıdaki kuvvetler olarak, 19 Aralık katliamının sorumlularından hesap sormak boynumuzun borcudur. Göstermelik mahkemelerle ve yalnızca üç beş erin yargılanmasıyla adalet yerini bulamaz. Hükümetinden askerine, medyasından yargısına bütün bir rejim ve sistem katliamın siyasi sorumlusudur. Gerçek adalet yerini bulana kadar ve katil devlet hesap verene dek mücadelemiz sürecektir.*”

Basın metninin ardından Yeni Kapı Tiyatrosu sahne aldı. Tecride dair hazırlanan tek kişilik bir oyun sergilendi. Oyunun ardından ise Sokak Orkestrası’ndan bir kişi seslendirdiği marşlarla etkinliğe katkı sundu. Avusturya İşçi Marşı ve Venceremos marşları kitle tarafından hep bir ağızdan

söylendi.

Yürüyüş; Alinteri, BDSP, DHF, Devrimci Hareket, ESP, Partizan, KÖZ, TÖP, SDP tarafından örgütlendi.

İzmir’de 19 Aralık paneli

18 Aralık günü gerçekleştirilen panelde katliamın vahşetine rağmen birlikte örülen direniş öne çıkarıldı. Sinevizyon gösterimi ile başlayan etkinlikte saygı duruşu gerçekleştirildi, ardından panelistler kürsüye davet edildi. Çiçek Otlı’nun moderatörlük yaptığı panelde 19 Aralık sürecinde gerek hukuksal gerekse fiili mücadele sürecinde yer alan **Av. Bahattin Özdemir** ile katliam sırasında Çanakkale cezaevinde bulunan **Mürsel Aydın** söz aldı.

Mürsel Aydın, konuşmasına duygularını anlatan bir şiiri okuyarak başladı. Çanakkale’deki saldırı öncesi tecrit koşullarını da anlatan Aydın, katliamdan önce baskıların arttığını ve saldırının kendini gün be gün hissettirdiğini ifade etti. Katliamın nasıl yaşandığını ve şehit düşen devrimcileri de anlatan Aydın, devrimci tutsakların bir arada ördüğü direnişe ve siper yoldaşlığına da vurgu yaptı.

Av. Bahattin Özdemir söze cezaevlerinin iktidarın gerçek yüzünün en iyi görüneceği yerler olduğunu belirterek başladı. 19 Aralık katliamı ile sadece cezaevlerini değil toplumun tamamının teslim alınmasının amaçlandığını söyleyerek “tecridin” de uzun vadeli yoketme projeleri arasında olduğunu söyledi.

Panelistlerin ardından 19 Aralık sürecinde Burdur’da cezaevi dışında verilen mücadelede yer alan **Selma Topçu** söz alarak düşüncelerini belirtti. Burada gerçekleştirilen tecrit karşıtı eylemler sırasında işkence gören ve bu nedenle sağlığını kaybeden Topçu, operasyonun asıl amacının dışarıdaki insanları sindirmek olduğunu belirtti.

Topçu’nun ardından söz, düşüncelerini ifade etmek isteyenlere bırakıldı. Bu bölümde ilk olarak 2000 Ölüm Orucu Gazisi **Muharrem Kurşun** söz aldı. Kurşun konuşmasında 19 Aralık katliamını Çankırı’da yaşadığını belirtti ve 19 Aralık’ın sadece katliam değil aynı zamanda büyük bir direniş destanı olduğunu anlattı. Çeşitli örnekler veren Kurşun bu dayanışmayı hayatın her alanında devrimciler arasında yaratmak gerektiğini belirtti. Özellikle Ölüm Orucu direnişçilerinin diğer yoldaşlar tarafından nasıl savunulduğunu ve saldırı altında halay çektiklerini anlattı.

Yine Ulucanlar ve 19 Aralık katliamlarını yaşamış TKİP dava tutsağı **Atlen Yıldırım** katliamların biçimlerinden yola çıkarak devlet açısından ne ifade

Silvan

ettiğini ve amaçlandığını aktardı.

Söz alan bir tutsak yakını ise ailelerin mücadeledeki rolüne vurgu yaptı.

Yapılan konuşmaların ardından Çiçek Otlı kapanış konuşmasını gerçekleştirdi.

Diyarbakır’da eyleme saldırı

TUHAD-FED tarafından 19 Aralık günü gerçekleştirilen eyleme polis saldırdı. Diyarbakır E Tipi Cezaevi yakınlarında gaz bombası ve tazyikli su ile saldıran polis kitleyi dağıtmaya çalıştı. Saldırıya taş atarak karşılık verilmesi üzerine çatışma çıkarken, çatışma bir süre sonra sona erdi.

Silvan’da patlama: 8 yaralı

Diyarbakır’ın Silvan İlçesi’nde 19 Aralık katliamını protesto etmek için gerçekleştirilen yürüyüş sırasında meydana gelen patlamada 8 kişi yaralandı. Silvan Emniyet Müdürlüğü önünde yaşanan patlamada, bir kadının kolu koptu, bir kadın ise gözünü kaybetti. Patlamanın ardından polisler karakolun içinde bir süre havaya rastgele ateş açtı.

BDP Silvan İlçe Başkanı Abdullah Eflatun şunları söyledi: “Devlet ve Silvan Emniyeti bugün bunu gerçekleştirdiler. Bunu şiddetle kınıyoruz. Emniyet ve emniyet ekipleri halkın üzerine geldi. Silvan Kaymakamı ve Diyarbakır Valisi bu olayın üzerinde durmassa, Silvan halkı bunun hesabını Silvan Emniyeti’nden soracak” dedi. Açıklamanın ardından yaklaşık bin kişi Silvan Devlet Hastanesi’ne yürüdü.

Sermaye devleti ise yaptığı açıklamalarla olayı çarpıttı. Diyarbakır Valisi Mustafa Toprak, Gazi Caddesi’nde toplanan yaklaşık 250 kişilik grubun izinsiz gösteri yaptığını belirterek, grubun daha sonra Silvan İlçe Emniyet Müdürlüğü binasına molotofkokteyli ve taşla saldırdığı yalanına sarıldı.

Adalet Bakanlığı’na 7 bin dilekçe

Van’da 19 Aralık katliamını protesto eden TUYAD-DER, BDP’li yöneticilerin de katıldığı bir eylem gerçekleştirdi. Eylemde Adalet Bakanlığı’na ve Cumhurbaşkanlığı’na 7 bin imzalı dilekçe gönderildi.

Eyleme beyaz önlükleriyle katılan kitle “Tüm siyasi tutuklular derhal serbest bırakılsın” pankartı ile Merkez Postanesi önüne yürüdü.

Postane önünde yapılan açıklamanın ardından imza dosyaları Adalet Bakanlığı ve Cumhurbaşkanlığı’na gönderildi.

Bir kez daha dar grupçu ve ilkeden yoksun küçük-burjuva solculuğu!

19 Aralık 2000’de, devletin F Tipi hapishanelere geçiş amacıyla 22 cezaevinde birden gerçekleştirdiği vahşi katliam ve bu katliama karşı tüm hapishanelerde gerçekleşen şanlı direnişin üzerinden tam 10 yıl geçti. Katliama, baskı ve tecride, can bedeli direnişlerde verilen bedellere rağmen devrimci tutsakların irade ve kararlılıklarını kırmak olanaklı olmadı. Bugün de ağır tecrit koşullarına, her türlü keyfi baskı, yasak ve uygulamaya karşı devrimci tutsakların direnişleri devam ediyor.

28 devrimci tutsağın yaşamını yitirdiği, yüzlerce tutsağın ağır bir şekilde yaralandığı vahşi katliamın ardından, katiller hakkında açılan davalar da sonuçsuz kaldı. Bayrampaşa Cezaevi’nde yaşanan katliam hakkında açılan davada ise, 10 yılın ardından, katliamdan bizzat sorumlu olanlar değil operasyona katılan bir grup er göstermelik olarak yargılanmaya başlandı. Kuşkusuz ki tecrit koşullarının devam etmesinde olduğu kadar, yargılama süreçlerinin ağır ve sonuçsuz kalmasında da toplumsal muhalefetin zayıflığı ve dağınıklığı temel bir rol oynamaktadır.

Böylesi bir tablo karşısında, 19 Aralık katliam ve direnişinin 10. yılında katillerden hesap sormak, direnişi selamlamak ve tecrit koşullarına karşı tepki göstermek amacıyla, 19 Aralık’taki direniş ruhuna, siper yoldaşlığına uygun birleşik kitlesel eylemler gerçekleştirmek önem taşımaktaydı. Ne yazık ki, bu yıl Ankara’da gerçekleşen 19 Aralık eylemleri, bırakalım 10. yılında güçlü bir tepki örgütlemeyi, bugüne kadar hiç olmadığı ölçüde parçalı ve dağınık gerçekleşti. Halk Cephesi ayrı bir eylem ve etkinlik programı, DHF salon etkinliği ve mezar anması düzenledi. ESP, Partizan ve Alinteri de ayrı eylem gerçekleştirdiler. DSİP, SDP, EHP, TÖP, 78’liler Girişimi ve Devrimci Yolda Özgürlük ise üçlünün (ESP, Partizan ve Alinteri) gerçekleştirdiği eylemin destekçisi oldular. Kimi yapılar da kapalı salon etkinlikleri ile 19 Aralık direnişini andılar.

Komünistler sürecin devrimci güçler tarafından ortak örgütlenmesini savundular, bu doğrultuda çabalarını sürdürdüler. Ancak grupçu yaklaşımlar sonucu birleşik kitlesel bir eylemin örgütlenmesinin boşa düşürülmesinin ardından tek başlarına 19 Aralık eylemini örgütlemeye yöneldiler. Tam olarak anlaşılması amacıyla bu süreci ayrıntılı olarak özetlemeyi gerekli görüyoruz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak, ifade ettiğimiz kaygı ve amaçlarla sürecin erken bir evresinde, öncelikle en son Ulucanlar anmasını birlikte örgütlediğimiz kurumlara çağrıda bulunduk. Gerçekleşen ilk toplantıya BDSP dışında, Partizan, DP ve DHF katılmıştır. DHF parçalı olmasını gerekçe göstererek süreci birlikte örgütlemekten geri çekilmiş, süreci ayrı örgütleyeceğini söyleyerek toplantıdan ayrılmıştır. Geri kalan bileşenler ise, diğer yapılara çağrı yapılması, sürecin önden tartışılması, ardından daha geniş bir bileşene çağrı yapılması üzerine ortaklaşmışlardır. Ardından bir dizi kuruma ortak çağrı yapılmış, ancak bir sonraki toplantıya yalnızca Alinteri katılmıştır. Ancak

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Alinteri toplantıya 19 Aralık’ın nasıl örgütleneceğini tartışmaya değil, kendince “devrimci dostlarını” grup/grupçuk ya da hiziplerle iş yapılmaması noktasında uyarmaya gelmiş! Alinteri’nin toplantıyı terk etmesinin ardından Partizan da süreci değerlendireceğini söylemiş, gelmeyen diğer bileşenlere çağrı yapılmasına ve iki gün sonra yeniden bir toplantı alınmasına karar verilmiştir.

Ancak bir sonraki toplantı gerçekleşmeden bir araya gelen Alinteri, Partizan ve ESP, üçlü olarak bir eylem yapmaya karar vermişlerdir. O denli “hızlı” davranılmıştır ki, daha geniş bileşenlerle kitlesel bir eylem yapabilmek için farklı gruplara yapılabilecek çağrılar bile gözardı edilmiş, bir gün içinde eylem organize edilmiş, Partizan halihazırda parçası olduğu, sonuçlanmasa bile işleyen bir toplantı sürecini unutabilmiştir. Alinteri’nin dar grupçu kaygılarına diğer iki yapı da yedeklenmişlerdir.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, başından itibaren 19 Aralık direnişinin devrimci özüne uygun, birleşik ve kitlesel bir şekilde anılması gerektiğini savundu. Bu amaçla gerçekleşecek ön toplantıların ardından daha geniş bileşenlerle sürecin örgütlenmesi gerektiğinde ısrarcı oldu. Başından itibaren bir gerginlik alanı olan Alinteri/DP sorunu karşısında açık ve net tutumunu ortaya koyarak, iki gruba karşı da aynı mesafede olduğunu, bu açıdan hiçbir önceliğinin ve tercihinin olmadığını, iki çevreye ilişkin yaklaşımlarını Ulucanlar anması sonrası kamuoyuna net bir şekilde açıkladığını ve o açıklamaların arkasında olduğunu dile getirdi. Tüm bu tartışmaların ardından üçlünün devrimci samimiyet ve açıklığa dayanmayan bir şekilde eylemi örgütleme kararının ardından ise tek başına eylemi örgütleme kararı aldı.

Komünistleri ve diğer devrimci güçleri “ilkeli” olmaları konusunda kendilerince “uyarmaya” çalışanlar ise, üzerinde onca gürültü koparttıkları 19 Aralık eylemi henüz gerçekleşmemişken, 18 Aralık günü TEKEK işçilerinin karşılanmasına, hem de DP içinde yer alıyorken, diğer devrimci güçlerle birlikte ortak bir eylemi örgütleyerek katılmaktan geri durmamışlardır. Eylemi sözkonusu “grupçuk/hizip”le birlikte örgütlemişler, ancak herkesin imzalarının yer aldığı pankartın açılmasını istemeyerek (yani DP ile yan yana imzalarını koydurmayarak) “ilkeli” davranışlarını korumuşlardır!

Son olarak, Ankara’da bu yıl gerçekleşen 19 Aralık eylem süreci, dağınık, parçalı ve zayıf olduğu kadar, sol güçlerin devrimci işbirliği ve ortak çalışmayı yok sayan tutumlarını sergiledikleri, 19 Aralık direnişine anlam katan siper yoldaşlığı ruhuna yakışmayan bir şekilde gerçekleşmiştir. Bunun da en temel nedeni dar grupsal çıkarlardır.

Komünistler, bu süreçte olduğu gibi, bundan sonra da devrimcilerin ortak eylem birliği süreçlerinde devrimci açıklık ve ilkelere göre davranacaklar, devrimci ilkeleri ayaklar altına alanlara karşı kararlı bir tutum almaya devam edeceklerdir.

Ankara BDSP

19 Aralık katliamı Avrupa’da lanetlendi

19 Aralık direnişinin 10. yılında Avrupa’nın çeşitli kentlerinde etkinlikler gerçekleştirildi.

Basel’de 19 Aralık günü yapılan etkinlik, İsviçre Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (IGIF, ITIF, IDHK, Yaşanacak Dünya) ve BİR-KAR tarafından örgütlendi. Salon pankartlarla düzenlendi. Sahne, karanfillerle birlikte şehitlerin resimleriyle süslendi.

Açılış konuşmasının ardından 19 Aralık katliamında şehit düşen devrimciler şahsında saygı duruşu yapıldı. Platform adına okunan ortak konuşma metninde ise katliam ve direniş anlatıldı. 19 Aralık katliamını anlatan sinevizyon gösteriminin ilgiyle izlendiği etkinlikte katliamı yaşayan tanıklar katliam ve direnişi anlattılar. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı etkinlik katliam sürecini yaşayan devrimcilerin sahneye davet edilmesiyle sona erdi.

Frankfurt’ta 19 Aralık katliamını lanetleyen BİR-KAR bir etkinlik gerçekleştirdi. Saygı duruşu ile başlayan etkinlik, saz eşliğinde söylenen devrimci türkülerle devam etti.

BİR-KAR temsilcisi, 19 Aralık katliamının, cezaevlerini teslim alma ve F tiplerinin hayata geçirilmesi saldırısının son aşaması olduğunu, bu süreçte devrimci iradenin teslim alınmaya çalışıldığını ancak bunda başarısız olduğunu ifade etti. 19 Aralık’ın devrimci tutsaklar cephesinden bir zafer olduğu belirtildi. Etkinlik şiir dinletisi ile sona erdi.

Bielefeld’de BİR-KAR tarafından düzenlenen anma etkinliği saygı duruşuyla başladı. Sinevizyon gösterimini, BİR-KAR temsilcisinin yaptığı konuşma izledi. Konuşmada, zindanların, sermaye devleti için dışarıda ezemediği muhalefeti içeride ezmenin, muhalefete öncülük edenleri, yani devrimcileri, kimliksizleştirme ve teslimiyete sürüklemek politikalarının uygulandığı bir yer olduğu söylendi.

Şiir dinletisinin de sunulduğu etkinlikte saz eşliğinde türküler söylendi. Son olarak ise TKİP Ölüm Orucu şehidi Hatice Yürekli’ye, şehit düşmeden önce bir yoldaşı tarafından 19 Aralık katliamı ve direnişi üzerine yazılmış olan mektubun okunmasıyla etkinlik sona erdi. Etkinliğe 50’nin üzerinde kişi katıldı

NRW TKİP taraftarları **Wuppertal** kentinde bir etkinlik düzenledi. Etkinlik kısa bir açılış konuşmasının ardından saygı duruşuyla başladı. Ardından sinevizyon gösterimi yapıldı. Daha sonra ise bir şiir dinletisi sunuldu.

Etkinlikte 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü tarafından idam edilen yiğit devrimci Erdal Eren ile ilgili yapılan konuşma ilgiyle dinlendi. Etkinlik güne ilişkin yapılan kapsamlı, eğitici bir konuşma ile devam etti. Tartışma bölümüyle etkinlik bitirildi. Etkinliğe 60’a yakın işçi ve emekçi katıldı

18 Aralık günü **Paris’te** panel ve anma etkinliği gerçekleştirildi. ACTIT, ADHF, ATIK Paris, BİR-KAR, ODAK ve Yaşanacak Dünya tarafından örgütlenen panelde sermaye devletinin hapishaneler politikası ele alındı. Katliamı yaşayan iki Ölüm Orucu gazisi de süreci ve yaşadıklarını aktardılar.

Panelin ardından Türkiyelilerin yoğun olarak yaşadığı 10. bölge Strasbourg St-Denis’de bir eylem gerçekleştirildi. Kemer önünde toplanan kitle “19 Aralık cezaevleri katliamlarını unutmadık, unutturmayacağız” pankartını açtı.

Saygı duruşuyla başlayan anmada basın metni Türkçe ve Fransızca okundu. 19 Aralık katliamının anlatıldığı açıklamada TC’nin işkenceci ve katliamcı karakterine vurgu yapılarak çeşitli tarihsel örnekler verildi. F tipi cezaevlerindeki uygulamalara ve devrimci direniş geleneğine değinildi.

Yoğun kar yağışına rağmen eylem coşkulu bir atmosferde geçti.

Dünyadan...

İtalya’da öğrenciler sokakta

İtalya’da yüksek öğretim kurumlarında bütçe kısıtlamasının yanısıra özelleştirmeye kapı aralayan tasarının senatoda görüşüldüğü 22 Aralık günü öğrenciler sokaklardaydı.

Roma’da Senato ve Temsilciler Meclisi başta olmak üzere üst düzey kurumların bulunduğu şehir merkezi, eylemler nedeniyle “kırmızı bölge” ilan edilirken **Palermo** ve **Milano** gibi kentlerdeki gösterilerde ise polisle öğrenciler arasında arbede yaşandı.

Öğrencilerin protestoları Roma’da trafiği felç ederken Ostienze bölgesinde bulunan Eğitim Bakanlığı’na yürümek isteyen öğrencilere polis engel oldu.

Palermo’daki protesto yürüyüşü sırasında da öğrencilerle polis arasında çatışmalar yaşandı. Çöp bidonlarını ateşe veren öğrenciler Milano’daki gösterileriyle de trafiği felç ettiler.

Napoli’de liman ve tren istasyonu birkaç saat boyunca öğrencilerin işgali altında kaldı. Öğrenci dernekleri ise Cumhurbaşkanı Giorgio Napolitano’ya tasarının yasalaşmasına izin vermeme çağrısı yaptı.

Arjantin’de öğrenciler eylemde

Arjantin’de hükümetin eğitim yasasını protesto eden öğrenciler polisle çatıştı. Polis onlarca öğrenciyi gözaltına aldı.

Arjantin’in Cordoba kentindeki gösteride öğrenciler, kent meclisi önünde toplandı. Polise taşlarla karşılık veren öğrencilere azgınca saldıran kolluk güçleri onlarca öğrenciyi yaraladı. Çok sayıda öğrenci de gözaltına alındı. Arjantin hükümetinin eğitim yasasına göre, bazı eğitim birimlerinde devlet desteğinin kaldırılması öngörülüyor.

İngiltere’de grev

Harç zamlarına karşı 29 Ocak’ta ülke genelinde eylem kararı alındı. Eğitim Aktivistleri Ağı, Harçlara ve Kesintilere Karşı Ulusal Kampanya’nın aldığı karara sendikalar da destek verecek.

Arjantin’de evsizler işgalde

Arjantin’de yerleşim olanaklarının kötü olmasına tepki gösteren 6 bin kadar evsiz göçmen ay başında başkent Buenos Aires’in merkezinde bir parkı işgal edince devlet terörü ve baskılar devreye girdi. Emekçiler ise birbirlerine kırdırıldı.

Indoamericano Parkı’nın çevresinde yaşayan orta gelirli halk, çoğunluğu Bolivya ve Paraguaylı evsizlere saldırınca çıkan olaylarda üç kişi öldü. Çıkan olayların ardından 3 bin polis bölgeye yığınak yaptı.

Arjantin hükümeti ise olayları bastırabilmek için bölgeye 6 bin ek polis gönderiyor. 37.5 milyon dolara mal olan ve “Gözcü Operasyonu” adı verilen proje kapsamında evsizleri kontrol etmek için toplam 9 bin polisin yanı sıra 400 araç da başkentin varoşlarında sürekli devriye gezecek.

Evsizler, yaşam koşullarının kötü olduğu ve gecekondular mahallelerindeki derme çatma yapıların aylık 100 dolar kirasını ödeyemediklerini söyleyerek Indoamericano Parkı’na kamp kurmuşlardı.

Yunanistan’da grevler

Yunanistan’da basın emekçileri işten çıkarmalara Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

22 Aralık 2010 / İtalya

ve ücret kesintileri nedeniyle 16-17 Aralık günlerinde grevdeydi. Grev nedeniyle televizyon ekranları ve gazete sayfaları kararırken, Atina Gazeteciler Sendikası taleplerinin karşılanmasını istedi.

17 Aralık günü başlayan kamu taşımacılığı grevi ise 20 Aralık günü de sürdü. 09.00-21.00 saatleri arasında otobüs seferleri minimuma indi, diğer taşıma araçları ise çalışmadı.

Yunanistan Parlamentosu 22 Aralık günü vergi artışları ve kamu harcamalarında büyük kesintiler getiren 2011 bütçesini oylarken ulaşım sektöründe örgütlü sendikaların çağrısıyla grev gerçekleştirildi. Grev nedeniyle Atina’da hayat durdu.

Belediye otobüsleri ve trenlerin sefer yapmadığı grevde vergi artışlarını ve ücret kısıtlamalarını protesto eden binlerce kişi parlamentoya yürüdü.

Polis terörünün vatani yok!

Danimarka’da geçtiğimiz yıl aralık ayında yapılan iklim zirvesi sırasında çıkan olaylarda polis şefi, polislere göstericileri ve basın mensuplarını coplamları için talimat verdi. Polis şefinin verdiği talimatlar, ses kayıtlarının ortaya çıkmasıyla Danimarka’da gündemin baş sırasına oturdu.

Emniyet Genel Müdürü Johan Reimann ise, polislerin basın mensuplarını tartaklamalarının normal olduğunu söyleyerek polis terörünü savundu. Reimann, basın mensuplarının göstericilerin içine karışmış olmaları durumunda polisin göstericilerle birlikte basın mensuplarını da coplamaktan başka çaresi bulunmadığını söyleyerek polis terörüne arka çıktı.

Ortaya çıkarılan ses kaydında, 6 Aralık 2009 tarihinde iklim zirvesinin yapıldığı Bellacenter kongre merkezi yanındaki olaylarda polislerin başındaki şef telsizle polislere, “Göstericiler ve basın mensuplarına cop çorbası ikram edin” diyor.

Polis telsizindeki konuşmaların bir kısmı şöyle:

- Biliyorum ön tarafta bazı basın mensupları var.

Onlar orada durma rizikosunu aldılar ise paylarına düşeni de alsınlar. Orada duruyorlarsa onları da haklayın.

- Copları görmek istiyorum öyle ki vurduğunuz zaman kıvılcım çıksın.

- Arabalar arasında basın mensupları duruyor onlar da aynı payı alsınlar.

Danimarka’daki gerici düzen partileri de basın mensuplarının tartaklanması konusunda polise hak verdiklerini açıkladılar.

Gençlik söz hakkı için alanlardaydı!

Genç-Sen 16 Aralık günü İstanbul, Kocaeli ve Bursa'da gerçekleştirdiği eylemlerle “YÖK’ü kaldıralım söz hakkımızı alalım” dedi. Genç-Sen’liler öğrencilere dönük polis-devlet terörünü kınarken, düzenin çok yönlü ablukasına karşı gelecek mücadelesi vermeyi sürdüreceklerini ifade ettiler.

İstanbul

Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Genç-Sen üyeleri ve destekçi kurumlar Taksim Tramvay Durağı'na yürüdü. “YÖK’ü kaldıralım söz hakkımızı alalım / Genç-Sen” pankartının açıldığı yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapılarak polis terörü teşhir edildi. Ailelerden ve duyarlı kamuoyundan öğrencilere destek olunması istendi. İlerici ve devrimci kurumlar ile direnişçi işçiler de öğrencilere destek vererek omuz omuza mücadele edeceklerini belirttiler.

Basın açıklamasında, 4 Aralık günü gerçekleştirilen polis terörünün ardından yaşananların YÖK düzeninin ne olduğunu bir kez daha gösterdiğine dikkat çekildi. Açıklamada özgürlük istedikleri, paralı eğitimin kaldırılmasını talep ettikleri, YÖK’ün kaldırılmasını dillendirdikleri için öğrencilerin ‘suçlu’ oldukları söylenerek, “Ama bilsinler ki bir okadar da meşruiyet. İsteklerimiz yüzbinlerce öğrencinin istedikleri” denildi.

Ailelere ve akademisyenlere yapılan çağrıyla devam eden açıklama, “YÖK’ü kaldırana kadar, söz hakkımızı alana kadar mücademiz sürecektir!” sözleriyle son buldu.

Açıklamanın ardından desteğe gelen kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Bu bölümde DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün**, Eğitim Sen Eski Genel

Başkanı **Alaattin Dinçer**, EHP Genel Başkanı **Sibel Uzun**, ESP Genel Başkanı **Figen Yüksekdağ**, SDP PM Üyesi **İsmail Şengül** ve TEKEK direnişçisi **Metin Arslan** söz alarak öğrencilerin mücadelesinin yanında olduklarını belirttiler.

Bursa

Uludağ Üniversitesi İİBF-Sevgi Meydanı'nda toplanan öğrenciler “YÖK’ü kaldıralım söz hakkımızı alalım / Öğrenci Gençlik Sendikası” pankartı açarak, ajitasyon konuşmaları ve sloganlar eşliğinde Mediko önüne yürüdüler. Burada yapılan basın açıklamasında, son dönemde artan saldırılara değinildi ve medyanın bu saldırıları çarpıtarak haber yaptığı vurgulandı.

Açıklamanın ardından sloganlarla yemekhaneye girilerek ajitasyon konuşmaları yapıldı. Yemekhanede bulunan öğrenciler saldırıları protesto etmek için bir dakikalık alkışlama eylemine davet edildi. Alkışların ardından sloganlarla yemekhaneden çıkıldı ve eylem sona erdi.

Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Yerleşkesi'nde Genç-Sen ve DGH tarafından örgütlenen eylem sosyal tesisler önünde yapıldı. Açıklamada, öğrencilere yönelik şiddetin her geçen gün daha çok arttığı ancak bu baskılara karşı öğrencilerin sessiz kalmayacağı vurgulandı..

Açıklamada şu ifadelerle yer verildi: “Biz gençler kaldırım taşları altında geleceklerimizi görüyoruz. Düş kurabildiğimiz kadar özgür olduğumuzu biliyoruz. Ve diyoruz ki gelecek de, umut da, sokaklar da, üniversiteler de bizindir”

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa - Kocaeli

Polis terörüne arka çıktılar

İçişleri Bakanı Beşir Atalay 4 Aralık günü Dolmabahçe’de öğrencilere yönelik saldırıyı meşrulaştırmak için akıllara ziyan bir açıklama yaptı. Apaçık ortada olan polis terörünü, “polis gereğini yaptı” ifadeleriyle savunan Atalay, polisin kendilerini dövdüğü sırada görüntülenen öğrencileri “görüntü vermek için kendilerini yere attılar” diyerek suçlama pervasızlığını gösterdi.

Öğrencilerin meşru taleplerle gerçekleştirdikleri eylemlere yönelik haftalardır tam bir gerici karalama kampanyası yürütüyor. Öğrencileri geleceksizlik cenderesi altına alanlar, yumurta atma eylemlerini “şiddet” olarak nitelendiriyor. İşçi ve emekçi eylemlerine katılan, IMF-DB karşıtı gösterilerde yer alanları “kadrolu öğrenci” olarak yaftalamaya çalışıyor. Yandaş medya da bu amaçla propaganda yapıyor.

“Bu kadar fazla yumurtan varsa git fakir fukaraya dağıt” diyerek öğrencilerin meşru eylemlerini karalamaya çalışan Erdoğan’ın ardından Atalay da Dolmabahçe’deki polis terörü üzerine şunları söyledi: “Polis, belirli bir noktadan sonra öğrencileri uzaklaştırmak için gaz sıkırmıştır, vurmamıştır. O yerde yatan bir kız öğrenci görüntüsü var, 40 yönden biz onu inceledik böyle bir görüntü niye meydana geldi diye. Böyle bir görüntü olmamalı. Onunla ilgili bir darbe yok. Çok ileri saldıran, polise vuran öğrencilerden bir kısmını gözaltına alma teşebbüsü sırasında ekran görüntüsü vermek için kendini yere atanlar da oluyor. Öğrencilerde olur bunlar. Bunun içerisinde belli bir grup var. Biz bunları tespit ettik, dosyamda var benim.”

Atalay hedef gösterdi

21 Aralık günü ise Meclis kürsüsünde konuşan Atalay polisin tahrik edildiğini ima ederek ilk olarak öğrencilerin polise saldırdığı iddiasında bulundu. Atalay daha da ileri giderek bir kez daha polis darbesi sonucu bebeğini düşüren kadın öğrenciyi hedef gösterdi. Polisin kadın öğrenciye vurmadığı yalanını uydurarak arsızlıkta tüm sınırları zorladı.

YÖK Başkanı davetiye çıkardı

YÖK Başkanı Özcan da Atalay’la aynı telden konuşarak öğrencileri polisi “ajite” etmekle suçladı. “İstenmeyen görüntüler”in yaşanmaması için polise barikat önerisinde bulundu. Polis şiddetini makul göstermeye çalışan Özcan “sokakta hoşgörü olmaz” diyerek yeni saldırılara da davetiye çıkardı.

Genç-Sen'den Atalay'a yanıt!

İçişleri Bakanı Beşir Atalay’ın polisin dövdüğü sırada görüntülenen öğrencileri “görüntü vermek için kendilerini yere attılar” diyerek suçlamasına, Genç-Sen'den yanıt geldi.

21 Aralık tarihli açıklamada, AKP’nin “ileri demokrasi” yalanlarını “demokratikleşiyoruz” nidalarıyla güzelleyen yazarların gerçek yüzlerini gösterdikleri ifade edildi. Tüm görüntülere rağmen arsızca açıklama yapmaktan kaçınmayan egemenlerin, öğrencileri karalamaya devam ettikleri vurgulandı.

Genç-Sen’in YÖK düzeniyle birlikte öğrencilerin

ellerinden alınan söz hakkını istediğinin belirtildiği açıklamada, “Bizler üniversite yönetimlerinde söz kullanabileceğimiz alanlar istiyoruz” denildi. Bu talebin YÖK’ün adında ve logosunda bir değişiklik değil, YÖK’ün tümünden ortadan kalkmasıyla gerçekleşebileceği ifade edildi.

Açıklamanın sonunda şunlar söylendi: “Ancak bizlerin düşünceleri meşru olmalıdır. Engelleyemezsiniz. Meşru olmayan artık sizsiniz. Marjinal olan artık sizsiniz. İnsanları provoke eden de sizleriniz. O yüzden önce kendinize dönüp “40 kere bakın” ne dediğimizi anlayacaksınız”

Emek ve meslek örgütleri öğrencilerin yanında...

Eğitim Sen öğrencilere sahip çıktı

4 Aralık günü öğrencilere yönelik Dolmabahçe’de gerçekleştirilen polis saldırısı Eğitim Sen tarafından 21 Aralık günü protesto edildi.

Eğitim Sen üyeleri Çağaloğlu’nda bir araya gelirken eğitim emekçilerine öğrenciler de destek verdi. “Bebek katilleri yargılsın” pankartının açıldığı eylemde kitle Sultanahmet’teki İstanbul Adliyesi’ne yürüdü. Adliye önünde yapılan basın açıklamasını Yrd. Doç. Dr. İsmet Akça gerçekleştirdi. Haklı ve meşru öğrenci protestolarına iktidarın çeşitli kanatlarından saldırıların sürdüğünü söyleyen Akça, Başbakan ve İçişleri Bakanı’nın polisin kabul edilemez şiddetini ‘yerinde ve orantılı’ bulduklarını beyan ettiklerini hatırlattı. Bunun bu kişilerin polis devleti mantığına sahip olduklarını bir kere daha teyit ettiğini belirtti.

Yumurta tartışmalarına da değinen Akça, “Bu yumurtalar buraya nasıl girdi” sorusunu sorarak yumurta üzerinden ortalığı velveleye verenlerin üniversitelere yıllardır giren satırların nereden geldiğini sormayarak olası cinayetlerin önünü açtıklarını ifade etti. Öğrenciler, Dolmabahçe’de iki hafta üst üste sergilenen tiyatroyu afişe ediyorlardı. Atılan her yumurta bu tabloya atıldı” dedi.

Bu süreçte öğrencilere destek olmak için yürüttükleri imza kampanyası hakkında bilgi veren Akça, “Öğrencime Dokunma” adıyla yürüttükleri imza kampanyasına Türkiye’nin tüm üniversitelerinden yüzlerce imza geldiğini ifade etti. Açıklamanın ardından “Ergenekoncu” vb. yaftalamalarla öğrencileri doğrudan hedef gösteren medya organları hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Eğitim Sen’den Beytepe’de eylem

Hacettepe Üniversitesi’nde stant yasağına ve soruşturma-ceza terörüne karşı **Eğitim Sen Ankara 5 No’lu Şube** tarafından 21 Aralık günü basın açıklaması gerçekleştirildi. Beytepe Kampüsü’nde kütüphane önünden başlayan eylem rektörlük önünde basın açıklamasıyla devam etti. Eğitim emekçileri, öğrencilerin yanında olduklarını dile getirdi.

Açıklamada, “son zamanlarda hem öğrenciler hem de idari ve akademik personel aleyhine açılan soruşturmanın sayısı ve içerdiği iddialar kaygı verici boyutlara ulaşmıştır. Öyle ki kişilerin en ufak hak taleplerine dahi özel güvenlik birimleri ve polis aracılığıyla sert müdahalelerde bulunulması ve

taleplerin dile getirilmesinin engellenmesi kampüs içinde artık olağanlaşan tablolardan biri haline gelmiştir. Özellikle masa açma girişimlerine karşı verilen anlaşılabilir tepkiler gün geçtikçe trajikomik bir hal almaktadır. Kampüs hayatının devamlı olarak terörize edilmesi kabul edilebilirlik sınırlarını çoktan aşmıştır.” denildi. Ayrıca stant açma yasağının kaldırılması ve soruşturma-cezaların geri çekilmesi talepleriyle Eğitim Sen’in başlattığı imza kampanyası sonlandırılarak imzalar rektörlüğe teslim edildi. 333 idari ve akademik personelin imzaladığı dilekçelerin verilmesi sırasında rektörlükle yapılan görüşmede soruşturma-cezaların geri çekilmesi talebi yinelenildi. Özgür Beytepe İnisiyatifi de eyleme destek verdi.

Ekim Gençliği / Beytepe

“Öğrenciler haklıdır!” eylemi

Emek ve meslek örgütleri ile öğretim görevlileri 16 Aralık günü İTÜ Taşkışla Fakültesi önünde basın açıklaması gerçekleştirerek, üniversite öğrencilerine dönük son dönemde artan baskıları ve saldırıları protesto ettiler.

KESK İstanbul Şubeler Platformu, DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği ve İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu (TMMOB İstanbul İKK, İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası, İstanbul Serbest Mali Müşavirler Odası) ve Öğretim Üyeleri Derneği tarafından gerçekleştirilen eylemde, öğrencilerin seslerine kulak verme çağrısı yapıldı.

İTÜ Taşkışla binası önünde buluşan bileşenler, “Öğrenciler haklıdır! Seslerine kulak verin! Kumpas kurmaya kalkmayın” şiarlı pankart açarak basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Basın açıklamasından önce konuşma yapan Öğretim Üyeleri Derneği Başkanı Prof. Dr. Tahsin Yeşildere, üniversiteler üzerinde oynanan oyunların bir an önce sona ermesi gerektiğini söyledi. Öğrencilerin coplanmasına, güvenlik görevlileri, sivil ve resmi polisler tarafından fişlenmesine karşı olduklarını belirtti.

Yeşildere’nin ardından basın açıklamasını İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu gerçekleştirdi. Son dönemde öğrencilere dönük baskıların ve saldırıların arttığına dikkat çeken Çerkezoğlu, polis şiddetini son derece masumane göstermeye çalışan emniyet teşkilatının, öğrencilere dönük zulmün hesabını vermesi gerektiğine dikkat çekti. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Erdoğan'a iki farklı karşılama...

Erdoğan'ın 17 Aralık günü gerçekleştirdiği Konya ziyareti basına iki farklı kare ile yansdı. Bir yanda Erdoğan'ı protesto ettiği için gözaltına alınan öğrenciler, diğer yanda önceden organize edilmiş bir karşılama töreni.

Erdoğan'ın Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ne gelişi protesto gösterilerine sahne oldu. Gençlik Muhalefeti ve Öğrenci Kolektifleri üyesi öğrenciler sloganlarla Erdoğan'a tepki gösterdiler. Bu protestoya polisin müdahalesi sert oldu. Polis 8 öğrenciyi ve BirGün gazetesi muhabirini gözaltına aldı.

Erdoğan'a 'resmi' karşılama töreni ise karanfillerle yapıldı. Önceden seçilmiş öğrenciler kırmızı halı üzerinde yürüyen Erdoğan'ı karanfillerle karşıladı. Günlerdir yumurta atma eylemleri üzerinden demagoji yaparak gençliğin özgürlük mücadelesini karalamaya çalışan tartışmalara atıfta bulunan Erdoğan, "Niye yumurta atmıyorsunuz? Dostun yumurtası karanfilmiş" dedi.

Önceden dağıtılan rollerle karanfiller atanlar bir yana, geleceği için mücadele eden öğrencilerin karşı karşıya akladığı muamele bir yana... Görüntüler, gençliğe dayatılan geleceksizlik karşısında verilen tepkiyi baskı ve zorla bastırılanların ancak arkalarında polis ordusuyla rahat rahat yürüyebildiğini teyit etti.

Geç gelen EGO'ya protesto

Sene başından bu yana geç gelen otobüslerden yakınan Ankara Üniversitesi Gölbaşı Yabancı Diller Yüksel Okulu öğrencileri, 16 Aralık günü soğukta bir saat otobüs bekleyince EGO kartı basmama kararı aldılar.

Otobüs geldiğinde EGO kartı basmayan öğrenciler karakola götürülüp gözaltına alınmakla tehdit edildi. Otobüs, Gölbaşı Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Bir grup ilerici öğrenci EGO kartı basmamakta ısrarcı olunca polisler gözaltına alma tehditlerini yinelediler. Polisler tehditlerden bir sonuç alınamayacağını anlayınca “Bir daha olmasın” sözleriyle otobüsü normal hattına geri gönderdiler.

Yaşananlar otobüs içerisinde öğrenciler arasında tartışmaya konu edildi. Otobüsün geç gelmesinin sebebinin sistemin daha fazla kâr hırsı olduğu anlatıldı. Ayrıca imza toplanması kararı alındı.

Ekim Gençliği / Gölbaşı

Ekim Gençliği'nden 15. yıl söyleşisi...

İstanbul'da Ekim Gençliği okurları 15. yıl söyleşisinde buluştular. "Gençliğin ve devrimin sesi 15. yılında!" şiarıyla çeşitli okur toplantıları ve etkinlikler örgütleyen Ekim Gençliği 18 Aralık günü gerçekleştirdiği söyleşi ile taşıdığı bayrağın anlamını tartıştı ve geride bıraktığı mücadele yıllarının birikimini paylaştı.

Söyleşinin kapsamına ilişkin kısa bir konuşma ile başlayan etkinlikte, Türkiye'de gençlik hareketi tarihine ışık tutan ve günümüze uzanan mücadele deneyimini aktaran bir sinevizyon izlendi. Ardından ise komünist hareketin bağrından kopan Ekim Gençliği'nin misyonu üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Ekim Gençliği'nin ideolojik bakışının güncel tablodaki karşılığı üzerinde durulan sunumda, akademik-demokratik taleplerin kavranış biçimine de değinildi. Proletarya sosyalizminin gençlik alanında

Ekim Gençliği 15. yılında!

Gelecek, özgürlük ve sosyalizm için Ekim Gençliği saflarına!

Sermaye düzeni eğitim hakkımıza saldırıyor! Gündeme getirdiği "mütevelli heyetleri" ile üniversiteleri sermayenin talanına açıyor. Üniversiteleri daha dolaylıyla bağlarla sermayenin denetim ve yönetimine sokuyor. Eğitimin tüm kademelerinde ticarileşme sürecini hızlandırıyor ve sermaye için kâr sağlayan bir "sektör" haline getiriyor.

Sermaye düzeni geleceğimize saldırıyor! Bologna süreci eksikliği hayata geçirdiği uygulamalarla diplomalı işsizler yaratıyor. "Mesleki yeterlilik" maskesi ile yeni işsizleri alanları yaratıyor. Devletçi seçilimi-ekonomi-üniversite ile gençliği krossuz, güvensiz ve düşük ücretli yaşamla mahrum ediyor.

Sermaye düzeni özgürlüğümüze saldırıyor! Üniversiteleri sermayenin talanına açıyor. Üniversiteleri daha dolaylıyla bağlarla sermayenin denetim ve yönetimine sokuyor. Eğitimin tüm kademelerinde ticarileşme sürecini hızlandırıyor ve sermaye için kâr sağlayan bir "sektör" haline getiriyor.

bayrağını taşıma iddiasına bağlı olarak kitleleri devrimcileştirmenin önemine vurgu yapıldı. Bu bölümde Ekim Gençliği'nin misyonu, devrimci önderlik sorunu ile yaratmaya çalıştığı kültür ve değerler sistemine kısaca değinildi.

Etkinliğin ikinci bölümünde ise güncel gelişmeler üzerinden tartışmalar yürütüldü. Gençlik hareketinin önünde duran sorunlara dikkat çekilerek, gençliğin güncel tablosu ve komünistlerin önünde duran sorumluluklara değinildi.

Bu bölümde birleşik bir mücadele eksen ve kitleleşme sorunu üzerine canlı tartışmalar yapıldı ve görevler tartışıldı. Güncel gelişmeler ışığında Avrupa'da yükselen gençlik hareketine de değinilerek, saldırılar karşısında direniş ve mücadele çağrısı yapıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul

Beytepe'de eylemler

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde dönemin başından itibaren idare-polis-ÖGB işbirliği içinde gerçekleştirilen baskılara karşı "Özgür Beytepe İnisiyatifi" adıyla örgütlenen kampanya, 16 Aralık günü gerçekleştirilen yürüyüşle sonlandırıldı. Eylemde kampanya süresince toplanan imzalar rektörlüğe verildi.

Özgür Beytepe İnisiyatifi (Ekim Gençliği, YDG, SGD, TUM-İGD, HÜÖD, DPG) tarafından örgütlenen eylemde, rektörlük önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Son dönemde artan soruşturma-ceza saldırısına vurgu yapılan açıklamada, Beytepe kampüsüne giren çevik kuvveti engellemeye çalışan Eğitim Sen'li 6 idari personel ve 2 akademisyene de soruşturma açıldığı hatırlatıldı. Baskı ve zorbalıkların hak arama mücadelesini engelleyemeyeceği vurgulandıktan sonra toplanan imzalar rektörlüğe verildi.

Rektörlüğün görüşme talebini reddetmesi üzerine eylem sona erdi.

TGB çetesine geçit yok!

15 Aralık günü akşam saatlerinde Hacettepe Üniversitesi'nde etkinlik yapmak isteyen TGB çetesiyle devrimci ve yurtsever öğrenciler arasında arbeye yaşandı. Başka kampüslerden gelen 15- 20 kişilik gürhuhun yemekhanede bildiri dağıtıp Beycafe'de devrimci bir öğrenciye sataşması üzerine devrimci ve yurtsever güçler TGB'nin etkinliğine giderek yaşananları teşhir etme ve etkinliği engelleme kararı aldı.

Etkinliğin yapılacağı dersliğin önünde ellerinde sopa ve demir çubuklarla bekleyen TGB'lilere devrimci ve yurtsever güçler tarafından gereken cevap verildi. Devrimci ve yurtsever öğrencilerin "Beytepe faşizme mezar olacak!" sloganı üzerine TGB'liler, ÖGB ve sivil polislerin korumasıyla salon kapısını kilitleyerek barikat kurdular. Bir saate yakın kapının önünde sloganlarla bekleyen devrimci ve yurtsever öğrenciler faşizme geçit vermeyeceklerini söyleyerek alandan ayrıldılar.

Ekim Gençliği / Beytepe

Çorlu'da Aydın Erdem anmasına tutuklama terörü

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Çorlu Mühendislik Fakültesi'nde öğrenim gören 29 öğrenci Aydın Erdem'i anmak için düzenledikleri halı saha turnuvasında gözaltına alındı.

Turnuva öncesinde basın açıklaması yapan öğrenciler, üniversitelerde devrimci ve demokrat öğrencilere baskı ve zulüm yapıldığını belirterek, Diyarbakır'da Aydın Erdem ve Muğla'da Şerzan Kurt'un polis kurşunu ile öldüğünü söylediler. Geçtiğimiz günlerde polis müdahalesi sonucu bir kız öğrencinin de bebeğini kaybettiğine vurgu yapılan açıklamada, "Bizler bu baskılara asla boyun eğmeyeceğiz. Biliyoruz ki zafer direnenlerin olacaktır ve mutlak olan onurlu bir yaşamdır. Bu vesileyle bütün devrim şehitlerini saygıyla anıyor, anılarını yüreklerimizde taşıyoruz" denildi.

Açıklamanın ardından kitleye müdahale eden polis "2911 sayılı 'Toplantı ve gösteri kanununa muhalefet etmek' ve "Örgüt propagandası yapmak" iddialarıyla 29 öğrenciyi gözaltına aldı. Çorlu Adliyesi'ne götürülerek savcılığa çıkarılan öğrencilerden 11'i serbest bırakılırken diğer öğrenciler tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkemeye çıkarılanlardan İnşaat Mühendisliği Bölümü 4. sınıf öğrencisi Şenol Yağizer tutuklanarak Pınarhisar Hapishanesi'ne gönderildi.

Yağizer avukatların yaptıkları itiraz üzerine bugün sonra serbest bırakıldı.

İÜ'de soruşturma ve cezalara protesto

Şerzan Kurt için İstanbul Üniversitesi'ne afiş asılmasıyla ilgili yürütülen soruşturmalar sonucunda 7'si Demokratik Yurtsever Gençlik'ten (DYG) 8 öğrenci çeşitli cezalara çarptırıldı. Soruşturma ve ceza terörü 15 Aralık günü Beyazıt Meydanı'ndaki giriş kapısı önünde gerçekleştirilen basın açıklamasıyla protesto edildi.

Saldırı sürecine ilişkin bilgi aktarımının yapıldığı açıklamada; 3 öğrencinin ikişer dönem, bir öğrencinin bir dönem, bir öğrencinin bir ay ve iki öğrencinin birer hafta okuldan uzaklaştırma cezası aldığı söylendi. Şafi Onat isimli öğrencinin ise yüksek öğretimden çıkartma cezası aldığı ifade edildi. Açıklamada, Yüzüncü Yıl Üniversitesi'ndeki disiplin cezalarına ve Yüksekova'da DYG temsilcisi Sedat Karadağ'a yönelik infaz girişimine de değinildi. Üniversitelerin düşünce ve eğitim yeri olması gerekirken karakola çevrildiğine vurgu yapılan açıklama, baskılara karşı özgürlük mücadelesinin büyütüleceği söylenerek sonlandırıldı.

DYG tarafından örgütlenen eylem Ekim Gençliği, K.Y. Dev-Genç, Sosyalist Gençlik Derneği ve Demokratik Gençlik Hareketi de destek verdi.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

“Erdal Eren yoldaşımız...”

Merhaba dostlar, yoldaşlar.

Hepinizi yoldaş sıcaklığıyla kucaklıyorum. Çünkü bugün bunun anlamı çok daha fazla. Yoldaş olabilmek, yoldaş sıcaklığıyla kucaklaşabilmek, kucaklaşabilmek...

Aynı yolda yürümenin, aynı zorluklarla baş edebilmenin, omuz omuza, yürekten, pazarlıksız yürümenin adıyla,

Yüzlerini görmesen de, kilometrelerce uzakta, dört duvar arasında, mücadelenin ateşiyle ısınabilmenin, aynı haklı dava uğruna, milyonlarca proleterle aynı geleceği paylaşmanın onuruyla,

İnsanı metalaştıran, nesneleştiren düzene karşı insan olduğumuzun, özne olduğumuzun farkında olmanın ve öldürmanın coşkusuyla,

Tüm kan bağlarından, sevgi ve sevdâ sözlerinden, tüm güzellemlerden ve övgülerden öte, sade, samimi, umut dolu, dirençli bir şekilde...

Mücadeleye ilk adım attığında adınla birlikte anılmasını beklediğin, istediğin, o an attığın adımın adı ve anlamı olan yoldaşlığın sıcaklığıyla kucaklaşabilmek,

Yoldaşlık: üzerine gelen mermileri paylaşmak, ölüm karşısında halaya durmak...

Bedenen aramızdan ayrılrsa da... Mücadelede yoldaş olarak yaşatmak birini, ölümsüzleşen bir devrimciyi içi rahat bir şekilde, onun anısına leke sürdürmeden, ondan devraldığımız bayrağı, mirası yükseklere taşımanın coşkusuyla, ‘yoldaşımız’ diyebilmek.

Erdal Eren...

Yoldaşımız...

Erdal Eren’i anlatmak için tek bir kelime yeter: Yoldaşımız...

Erdal Eren için çok şey söylendi. ‘Asıldığında 17 yaşındaydı.’, ‘Yaşı büyütüldü de asıldı.’ dendi. ‘Jandarma erini öldüren kurşunu o sıkmamıştı.’ dendi. Bunların hepsi doğru. Ancak bu sözler, ona değil, onun yıkılması için mücadele ettiği

düzeni ve işleyişini, hukukunu tanımlar. Kendi çıkarı söz konusu olduğunda her türlü yöntemi bu gün olduğu gibi, o gün de kullandığını kanıtlar. Ancak bütün bunlar doğru olsa da, Erdal’ı asıl tanımlayan, onun devrimci olmasıdır, yoldaşımız olmasıdır.

Onun için ‘oğlunuz / oğlumuz Erdal da diyorlar. Doğrudur ama yetersizdir. Ve bu söz Erdal’dan daha çok, sözü kullananları tanımlar: Yoldaş olarak kalamamayı ve yerine başka bir şey koyma çabasını.

Onunla birlikte işçi sınıfının ve gençliğin geleceğe dair umutlarını da asmaya çalıştılar. Ama Erdal tohum oldu yeşerdi, umut oldu büyüdü, yoldaş oldu yürüdü... Halen 17 yaşında ve gözlerinde geleceğe dair umutlarla yanımızda.

Onu asarak, devrime olan inancını, bağlılığını ve bilinçli tercihini hep taze tuttular. Bugün olduğu gibi, o gün de ‘gençtir, gençlik heyecanıdır’ dediler. Ancak onun içinde devrimci olmanın bilinçli heyecanından başka heyecan yoktu. Ve bu kokuşmuş ve çürümeye yüz tutmuş düzenin karşısında genç olabilmenin geleceğe ait olabilmenin biricik koşuluymuş devrimci olmak...

Mahkemede haykırdı; bir devrimci olduğum için yargılandığım ve asılacağımı biliyorum... Mesele jandarma erinin ölmesi değildir elbet. Mesele düzen devrim tercihiydi. Ve Erdal’ın hiçbir kuşkusunu yoktu, bir gün emekçi halkın iktidara geleceğinden. Bu bilinç ve kararlılıkla, başı dik yürüdü darağacına, geleceğe yürür gibi. Gibisi fazla. Geleceğe yürüdü daima ve halen yürüyor yoldaşlarıyla omuz omuza.

Belki Erdal yoldaş, bedenlen ayrıldı aramızdan ama geleceğe dair umudu ve direnci ayrılmadı. Yaşı 17 olsa da, genel kabulün aksine sadece gençliğin değil, işçi sınıfının mücadele tarihinde de yerini aldı, Erdal yoldaş. Çünkü burjuvazinin karşısında proletaryanın safındaydı, onu asmak, proletaryayı baskı altına almaya çalışmaktı. Onun kararlılığı bu yüzden, zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayanların kararlılığıydı. Onun asılması burjuvazinin iktidarı koruma çabasıydı. Bugün bu çaba, yeni Erdallar yetişmesin diye devam etmektedir. Ancak Erdal’ın Yoldaşları mücadeleyi omuzlamaktadır.

İşçi sınıfı grevlerle, işgallerle, çadırlarla ‘tek başına’ da olsa direnerek tüm baskı ve zora karşı ayakta. TEKEL, MUTAŞ, ÇELMER, KARDEMİR işçileri TÜRKAN ALBAYRAK, ZEYNEL KIZILARSLAN mücadeledir, mücadeleye kazanmaktadır.

Gençlik sokaklardadır, tüm baskıya soruşturmalara, geleceksiz bırakılmalara karşı Erdal’ın yoldaşları olduklarını haykırmaktadır.

İçeride devrimci tutsaklar direnmektedir.

Umutları taze,ilmek ilmek örmektedirler geleceğe giden örgüyü.

Ve bizler... Erdal’ın yoldaşları olarak haykırmaktayız: ‘Erdal Eren Yoldaşımız.’

Onu ve bizi en iyi tanımlayan kelimeyle. Sana söz Erdal Yoldaş.

Senin adın daima bu kelimeyle anılacak ve bu kelimeye layık olunacak...

Erdal’ın yoldaşı tutsak

sınıf devrimcisi

Onur İnce

Sincan F Tipi Cezaevi

16 Aralık 2010 | Esenyurt

Erdal Eren anıldı

13 Aralık 1980’de 12 Eylül faşist cuntası tarafından yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren, Esenyurt, Kartal ve Kocaeli’nde gerçekleştirilen etkinliklerle anıldı..

Esenyurt

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) tarafından “Erdal Erenler’den Alaattin Karadağlar’a devrim bayrağı ellerimizde” şiarı ile yürütülen kampanya çerçevesinde 16 Aralık günü Esenyurt’ta gerçekleştirilen anma etkinliği, selamlama ve saygı duruşu ile başladı.

Etkinlik kampanya ile aynı ismi taşıyan sinevizyonun gösterimi ile devam etti. Sinevizyonun ardından DLB temsilcisi konuşma yaparak, tüm liselileri gelecek ve özgürlük için DLB saflarında mücadeleye çağırdı. Etkinlikte söz alan BDSP temsilcisi ise, yaşanan sorunlara karşı Erdallar ve Alaattinler olunması gerektiğini söyledi.

Liseliler tarafından okunan kavga şiirleriyle devam eden etkinlik programı, farklı liselerden gençlerin kendi sorun ve düşüncelerini dile getirdiği serbest kürsü bölümüyle devam etti.

Marş ve türkülerin hep bir ağızdan söylenerek anma etkinliği sonlandırıldı.

Kartal

DLB tarafından 18 Aralık günü Kartal’da gerçekleştirilen etkinlikte ilk olarak sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Liselilerin hazırladığı şiir dinletisinin sunulmasıyla devam eden etkinlikte, Erdal Eren’den Alaattin Karadağ’a tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu.

Etkinlikte liseli gençliğin geleceksizlikle karşı karşıya olduğu söylenen ve gençliğe sunulan tercihlerin dışında tek yolun devrim olduğu ifade edilen bir konuşma yapıldı. Liselerde yaşanan sorunların da ele alındığı etkinlikte mücadelenin gerekliliğine vurgu yapılan tartışmalar gerçekleştirildi.

Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi’nden Ekim Gençliği okurlarının düzenlediği anma 17 Aralık günü gerçekleşti. Anmada Erdal Eren şahsında Habib Gül, Ümit Altıntaş, Hatice Yürekli ve Alaattin Karadağ da anıldı.

Etkinlikte Erdal Eren’in yaşamı anlatıldıktan sonra, mücadelenin önemine ve devrimci kimliğe vurgu yapılan bir konuşma gerçekleştirildi.

Erdal Eren’in ailesine yazdığı son mektuba ve Erdal için yazılan şiirlere de yer verilen etkinlik, güncel konular üzerinden yapılan tartışmalarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Esenyurt-Kartal-Kocaeli

“Kadın işçileri doğa katletti” arsızlığı

İstanbul Halkalı’da 9 Eylül 2009 tarihinde yaşanan sel felaketinde, servis aracındayken boğularak yaşamını yitiren 8 Pameks işçinin ölümüyle ilgili ikinci bilirkişi raporu açıklandı. Profesör sıfatlı “bilirkişilerce” hazırlanan raporda, patronların bir ihmali olmadığı belirtildi. Böylece, kapitalizmin bir iş cinayetinde daha patronlar aklanmak istendi. Oysa ki, 8 kadın işçinin içinde mahsur kalarak öldüğü minibüs kasası personel taşımak için değil, yük taşımak içindi.

Sermaye için “bilim insanlığı”

Prof. Dr. Metin Ergeneman ve Öğretim Görevlisi Murat Kuruoğlu ile İstanbul Üniversitesi’nden Prof. Dr. Ömer Ekmekçi’nin hazırladığı 3 Kasım tarihli ikinci bilirkişi raporunda servisin camlı ya da camsız oluşunun olaya etkisinin olmadığı belirtilerek “Yönetim Kurulu Başkanı’ndan, İdare Amiri’nden ve aracın şoföründen sel felaketine karşı önlem almalarını beklemek mümkün değildir. Almaları gerekli bir önlem bulunmadığı için olayın meydana gelişinde kendilerinde kusur bulunması mümkün değildir. Kazanın oluşunda asli ve tek etken meydana gelen doğal afettir” denildi.

Pameks patronunu aklayan raporda işçiler suçlanırken, işçilerin ayaklarının ıslanmaması için

servisten inmediği belirtildi. Raporda şirketin önlem almak zorunda olmadığı belirtilerek olayın aracın yetersiz olması, işverenin iş sağlığı ve güvenliği yönünden almadığı bir önlemin nedeniyle gerçekleşmediği söylendi. “Kaldı ki araç içerisinde bulunanlardan aracı terk etmeleri istenilmiş ve araçta bulunanlar ayaklarının ıslanacağı yolundaki tamamen insani bir tereddütle zaman kazanmaya çalıştıkları sırada meydana gelmiştir” denildi. Raporda şu ifadelerle yen verildi:

“Aracın camlı yerine camsız oluşunun da, yolcuların yükselen suyun neden olduğu basınç nedeniyle kapıların açılmaması sonucu araç içinde kalmalarında ve bu şekilde vefat etmelerinde hiçbir negatif rolü olmadığı görüşündedir. Bu nedenle sanıklardan Karahasanoğlu, Göncü ve Oğur’un alması gerekli bir önlem olmadığı için olayın meydana gelişinde kendilerine kusur atfedilmesi mümkün değildir. Kazada asli ve tek etkenin meydana gelen doğal afet olduğu kanaatine varılmıştır.”

8 kadın işçiyi kapitalizm katletti

Pameks patronunu aklayan bu rapor kapitalistlerin tümünü işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinden muaf etmeye çalışmaktadır. Söz konusu ucube raporda fatura doğaya çıkarılsa da, gerçekte kadın işçilerin ölümünden işçilerin sağlıklı ulaşım hakkını gasbeden Pameks patronu sorumludur.

7 kadın işçi fabrikaya ait olan ve servis aracı olarak kullanılan kapalı kasalı minibüsün sel sularına kapılması sonucu can vermişti. Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı, Trafik Kanunu’na göre kullanılması yasak olan ‘kapalı kasa minibüs’ ile servis taşımacılığı yapıldığını belirterek, patron Mehmet Cevdet Karahasanoğlu, idare amiri Ferit Göncü ve araç şoförü Mehmet Oğur’un “taksirle birden fazla kişinin ölümüne neden olmak” suçundan 3 yıldan 15 yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılmasını istemişti. İlk duruşmasında ölen 4 işçinin yakını “Biz firmayla anlaştık. Şikayetçi değiliz” diyerek avukatlarıyla birlikte davadan çekilmişti. Pameks patronu, işçi yakınlarına kişi başına 110 ile 190 bin lira vererek “kan parası” ödemişti.

Kaza değil cinayet!

Aydın’da iş cinayeti

Aydın’da parke taşı imalathanesinde çalışan bir işçi, işyerinde geçirdiği “kazada” hayatını kaybetti. Parke taşı imalathanesinde çalışmaya gelen işçiler makinaların temizliklerini yaptıktan kısa bir süre sonra M.A.S adlı işçiyi yerde yatar halde buldular. Ağzından kan gelen işçi ambulansla hastaneye kaldırıldı. Ancak hastanede yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

HES şantiyesinde “iş kazası”

Siirt’in Aydınlar ilçesinde yapımı devam eden Alkumru Barajı ve Hidroelektrik Santrali’nde ardarda iş “kazaları” yaşanıyor. 17 Aralık günü gerçekleşen iş “kazasında” bir işçiye elektrik çarptı.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınmadığı şantiyede son 10 ayda 2 işçi iş cinayetine kurban gitti.

Meydana gelen kazalar sonucu ise 16 işçi yaralandı.

Orhan Çelik isimli işçiye, 2 metre yükseklikteki iskelede elektrik tesisatı kurduğu sırada elektrik çarptı. Çarpma şiddeti ile Çelik 3 metre fırlayarak yere düştü. Elektrğin çarpma şiddetiyle Çelik’in göğsünde delik açıldığı öğrenildi. Ağır yaralanan Çelik, Alkumru Barajı’nda hazırda bulunan ambulansla Siirt Devlet Hastanesi’nde tedavi altına alındı.

Belediye işçisi göçük altında

Muş’ta kanalizasyon çalışması yapan belediye işçisi, göçük altında kaldı. Bir süre sonra göçük altından yaralı olarak çıkarılan işçi, Muş Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı.

Muş Belediyesi’nde kadrolu işçi olarak çalışan Selahattin Oktar, yapılan ilk müdahaleden sonra yoğun bakım ünitesine alındı.

Karataş Kadın Hapisesi’nde zorunlu sevk saldırısı...

Merhaba bizler Karataş Cezaevi’nin tüm uygulamalarına karşı dirençli olmaya çalışıyoruz. Ardı ardına gelen disiplin cezaları ve saldırılardan sonra, şimdi de sürgün sevkleri gündemde. 11 Aralık günü yapılan sabah sayımında koğuşa gelinip koğuş arkadaşlarımız DHKP-C davası hükümlüleri Gülay Efendioğlu ve Besime Duru’nun Antalya’ya sevkini çıktığı söylendi.

Kahvaltı yapmayı bırakalım vedalaşmaya dahi fırsat verilmeden 20 gardiyan saldırarak arkadaşlarımızı yerlerde sürükleyerek sevk için götürdüler.

Tüm karşı çıkışlarımıza, direnmemize rağmen bize de saldırarak darp ettiler. Kadın koğuşlarına erkek gardiyanların girmemesi kuralı dahi çiğnenerek erkek gardiyanların saldırısıyla darp edildik, saldırıdan dolayı vücudumuzda darba bağlı morluklar ve ağrılar mevcuttur.

Karataş Cezaevi’nde yaşanan bu sürgün sevkini, bir kaç ay önce yaşanan taciz olayıyla gündeme gelen ve hala göreve devam eden müdürün görevden alınmasına dair idareye ve dışarıya yaptığımız baskıların sebep olduğunu düşünüyoruz. Bu konuyla ilgili 2 hafta önce tacizle suçlanan ve bu suçun işlendiğine dair hakkında deliller (adli tıp raporu) olan müdür, koğuşumuza girdiğinde, koğuşumuzdan çıkmasını istemiştik. Bunun üzerine müdür arkadaşlarımız Gülay ve Özlem’in üzerine yürüyüp tehditler savurarak, tutanak tutup 7 gün hücre cezası verdi.

Biz de koğuşta kalanlar olarak bu durumla ilgili suç duyurusunda bulunup olayı ve tacizi basında teşhir eden mektuplar yazdık.

Savcı ve 1. müdüre her fırsatta bu konuda bir işlem yapılmasını ve müdürün görevden alınmasını vurguladık. Olayın sonrasına yapılan bu sürgün sevkini Karataş idaresince verilmek istenen bir gözdağı olduğunu düşünüyoruz.

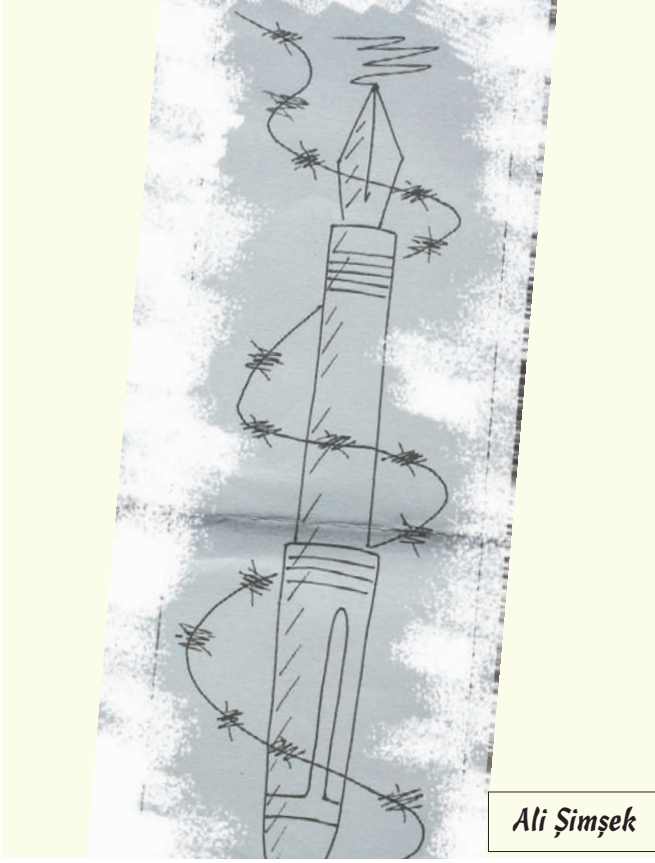
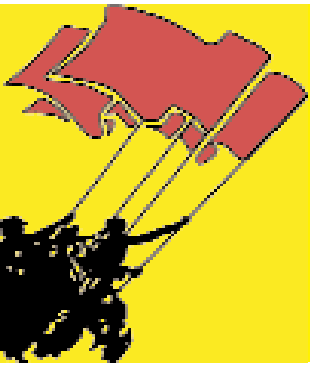
Devrimci tutsaklara yapılan bu baskı ve uygulamaların boşa çıkarılacağını her ne “CEZA” verilirse verilsin keyfi uygulamalara ve ahlak dışı, insanlık dışı davranışlara karşı tavrımızın net olduğunu belirtmek istiyoruz.

Bu konuda sosyalist basını, tüm devrimci kurumları, tutsak ailelerini duyarlı olmaya davet ediyoruz.

Şimdiden teşekkür ederiz.

**Sevgilerimle Nuray Koç
Karataş Kapalı Kadın Cezaevi
B-4 Karataş / Adana**

Mücadele Postası

Ali Şimşek

Merhaba yürek dostlarım;

Sevgili dostlar, sizlerin de bildiği gibi bundan 10 yıl önce yaşadığımız coğrafyada düzen bekçileri yükselen sınıf mücadelesi karşısında tedirginleşmiş, işçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların haklı mücadelesini bastırmak ve teslim almak için 19 Aralık'ta savunmasız insanlara saldırmak ve katlederek bir insanlık suçunu işlemiştir. Bu katliamla düzene karşı gelişen devrimci muhalefete bir gözdağı vermek istemişlerdir. Biz devrimci tutsaklar olarak bu vahşeti nefretle kınıyoruz. Düzen bekçileri her ne kadar baskı, işkence ve tecrit politikalarıyla üzerimize gelseler de yolumuza çıkan tüm engelleri aşı aşı menzile varacağız. 19 Aralık vahşetinde toprağa düşerek yıldızlaşan tüm karanfillerimizin şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinin tüm kızıl güllerini (şehitlerini) sevgi ve saygıyla anıyoruz. Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz. Anıları yolumuza daima ışık tutacaktır. Şad olsun ki tüm kızıl güllerimize; devrim ve sosyalizmi zaferle taçlandırıncaya kadar asla durmayacağız. Tüm coşku ve inancımızla yolumuza devam edeceğiz. Özlemini duyduğumuz o güneşli güzel günlere, Yeraltı nehirlerinden yürek yüreğe akmaya devam edeceğiz.

Kahrolsun sömürgeci faşist düzen ve her türden gerici!

Yaşasın devrimci enternasyonal dayanışma ve proletarya kardeşliği!

Yaşasın 19 Aralık direnişi! Yaşasın devrim ve sosyalizm!

En içten devrimci duygularla selam, saygı ve sevgilerimizi gönderiyoruz. Sizleri dostluğun sıcaklığıyla kucaklıyoruz. Sevgiyle, umut ve inatla kalın...

Mehmet Yamaç
Erzurum H Tipi Hapishanesi E/1

Akdeniz Çivi işçisi sınıf kardeşlerine sesleniyor...

“Köleliğe son vermek için daha fazla cesaret!”

Merhaba,
Ben Akdeniz Çivi işçilerinden biriyim. Geçmiş çalışma şartlarımızdan bahsetmeyeceğim. Çünkü o şartları biliyorsunuz. Siz de böyle çalışıyorsunuz. Adı “kölelik.”

Arkadaşlar en başta, “bu işyerinde kimse bir araya gelmez”, “bu devirde babama bile güvenmem”, “bu kişi patron adamıdır güvenilirmez”, “buna kalkışırsam işsiz kalırım, aç kalırım” gibi düşünceleri kafamızdan atmamız gerekiyor.

Biz Akdeniz Çivi işçileri olarak yukarıdaki düşünceleri kafamızdan atamadığımız için tam 15 yıl kölelik yaptık. Patronun birini bin yaptık. Ne zaman ki bu düşünceleri kafamızdan atıp cesaretimizi topladık bu duruma geldik.

İçeride toplu olarak karar alamıyorsanız, iki iki, üç üç bir araya gelip, her kişi kendine göre güvendiği arkadaşlarını alıp örgütlenmeli. Böyle olursa bütünlüğü, birliği sağlayabilirsiniz. Biz 15-15 yılda ailece görüşmediğimiz arkadaşların ailelerini de tanıdık. Bu konuda aile desteği de çok önemli.

Belki soracaksınız, bunları yaptınız da şu ana kadar ne kazanabildiniz.

Tamam, henüz anlamaya varamadık. Ama en azından 45 gündür fabrikayı çalıştırmadık, patrona büyük zarar verdik, müşteri kaybı yaşattık. 12 saat olan çalışmayı şu anda bile 10 saate düşürttük. Ha, bunlar yeterli mi? Tabi ki hayır. Eylemlerimiz sonuna kadar devam edecek. Ne zaman ki sendikalı olarak hepimiz işe alınacağız, insan gibi çalışmaya başlayacağız, o zaman bitecek.

Bitecek derken birlik ve beraberliğimiz sonuna kadar sürecek tabi ki.

Sendikalı olarak işe girsen bile içeride o birliği, birimiz hepimiz olmayı sürdüremezsen, dik durmayı beceremezsen yine başarılı olamazsınız.

Arkadaşlar yazacak çok şey var. Ama çok da kafanızı ağrıtmak istemiyorum. Sizlere tavsiyem artık bir yerden başlayıp, bu kölelik düzenine karşı savaş açmanızdır. Bu konuda cesaretli olun yeter.

Birlik olmasaydık biz Akdeniz Çivi çalışanları olamazdık. Demek ki istenince oluyormuş. İnşallah davamızı kazanıp halaylarla fabrikaya gireriz. Bu da sizin gibi arkadaşlara örnek olur.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum. Kolay gelsin.

Bir Akdeniz Çivi işçisi

Adana'da hasta tutsaklar eylemi

Adana'da hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle 19 Aralık günü bir eylem gerçekleştirildi. İnönü Parkı'ndaki açıklamada, Türkiye hapishanelerindeki hak ihlallerine, idarenin ve yetkililerin keyfi tutumlarına değinildi. Devletin hasta tutsakları sessizce ölüme mahkum ettiği belirtildi. Yakın zamanda yaşamını yitiren Rahmi Öner'in ölümünün hapishanelerde yaşanan keyfi uygulamaların bir sonucu olduğu ve bu ölümlere hergün bir yenisinin eklendiği vurgulandı.

Kürkçüler ve Karataş hapishanelerinden İHD Adana Şubesi'ne gönderilen mektupların tümünde ortak yaşam alanlarının kullanım haklarının 10 saatten 3-4 saate düşürüldüğü, keyfi uygulamaların ve tecridin hasta tutsakların yaşamlarının kılmasına neden olduğu belirtildi.

Açıklamada ayrıca, rasgele ilaçların verildiği ya da tedavi amacıyla götürülen hastanelerde hiçbir işlemin yapılamadığı anlatıldı. Son on yılda hapishanelerden 1659 tabutun çıktığı ve şu an 104 hasta tutsağın durumlarının ağır olduğu vurgulandı.

Hasta tutsaklar serbest bırakılana ve tecrit son bulana kadar mücadelenin devam edeceği vurgusuyla açıklama son buldu.

BDSP, Halk Cephesi, BDP, İHD, Emek ve Özgürlük Cephesi ve Devrimci Proletarya tarafından örgütlenen eylem 5 dakikalık oturma eylemiyle sona erdi. Eylemde, “Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt.
No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220
Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı
Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kürt halkının haklı talepleri şoven saldırganlığın hedefinde...

Özgürlük ve eşitlik için tek yol devrim!

